

Més que un gra de sorra. Les Associacions de Mares i Pares d'Alumnes (AMPA) a Catalunya

Marta Comas (directora)

Sandra Escapa

Carlos Abellán

Ana Alcantud

FUNDACIÓ
fundació
JAUME
jaume
BOFILL
Bofill

Informes breus #44

famílies amb
veu

Més que un gra de sorra.
Les Associacions de Mares i Pares d'Alumnes (AMPA)
a Catalunya

Marta Comas (directora), Sandra Escapa, Carlos Abellán i Ana Alcantud

Més que un gra de sorra. Les Associacions de Mares i Pares d'Alumnes (AMPA) a Catalunya

Marta Comas (directora)
Sandra Escapa
Carlos Abellán
Ana Alcantud

Marta Comas Sàbat és educadora social i antropòloga. Tècnica en l'àmbit de suport i innovació educativa del Consorci d'Educació de Barcelona. Directora del projecte «Famílies amb veu».

Sandra Escapa Solanas és sociòloga i professora del Departament de Sociologia i Anàlisi de les Organitzacions de la Universitat de Barcelona. Coordinadora de recerca del projecte «Famílies amb veu».

Carlos Abellán Cano és antropòleg, mestre i investigador del projecte «Famílies amb veu».

Ana Alcantud Torrent és sociòloga i coordinadora d'activitats del projecte «Famílies amb veu».

Informes Breus és una col·lecció de la Fundació Jaume Bofill en què s'hi publiquen els resums i les conclusions principals d'investigacions i seminaris promoguts per la Fundació. També inclou alguns documents inèdits en llengua catalana. Les opinions que s'hi expressen corresponen als autors.

Els *Informes Breus* de la Fundació Jaume Bofill estan disponibles per a descàrrega al web www.fbofill.cat.

Primera edició: octubre de 2013

© dels textos: els autors
© d'aquesta edició:
Fundació Jaume Bofill, 2013
Provença, 324
08037 Barcelona
fbofill@fbofill.cat
<http://www.fbofill.cat>

Edició a cura de la Fundació Jaume Bofill
Coordinació de continguts: Mònica Nadal
Anmella
Serveis editorials: Edicions Els Llums
Disseny: Amador Garrell
Maquetació: Jordi Vives
Fotografia: Lluís Salvadó

ISBN: 978-84-15526-38-4
DL: B. 22497-2013
Impressió: Bookprint digital

Índex

Resum	9
EL PROJECTE «FAMÍLIES AMB VEU»	11
1. LA PARTICIPACIÓ DE LES FAMÍLIES EN EL SISTEMA EDUCATIU	17
Trajectòria de l'associacionisme familiar en educació: història i marc jurídic	21
2. LA RECERCA	27
L'enquesta a AMPA i l'enquesta a equips directius	29
3. COM SÓN LES AMPA DE CATALUNYA?	31
Quants centres tenen AMPA?	34
Famílies associades	34
La junta	38
Assemblees	42
Comissions de treball	46
Pares delegats	48
4. QUÈ FAN LES AMPA?	51
Activitats, serveis i funcions de les AMPA	54
El potencial de les AMPA: el que fan vs. el que voldrien fer	62
5. QUINA ÉS LA SITUACIÓ ECONÒMICA DE LES AMPA?	67
Situació econòmica de les AMPA catalanes	70
Ingressos	74
Despeses	79
El context socioeconòmic i el balanç de les AMPA	81
6. QUANTES FAMÍLIES PARTICIPEN A LES AMPA?	85
Assistència a reunions, xerrades i altres activitats	87
Valoració de la participació de les famílies	92
Dificultats per a la participació de les famílies	93
Dificultats per al funcionament de les AMPA	95
7. QUINES RELACIONS MANTENEN LES AMPA?	97
Relacions amb l'equip directiu dels centres	99
Federacions i coordinadores d'AMPA	103
Relacions amb l'entorn	108
8. CONCLUSIONS I REPTES	111
BIBLIOGRAFIA	129

RESUM

El sistema educatiu contempla com una necessitat la participació i cooperació entre els diferents agents de la comunitat educativa, entre els quals es troben les famílies. Però, estan participant les famílies en l'educació dels seus fills? Com ho fan? Quin sentit té la seva participació? Amb quina finalitat ho fan? Té cap impacte en la comunitat educativa?

Aquest informe presenta les dades obtingudes d'una recerca sobre la participació de les famílies a l'escola mitjançant les Associacions de Mares i Pares d'Alumnes (AMPA): l'agrupació efectiva, formal i voluntària de les famílies per participar a la vida escolar. L'estudi inclou una mostra estadísticament representativa d'AMPA de centres públics i privats de totes les etapes de l'educació obligatòria.

Les dades indiquen que les AMPA són un model generalitzat i estès a gairebé tots els centres de Catalunya. A més, la gran majoria de famílies amb fills en formen part. Les AMPA organitzen i desenvolupen tot un seguit de tasques cabdals: gestionen les activitats extraescolars, l'acollida matinal, el menjador, la formació de pares i mares, etc. La seva funció és essencial, i més en l'actual situació de crisi econòmica, ja que complementa, o fins i tot substitueix, els serveis bàsics competència de l'escola o de l'Administració. La seva voluntat, no obstant això, va més enllà: volen participar en la gestió dels centres.

El projecte «Famílies amb veu»

«Famílies amb veu» és una iniciativa de la Fundació Jaume Bofill que sorgeix de la constatació de la manca de reconeixement que reben els pares i mares d'alumnes a Catalunya com a part interessada i agent social legítim en el sistema educatiu. El projecte parteix de la idea que les famílies aporten recursos i iniciatives al sistema educatiu sense els quals les escoles no podrien dur a terme l'oferta actual, però, malgrat aquesta aportació estructural al sistema, no reben el reconeixement ni l'espai de participació democràtica que els correspondria, tant en l'àmbit de centre com de polítiques educatives locals o de país.

A partir d'aquesta idea, «Famílies amb veu» es dissenya com un projecte de recerca-acció per potenciar el paper de les famílies en el sistema educatiu, que compta amb la col·laboració i complicitat de les principals federacions de pares i mares d'alumnes de Catalunya (FAPAC, CCAPAC, FAPAES, FAPEL i FAMPADI) i de l'Agrupació Escolar Catalana (AEC).

La vessant de recerca està orientada a conèixer com són, què fan, quina dimensió i quin potencial de creixement tenen les organitzacions de famílies que treballen per a la millora de l'escola; i la vessant d'acció pretén donar a conèixer aquests resultats i debatre'ls amb els propis interessats per tal d'articular el discurs d'un sector que es caracteritza avui per la pluralitat i fragmentació. Tot això amb la finalitat última de contribuir a la millora de la governança i la qualitat democràtica del sistema educatiu en un context com l'actual, en què cal repensar l'escola tant pel que fa al rol, la funció social i els continguts que ha de transmetre, com pel

que fa a les metodologies d'aprenentatge i a l'organització de la institució i la vida escolar. La societat del segle XXI s'enfronta, entre d'altres debats, al de l'educació. D'uns anys ençà, experts, acadèmics i polítics avancen postures respecte a cap on ha d'anar l'educació en l'horitzó 2030. Pensem que la veu dels pares i mares, com a ciutadans de ple dret i com a persones especialment interessades en l'educació de les generacions futures, s'ha d'autoritzar com a veu legitimada per participar en aquesta construcció col·lectiva.

En la recerca s'inclouen tres enquestes: una dirigida a les AMPA, una altra a equips directius de centres i, per últim, una tercera enquesta realitzada a famílies amb fills escolaritzats menors de setze anys. La recerca també incorpora una anàlisi qualitativa a partir de les entrevistes fetes a directors de centre, administració educativa, representants de les federacions d'AMPA i altres moviments liderats per famílies.

L'acció que duu a terme «Famílies amb veu» consisteix en un procés participatiu que es durà a terme al llarg del curs 2013-2014 amb unes 150 persones entre mares i pares de tot tipus de centres escolars, directors i directores d'escola i tècnics d'educació. Fruit d'aquest procés s'espera consensuar un llibre blanc que, a partir d'un diagnòstic compartit sobre la situació actual, marqui l'estratègia a seguir per les famílies en l'horitzó 2030.

L'informe breu «Més que un gra de sorra. Les Associacions de Mares i Pares d'Alumnes (AMPA) a Catalunya» és el primer d'una sèrie que anirà descrivint i analitzant la participació de les famílies a l'escola des de múltiples vessants —des de la més formal, com són les AMPA o els consells escolars, fins a aspectes motivacionals i valoratius dels pares i mares respecte a la seva implicació a l'escola—.

Malgrat que l'AMPA no catalitzi totes les formes de participació parental a l'escola, sí que l'hem considerada el primer esglaó en l'itinerari de la implicació de les famílies en el sistema educatiu: es tracta d'associacions formals que gaudeixen d'una llarga trajectòria i que, com veurem, estan fortament implementades al nostre país com a model genuí que articula la participació dels pares a l'escola. Disposar d'una anàlisi en profunditat de les debilitats i fortaleces d'aquestes organitzacions, tant en l'àmbit intern com en el sistèmic, pot ser un instrument útil, tant per al sector famílies com per a les administracions públiques, per dissenyar línies de futur i

millora que fins i tot transcendeixin l'abast de les pròpies AMPA i proposin noves formes de governança educativa.

L'informe breu que teniu a les mans és un resum d'un informe més llarg i exhaustiu titulat «Les Associacions de Mares i Pares d'Alumnes (AMPA). Estat de la qüestió a Catalunya», que, a més de presentar amb més detall els resultats de l'enquesta a les AMPA que es troben en aquest informe, aporta les visions dels informants clau que s'han entrevistat dels diversos sectors. Les referències metodològiques sobre l'enquesta a les AMPA, inclosa la construcció de la mostra i el qüestionari, s'hi adjunten com a annexos. Aquest document es troba editat només en versió virtual i es pot descarregar al web www.familiesambveu.cat, i és un complement de caire més científic que l'edició breu i amb voluntat divulgativa que esteu llegint.

1 La participació de les famílies en el sistema educatiu

La implicació de mares i pares a l'escola té efectes positius en els resultats acadèmics, però té algun altre valor més enllà de l'acompanyament educatiu dels propis fills i filles? Té cap impacte en la comunitat educativa?

Són molts els autors que parlen dels efectes positius que té la presència i la implicació dels pares i mares als centres educatius. Jaeggi, Osiek i Favre (2003) assenyalen que la implicació de les famílies en l'escolarització dels seus fills, així com la participació dels pares en la vida escolar, és cabdal a l'hora de determinar l'èxit o fracàs escolar dels propis fills.

A banda d'aquest efecte més conegut en el rendiment educatiu, la participació també incideix en el comportament dels infants i adolescents, i aconsegueix una actitud més favorable vers l'escola i les tasques escolars, i una autoestima més elevada (Epstein, 2001; Martínez González, 1996; Bolívar, 2006).

En tercer lloc, també repercuteix de manera positiva en la família, que obté una millor implicació en l'educació dels fills, un increment de la comunicació pares-fills i un major desenvolupament d'habilitats de parentalitat positiva (Olmsted, 1991; Martínez González, 1996).

Però la presència dels pares i mares a l'escola transcendeix els beneficis més enllà de l'àmbit familiar i dels propis fills. Un quart grup de recerques indiquen que la participació dels pares a l'escola aporta beneficis als professors: major satisfacció

amb la seva professió, més compromís amb l'escola i major reconeixement per part dels pares i els directors (Ozer i Bandura, 1990; Martínez González, 1996).

Per últim, també afavoreix el centre educatiu en general. La democratització enriqueix els objectius del centre, i en millora el funcionament i la qualitat educativa (Charlot, 1994; Darling-Hammond, 1997 i 1999; Furman, 2004; Martínez González, 1996; Bolívar, 2006; Garreta, 2012). Per tant, la participació, presència i implicació de mares i pares a les escoles, més enllà dels propis fills i les relacions familiars, reverteix positivament en la resta de la comunitat educativa i millora la qualitat del centre.

Però què entenem per participació? Tal com descriu Garreta (2012), la participació de les famílies indica implicació en el projecte educatiu dels fills i es pot expressar de diverses maneres, no incompatibles entre elles. Una participació individual, centrada en els fills i que és de caràcter obligatori —fent seguiment educatiu, assistint a les tutories—, i una participació col·lectiva, de caràcter voluntari, més o menys formal segons els òrgans on s'inscriu —activitats organitzades pel centre o l'AMPA, càrrec com a pare delegat, membre de l'AMPA o del consell escolar—.

Les AMPA poden incorporar els sis tipus d'implicació familiar en educació proposats per Epstein: «ofereixen cursos per millorar la criança dels infants i l'actuació dels pares com a educadors a casa; són un canal de comunicació amb l'escola i actuen en la presa de decisions a través del consell escolar; en molts casos col·laboren amb l'entorn del barri i gestionen l'ajuda dels pares cap a l'escola en determinades activitats» (Epstein i altres, 2002 citat a Paniagua, 2011: 6).

Des d'un punt de vista analític, la participació de les famílies en el sistema educatiu la podem classificar en funció de tres eixos. El primer eix és el tipus d'acció: individual o col·lectiva. És a dir, si l'actuació que es duu a terme es vincula a objectius individuals, o si l'acció és col·lectiva, que implica una actuació conjunta amb altres i es vincula a objectius compartits o col·lectius. El segon eix és el tipus de participació: la participació formal, que és aquella institucionalitzada, i la informal, la no institucionalitzada. El tercer eix fa referència als diferents graus d'accés a la presa de decisions que formen part de la participació. En un extrem trobarem la simple informació i en l'altre la repercussió en la gestió i els aspectes decisoris (Sánchez de Horcajo, 1979).

Aquest informe, que forma part del projecte «Famílies amb veu», analitza la participació formal i/o informal en el marc de l'acció col·lectiva vinculada a objectius comuns de les AMPA i dels seus membres. Recorre totes les gradacions possibles d'aquesta participació, des de les orientades a la consulta fins a les que apunten a la cogestió educativa.

TRAJECTÒRIA DE L'ASSOCIACIONISME FAMILIAR EN EDUCACIÓ: HISTÒRIA I MARC JURÍDIC

Les primeres associacions de pares a l'Estat espanyol es remunten a la «República», el 1931, quan per primer cop es va reconèixer via decret el dret dels pares a intervenir a l'escola. La seva incidència a la vida escolar era escassa i estaven molt lligades als centres religiosos. No és fins al final del franquisme que es posen els pilars per a l'evolució de les AMPA tal com les coneixem avui dia. Primer amb la llei d'associacions del 1967, que permet agrupar-se formalment als pares, i sobretot amb la Llei General d'Educació de 1970, més coneguda com a Llei Villar Palasí, que instaura l'ensenyament obligatori fins als catorze anys amb l'EGB (LGE 14/1970). Aquesta llei estableix el dret inalienable de les famílies a l'educació dels seus fills i subratlla la necessitat que aquestes col·laborin amb els centres pel bon desenvolupament dels infants. Per a aquesta finalitat parla de la necessitat d'estimular la constitució d'associacions de pares d'alumnes als centres escolars.

L'evolució de les AMPA es veu fortament marcada per l'arribada de la democràcia. El 1978, la Constitució espanyola reconeix el dret dels pares a participar en la gestió de l'escola pública (article 27.7). I el 1980, tot i que mai va arribar a aplicar-se, la Llei Orgànica sobre l'Estatut dels Centres Escolars (LOECE 5/1980) concedeix certa importància a la participació de les famílies en el govern de les escoles.

El gran impuls per a les associacions de pares arriba el 1985 amb la Llei Orgànica del Dret a l'Educació (LODE 8/1985). Amb la LODE es defineix la participació dels pares i mares d'alumnes, el dret a escollir centre i a decidir la formació religiosa i moral que reben els seus fills. A més, estableix la participació de les famílies, de l'alumnat en la secundària, del professorat i del personal de serveis, en els òrgans de govern dels centres públics i concertats: els consells escolars de centre. La LODE

també garanteix la llibertat d'associació dels pares d'alumnes en l'àmbit educatiu i emmarca el seu paper en les següents finalitats:

- a) Assistir els pares d'alumnes en tot allò que concerneix l'educació dels seus fills.
- b) Col·laborar en les activitats educatives dels centres.
- c) Promoure la participació dels pares dels alumnes en la gestió del centre.

Un any després, amb el Reial Decret pel que es regulen les associacions de pares d'alumnes (RD 1533/1986), es defineix com han de ser les AMPA i qui en pot ser membre, a més d'afegir tres punts més a les finalitats que enumerava la LODE:

- d) Assistir els pares d'alumnes en l'exercici del dret a intervenir en el control i gestió dels centres sostinguts amb fons públics.
- e) Facilitar la representació i la participació dels pares d'alumnes en els consells escolars dels centres públics i concertats i en altres òrgans col·legiats.
- f) Qualsevol altra que, en el marc de la normativa a què es refereix l'article anterior, li assignin els seus respectius estatuts.

Malgrat que la LODE pretenia que la participació familiar democratitzés l'escola mitjançant les AMPA i els consells escolars, els resultats no van ser en aquesta direcció. Les AMPA van començar a dedicar-se exclusivament a proveir serveis no coberts per l'Administració, com el de menjador i les activitats extraescolars (Collet i Tort, 2008). Amb la necessitat d'aquests serveis a les escoles, les aleshores conegudes com Associacions de Pares d'Alumnes (APA) es generalitzen, n'hi ha a gairebé tots els centres escolars. També va augmentar el nombre d'associats, ja que era la manera de beneficiar-se d'aquests serveis (Garreta, 2008).

La dècada dels noranta ens va deixar dues noves lleis d'educació que van reconfigurar el paper de les AMPA als centres educatius. El 1990, la Llei d'Ordenació General del Sistema Educatiu (LOGSE 1/1990) estableix el principi de democràcia escolar i defensa la participació activa de les famílies en les escoles. Complementàriament, el 1995 apareix la Llei Orgànica de la Participació, l'Avaluació i el Govern dels Centres Docents (LOPEG 9/1995), que insisteix en la participació de les famílies en el funcionament dels centres docents a través de les seves associacions. La LOPEG obre les vies per facilitar la participació de professors, alumnes i pares, individual-

ment o a través de les associacions i representants als consells escolars del centre, en l'elecció, organització, desenvolupament i avaluació de les activitats escolars complementàries. Suposa un gran pas per a la participació dels pares, però no més enllà de les activitats extraescolars.

La legislació en educació es manté invariable gairebé una dècada, tot i que el 2002 apareix la Llei Orgànica de la Qualitat de l'Educació (LOCE 10/2002), que mai va entrar en vigor, amb una forta retallada de les competències dels consells escolars, que passaven d'òrgans de decisió a òrgans de participació.

El 2006 apareix la Llei Orgànica d'Educació que, en una declaració d'intencions en sentit oposat a l'anterior llei, assenyala que «les famílies hauran de col·laborar estretament i hauran de comprometre's amb el treball quotidià dels seus fills i amb la vida dels centres docents» (LOE 2/2006). Els instruments que s'ofereixen per assolir aquesta col·laboració i compromís són similars al que ja deia la LODE. La LOE indica que es garantirà la intervenció de la comunitat educativa en el control i gestió dels centres a través del consell escolar, i que pares i alumnes podran participar en el funcionament del centre a través de les seves associacions.

La LOE és el text legislatiu vigent a tot l'Estat espanyol en matèria d'educació que ha derogat tots els anteriors, excepte alguns articles de la LODE. A Catalunya, no obstant això, conviu amb la Llei d'Educació de Catalunya (LEC 12/2009). La LEC fa una definició de comunitat educativa que integra les famílies i les associacions que les representen. Com a novetat fonamental incorpora l'obligatorietat dels centres a redactar una carta de compromís en la qual s'impliquin tots els agents de la comunitat educativa. A més, a la LEC es reconeixen els drets dels pares a la informació i a la participació mitjançant les vies establertes.

L'últim referent legal respecte a les AMPA i la participació de les famílies a l'educació dels fills el trobem en el controvertit projecte de la Llei Orgànica per a la Millora de la Qualitat Educativa (LOMCE), també coneguda com a Llei Wert. Tot i reconèixer al seu preàmbul la necessitat d'implicació de les famílies, principalment la LOMCE suposa una reducció dels àmbits de participació de les famílies i relega la capacitat de gestió dels consells escolars merament a la consulta. Aprovat el tràmit parlamentari el 17 de maig de 2013, caldrà veure com es desenvolupa a la pràctica, però la LOMCE,

amb la seva voluntat recentralitzadora de l'educació, suposa un pas enrere en molts àmbits educatius, també respecte a la participació dels pares en l'educació dels fills.

Eix cronològic de la participació de les famílies en el món educatiu

1857	Llei d'instrucció pública, o llei Moyano, estableix el marc educatiu durant un segle. Els pares apareixen a les Juntres d'Instrucció Pública, un òrgan educatiu a nivell provincial (MEC, 1979).
1929	Neix la CONCAPA (Confederació Catòlica Nacional de Pares de Família i pares d'Alumnes).
1931	Decrets de 8 de gener i 9 de juny pels quals es reconeix als pares el dret a intervenir en la vida escolar mitjançant els consells de protecció escolar. Constitució de les primeres associacions de pares (Molero, 1977).
1939-1975	Al període de la dictadura de Franco són presents les associacions de pares, sobretot en l'àmbit dels centres religiosos, però, en general, tenen poca incidència sobre la vida escolar.
1964	Llei d'associacions, obre la porta a l'oficialització de les associacions de pares (L 191/1964).
1967	L'Estatut del magisteri nacional estableix la participació en l'àmbit local a les juntes municipals d'ensenyament de pares o mares electes (Beas, 2010).
1969	Llibre Blanc «La educación en España. Bases para una política educativa». Posa els fonaments per incloure els pares a l'escola (MEC, 1969).
1970	Llei general d'educació i finançament de la reforma educativa (LGE). Els pares comencen a tenir més presència a l'escola. Les agrupacions de pares d'alumnes son més freqüents.
1975	Neix FAPAC (Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes de Catalunya) amb la voluntat de donar força al moviment associatiu de mares i pares de centres públics.
1977	Neix CCAPAC (Confederació Cristiana d'Associacions de Pares i Mares d'Alumnes de Catalunya) de la mà del Consell de l'escola cristiana de Catalunya.
1978	Constitució espanyola, reconeix per primer cop el dret de pares, professors i alumnes a participar en la gestió i control de l'escola pública.

1979	CEAPA (Confederació Espanyola d'Associacions de Pares i Mares d'Alumnes) fa front al seu procés de legalització i comença a representar els pares que volen una millora de l'educació pública tal com reflexa la nova constitució.
1980	Llei Orgànica sobre l'Estatut dels Centres Escolars (LOECE), regula un òrgan col·legiat similar al consell escolar de centre: els consells de direcció.
1982	FAPAMAC (Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes de Col·legis Maristes de Catalunya).
1985	Llei Orgànica del Dret a l'Educació (LODE), impulsa la implicació dels pares en la vida escolar. Crea el Consell escolar de l'estat i estableix els consells escolars de centre.
1985-1986	Consell escolar de Catalunya, organisme superior de consulta i participació al territori. Consell escolar municipal de Barcelona i primeres eleccions als consells escolars de centre.
1987	Decret per a la regulació de les associacions de pares d'alumnes a Catalunya, en el qual s'estableixen les característiques específiques d'aquestes associacions (D 202/1987).
1990	Llei d'Ordenació General del Sistema Educatiu (LOGSE), estableix el principi de democràcia escolar i defensa la participació activa de les famílies.
1995	Llei Orgànica de la Participació, l'Avaluació i el Govern dels Centres Docents (LOPEG), consolida la participació de les famílies en la gestió i govern dels centres educatius.
1996	Agrupació Escolar Catalana (AEC), té l'objectiu de compartir experiències del món de l'educació i l'ensenyament a Catalunya.
2002	Llei Orgànica de la Qualitat de l'Educació (LOCE), suposa una retallada de les competències dels consells escolar, que es transformen en un òrgan de participació.
2006	Llei Orgànica d'Educació (LOE), retorna al consell escolar l'estatus d'òrgan de govern.
2006	Pacte Nacional per a l'Educació: acord signat per 21 entitats de la comunitat educativa de Catalunya amb el Govern de la Generalitat. Reconeix el paper fonamental de les famílies en el procés educatiu i potencia la seva participació en la vida escolar.

2009	Llei d'Educació de Catalunya (LEC), estableix la carta de compromís educatiu que ha de servir per incentivar la participació de tots els membres de la comunitat educativa, famílies incloses.
2013	Projecte de Llei Orgànica per a la Millora de la Qualitat Educativa (LOM-CE), redueix els àmbits de participació de les famílies, tot i reconèixer la necessitat de la seva implicació. Relega el paper dels consells escolars a la consulta.

② La recerca

«Famílies amb veu» neix amb l'objectiu d'aprofundir en el coneixement de les AMPA de Catalunya amb un estudi exhaustiu que, per primer cop, inclou centres públics, concertats i privats que imparteixen educació primària i/o secundària obligatòria amb una mostra estadísticament representativa. Per acomplir aquest ambiciós propòsit s'han dut a terme dues enquestes: una dirigida als representants de les associacions de mares i pares i una altra als equips directius dels centres, la qual cosa ha permès obtenir mirades sobre la mateixa qüestió dels dos actors protagonistes.

L'ENQUESTA A AMPA I L'ENQUESTA A EQUIPS DIRECTIUS

A Catalunya hi ha un total de 2.976 centres públics i privats que imparteixen ensenyament obligatori.¹ A partir d'aquests s'ha creat una mostra representativa tenint en compte:

- La naturalesa del centre (públic i privat).²
- La grandària del municipi en nombre d'habitants (menys de 5.000, entre 5.000 i 19.999, entre 20.000 i 49.999, entre 50.000 i 99.999, entre 100.000 i 300.000, i Barcelona ciutat).

.....

1. Segons dades consultades a 1 de setembre de 2012 al web del Departament d'Ensenyament i exclouent els centres situats a centres hospitalaris i de justícia per la seva especificitat.

2. Quan parlem de centres privats ens referim a centres concertats i no concertats. Cal tenir en compte, però, que el 95% de l'escola privada en els cicles d'educació obligatòria és concertada.

- Els estudis que s'imparteixen als centres —només primària, només secundària, primària i secundària—. En aquesta categoria també s'han diferenciat les escoles rurals i d'educació especial.
- L'estructura sociodemogràfica del territori —tant per cent d'adults amb estudis universitaris i tant per cent de població estrangera de fora de la UE—.

S'ha obtingut una mostra altament representativa amb la resposta de 1.508 equips directius i 1.228 AMPA. La taxa de resposta dels equips directius suposa el 51% del total de centres, i del 41% en el cas de les AMPA. Amb aquestes xifres, el marge d'error global se situa en el $\pm 2,1\%$, que és molt baix si tenim en compte que la majoria d'enquestes se situen en marges d'error entre el 2,5 i el 5%.

3 Com són les AMPA de Catalunya?

L'Associació de Mares i Pares d'Alumnes de cada centre educatiu representa l'agrupació efectiva, formal i voluntària de les famílies mitjançant la qual s'organitzen i participen dins del centre. Per formar-ne part s'han de tenir fills escolaritzats al centre i associar-se per mitjà de la fórmula establerta als estatuts de l'associació, normalment pagant una quota. Els òrgans de direcció de les AMPA són: la junta de l'AMPA, que està formada, com a mínim, per un president o presidenta; per un secretari o secretaria i un tresorer o tresorera; i l'assemblea de pares i mares, en la qual poden participar tots els membres de l'associació.

Les AMPA són entitats sense afany de lucre, reconegudes legalment al registre d'associacions. Tenen unes normes de funcionament, unes funcions establertes i estatuts propis regulats per la llei. A Catalunya actualment les normatives de referència per a les AMPA són la Llei d'Educació de Catalunya (LEC 12/2009) i el decret pel qual es regulen les associacions de pares d'alumnes de Catalunya (D 202/1987; D 102/2010).

La funció bàsica de l'AMPA és treballar, conjuntament amb el centre educatiu, en l'educació dels fills, fomentant la comunicació i la participació dels pares i mares. L'AMPA és coresponsable de les activitats educatives del centre, planifica i gestiona les activitats extraescolars, l'acollida matinal d'infants, el menjador, la formació de pares i mares, etc. Els objectius fonamentals són facilitar la participació de mares i pares en activitats del centre, contribuir a la millora de la qualitat del sistema i al govern dels centres i facilitar la prestació de serveis fora de l'horari lectiu. Per tal de possibilitar i facilitar aquestes tasques, les associacions de mares i pares tenen

representants amb veu i vot en el consell escolar, que és l'òrgan de govern de cada centre educatiu.

QUANTS CENTRES TENEN AMPA?

El fet d'haver enquestat paral·lelament l'AMPA i l'equip directiu ens ha permès quantificar els centres de Catalunya que actualment no tenen una AMPA, ja que era l'única manera de fer un cens fins ara inexistent. Del total de 1.508 respostes d'equips directius, només trenta-tres centres han informat que no tenen associació de pares al centre, això és el 2,2%. Val a dir que tres de cada quatre centres sense AMPA són privats.

En el curs 2012-2013, el 99% dels centres públics i el 90% dels centres privats de Catalunya tenen AMPA. La xifra, pel que fa als centres públics, és similar a la del curs 2001-2002, quan el 98% d'escoles i instituts tenien AMPA (Idescat, 2005). D'altra banda, l'any 2003 el 85% dels centres de primària i el 88% dels de secundària de l'Estat espanyol, tant públics com privats, tenien AMPA (Ministerio de Educación, 2004).

Les dades indiquen que el moviment associatiu de mares i pares als centres educatius segueix vigent i amb representació a gairebé tots els centres de Catalunya. Aquestes associacions de mares i pares, recordem, estan concebudes com a agrupacions de persones que, de manera voluntària, lliure, solidària i sense ànim de lucre, tenen com a finalitat comuna incidir positivament en la vida escolar dels seus fills. Pertànyer i participar en aquest tipus d'associacions representen una forma important d'exercir el dret de la ciutadania i són un símptoma de la salut dels sistemes democràtics (Masdeu, 2007).

FAMÍLIES ASSOCIADES

La majoria de famílies amb fills escolaritzats en l'educació obligatòria formen part de l'associació de mares i pares de la seva escola. Les AMPA de Catalunya tenen, de mitjana, el 80,7% de les famílies del centre educatiu associades, és a dir, que

paguen la quota per formar part de l'AMPA. Gairebé no hi ha diferències entre centres públics i privats, amb una mitjana del 80,6% i el 81,3% de famílies associades respectivament. Aquesta xifra ha augmentat respecte a anys anteriors. El curs 1998-1999, l'índex d'afiliació de l'AMPA en centres públics catalans era del 67% (FAPAC, 1999), i el curs 2005-2006 era del 73,8%, la inscripció més alta en comparació de les altres comunitats autònomes (Garreta, 2008). El Ministerio de Educación (2009), per la seva banda, indicava que el percentatge de famílies associades a les AMPA de centres de primària —tant públics com privats— en tot l'Estat espanyol se situava en el 60%, segons dades de 2007. És possible que aquest increment sigui causat per la voluntat de beneficiar-se d'alguns serveis que ofereixen moltes AMPA, com el subministrament de llibres de text a un preu més barat (Collet i Tort, 2008), necessitat que ha augmentat en els darrers anys de crisi econòmica. Podem afirmar que no només està vigent el moviment associatiu de mares i pares, sinó que a més està secundat per la gran majoria de famílies implicades, que amb el sol fet de pagar la quota mostren la sintonia entre el que fan les AMPA i el que volen les famílies i el fet que confien que n'obtindran un bon servei.

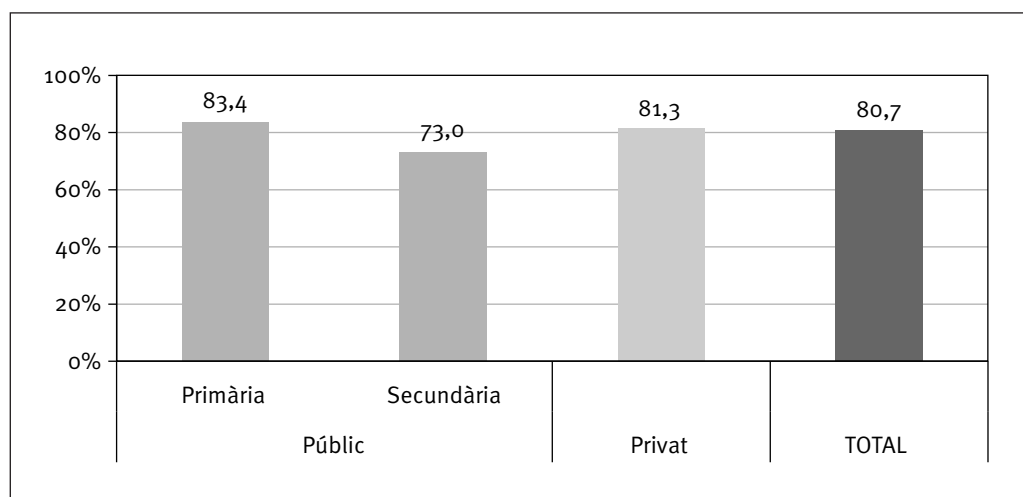
Curiosament no s'observen diferències en el nombre d'associats de centres públics i privats, quan la prestació de serveis d'unes AMPA i de les altres, com veurem més endavant, sí que és molt diferent. Per tant, sembla difícil confirmar la hipòtesi segons la qual creixeria el nombre d'associats per a l'obtenció de serveis. En canvi, sí que veiem diferències de nombre d'associats en funció de l'etapa educativa que cobreix el centre, de la grandària del municipi i de les característiques sociodemogràfiques de les famílies.

La inscripció de famílies a l'AMPA és superior en centres de primària, més que no pas en la secundària. El percentatge de famílies associades en centres públics de primària és del 83,4%, mentre que en els centres públics on s'imparteix només educació secundària la inscripció a l'AMPA és del 73% de mitjana (gràfic 1). Aquestes diferències sempre s'han donat, però en ambdós cicles educatius ha augmentat la inscripció de les famílies a les respectives AMPA. El curs 1998-1999, l'índex d'afiliació de les AMPA en centres públics era del 67% en l'educació primària i del 63% en la secundària (FAPAC, 1999). Hi ha dos factors a tenir en compte en aquesta davallada de l'afiliació a les AMPA a la secundària: a) la tendència a la disminució de la implicació parental amb el centre educatiu a mesura que els fills creixen, i b)

la menor necessitat dels serveis que tradicionalment ofereixen les AMPA i que van molt encarats a la conciliació familiar, com són l'acollida matinal, el menjador i les activitats extraescolars.

Gràfic 1.

Mitjana de famílies associades a les AMPA segons tipologia de centres (en percentatges). Catalunya, 2013

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

Els centres d'educació especial són els que tenen un percentatge menor de famílies associades a l'AMPA, amb el 62,7% de mitjana (taula 1), fet que no es pot traduir en una baixa implicació de les famílies ja que, en aquest cas, la seva presència és molt estreta en altres àmbits, com veurem més endavant. En canvi, les escoles rurals tenen el percentatge més elevat amb el 95,5%. Precisament els centres situats en municipis petits en nombre d'habitants són els que tenen una taxa superior d'associats a les AMPA. I com més gran és el municipi, menys inscripció a l'AMPA hi ha. Així, mentre la mitjana d'associacionisme a les AMPA de municipis de menys de 5.000 habitants és del 90,8%, en municipis amb una grandària d'entre 100.000 i 300.000 habitants l'afiliació disminueix al 73,1%. Aquesta variable de context es podria explicar pel fet que en municipis petits l'AMPA ofereix molts dels serveis que no s'ofereixen localment, i exerceix de pol associatiu a manca d'altres entitats cíviques en el poble.

A Barcelona ciutat, veurem que les tendències tenen una lògica pròpia, en aquest aspecte i en molts d'altres: malgrat ser un municipi gran, el nombre de famílies afiliades augmenta una mica i arriba al 79%. En aquest sentit, s'hauria de valorar l'impacte que han tingut les polítiques municipals d'incentiu a l'associacionisme familiar, tant pel que fa a subvencions com a programes de suport directe a les AMPA: des de la disposició de la figura de dinamitzador d'AMPA, subvencionada per alguns districtes municipals, a programes impulsats pel Consell Escolar Municipal de Barcelona per a formació de pares i mares, l'ajuda a la consolidació de xarxes d'AMPA i a l'oferta d'activitats, fins a plans comunitaris o plans educatius d'entorn dels quals han derivat actuacions concretes de suport a les AMPA i sobretot d'articulació d'aquestes amb les xarxes d'associacions locals.

Taula 1.

Mitjana de famílies associades a l'AMPA segons característiques dels centres. Catalunya, 2013

	"% famílies associades a l'AMPA de mitjana"
Total	80,7
Naturallesa	
Públic	80,6
Privat	81,3
Estudis que s'imparteixen	
Només primària ¹	81,4
Només ESO	72,8
Primària+ESO	81,5
Escola rural	95,5
Educació especial	62,7
Grandària municipi (nre. habitants)	
Menys de 5.000	90,8
Entre 5.000 i 19.999	81,6
Entre 20.000 i 49.999	78,0
Entre 50.000 i 99.999	76,1
Entre 100.000 i 300.000	73,1
Barcelona	79,0

Nota 1: No inclou les escoles rurals.

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

Taula 2.

Mitjana de famílies associades a l'AMPA segons característiques de les famílies del centre. Catalunya, 2013

	"% famílies associades a l'AMPA de mitjana"
Famílies d'origen estranger	
Fins al 10%	85,9
Entre 11% i 20%	80,8
Entre 21% i 30%	71,3
Més del 30%	71,1
Famílies amb estudis universitaris	
Fins al 10%	74,0
Entre 11% i 20%	81,1
Entre 21% i 40%	82,5
Més del 40%	85,2

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

D'altra banda, característiques sociodemogràfiques de les famílies dels centres, com l'origen o el nivell d'estudis, també tenen cert grau d'influència en la inscripció a les AMPA. A mesura que augmenta la proporció de famílies d'origen estranger al centre, menor és el nombre de famílies associades a l'AMPA. Mentre que la mitjana d'associats a l'AMPA se situa en el 85,9% en els centres amb menys d'un 10% de famílies immigrades, quan en els centres hi ha més del 30% de famílies estrangeres la mitjana d'afiliació a l'AMPA es redueix al 71,1% (taula 2). El mateix passa amb la proporció de famílies amb estudis universitaris, però en sentit contrari. En aquells centres en què hi ha una major proporció de famílies amb estudis universitaris, el nivell d'inscripció a l'AMPA és superior. Aquestes diferències poden estar vinculades a qüestions econòmiques, de capital social i a la cultura participativa. Les famílies d'origen estranger i aquelles amb un baix nivell d'estudis acostumen a tenir salaris més baixos, fet que pot suposar una dificultat per pagar la quota de l'AMPA. Així mateix, entre aquest col·lectiu també s'observa una manca de cultura participativa, bé per desconeixement, bé per no trobar sentit a la participació o bé per la poca tradició en aquest tipus d'estructures associatives en els contextos d'on provenen (Santos Rego i Lorenzo, 2009). Tot i això, cal destacar que les xifres associatives són molt elevades en tots els grups.

LA JUNTA

Els òrgans directius de l'AMPA són l'assemblea general i la junta directiva. L'assemblea està integrada per tots els socis, inclosa la junta directiva, que és l'encarregada de coordinar i gestionar el funcionament de l'associació.

La junta de l'AMPA és el nucli de tota l'estructura associativa. Les persones que la componen vetllen per la bona gestió i el seguiment dels serveis, activitats i recursos de l'AMPA. Normalment es tracta dels pares i mares més actius pel seu rol i la seva predisposició implícita en el fet de presentar-se a un càrrec amb responsabilitats. Molts cops aquesta activitat i presència dels membres porta a la confusió d'equiparar la junta amb l'AMPA. Però la junta és un òrgan de l'associació, no tota l'AMPA.

Les finalitats de la junta són complir els objectius fixats en els estatuts, dur a terme els acords sorgits de les assemblees, organitzar els serveis i activitats, a més de

responsabilitzar-se de la gestió econòmica. Els càrrecs possibles de la junta són: president/a, vicepresident/a, secretari/ària, tresorer/a i vocals, que es determinen segons les necessitats. Generalment, la junta directiva es renova en funció dels temps que marquin els estatuts propis, per tant la durada dels càrrecs pot variar entre diferents AMPA.

D'acord amb el decret de 1987, pel qual s'estableixen les característiques específiques de les associacions de pares d'alumnes (D 202/187), només es necessita un mínim de tres pares o tutors d'alumnes per constituir l'associació, que queda legalment constituïda amb els càrrecs de president, secretari i tresorer. Són poques, però, les AMPA amb una junta de mínims, és a dir, de només tres persones. Segons l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA, només el 7% de les juntes tenen tres membres. La mitjana de membres que formen la junta és de nou persones.

Això marca una foto de composició de les juntes de les AMPA a Catalunya amb un president, un vicepresident, un secretari, un tresorer i cinc vocals; una estructura de junta quantitativament sòlida i que permet una certa especialització en les tasques, per donar resposta a un model d'AMPA amb força complexitat que és el més estès i secundat. Les juntes formen un equip unit i cohesionat amb una organització clara de funcions i amb un grau de complementarietat que maximitza l'eficiència del grup.

No obstant això, hem trobat petites diferències en les juntes segons la tipologia del centre. Els centres privats tenen de mitjana onze membres a la junta de les seves AMPA, mentre que en els públics de primària són nou i en els de secundària vuit. Cal tenir en compte que tres de cada quatre centres privats imparteixen educació primària i secundària, per la qual cosa el nombre d'alumnes acostuma a superar amb escreix el d'escoles de primària o instituts. Un nombre superior de famílies afavoreix trobar més voluntaris per formar part de l'AMPA.

L'elecció dels membres de la junta es fa per votació a l'assemblea general i els candidats han de ser socis. Com hem vist, no existeix cap normativa que indiqui el temps de durada dels càrrecs, sinó que són els propis estatuts de cada AMPA els que regulen el termini màxim per estar en un mateix càrrec. Segons un estudi realitzat per la FAPAC el 1999, el 41% de les juntes d'AMPA de centres públics renoven els

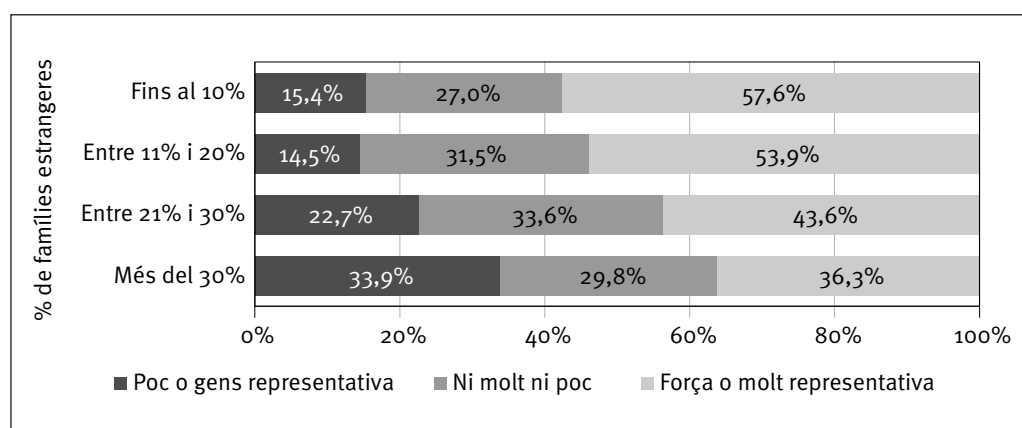
càrrecs cada dos anys. El 26% ho fa cada any, el 19% cada tres o quatre anys, i el 14% indica que no tenen un període fixat.

En l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA, la mitjana de permanència en el mateix càrrec de l'AMPA és de dos anys, i per un de cada quatre càrrecs de l'AMPA que ens ha contestat, aquest era el seu primer any d'exercici. Però aquest elevat índex de mobilitat no es tradueix en una renovació completa, ja que existeix un alt grau de circulació pels càrrecs de la junta de les mateixes persones. No obstant això, hem detectat problemes de traspàs de la informació quan es renoven els càrrecs de la junta.

Respecte a la composició sociocultural dels membres de la junta, en el 94,2% de les AMPA tots o gairebé tots són autòctons. Fins i tot en els centres amb més del 30% de famílies d'origen estranger la majoria dels membres de la seva AMPA han nascut a l'Estat espanyol. És possible que aquest sigui un dels motius pels quals hi ha una major proporció d'equips directius de centres amb més del 30% de famílies d'origen estranger que consideren que l'AMPA és poc o gens representativa de la resta de famílies, en comparació dels centres on hi ha un nombre menor de famílies

Gràfic 2.

Valoració que fa la direcció del centre sobre la representativitat de l'AMPA respecte a la resta de famílies segons percentatge de famílies d'origen estranger que hi ha a l'escola. Catalunya, 2013

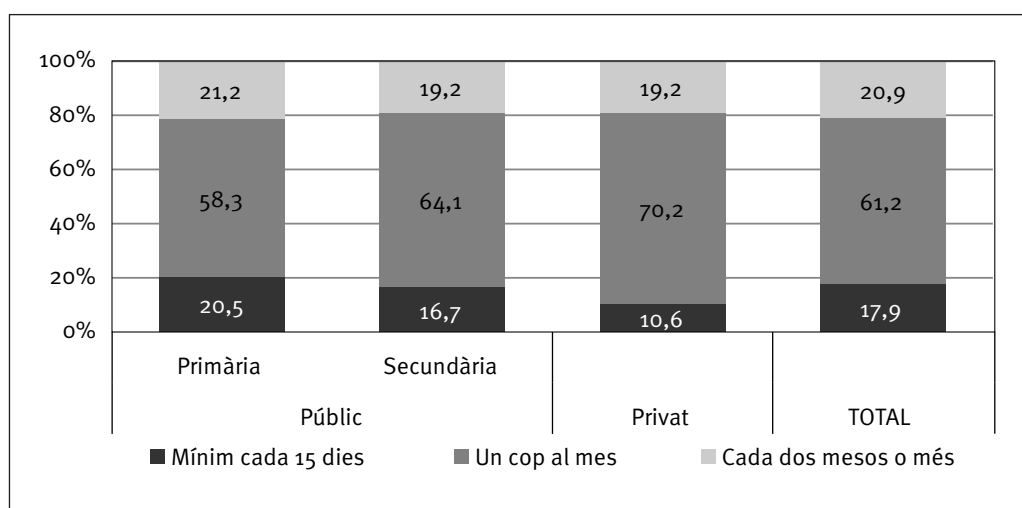
Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

d'origen estranger. Mentre en els centres amb menys nombre de famílies estrangeres només el 15,4% de la direcció considera que la seva AMPA no és representativa de la resta de famílies de l'escola, en el cas dels centres amb moltes famílies estrangeres aquest percentatge és de gairebé el 34% (gràfic 2). Ara bé, en termes generals, més de la meitat dels equips directius consideren que la seva AMPA és força o molt representativa de la resta de les famílies.

Un indicador del dinamisme de l'AMPA és la freqüència amb què es reuneix la seva junta. L'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA ens indica que quatre de cada cinc juntes (el 79%) es reuneixen com a mínim un cop al mes. Concretament, tal com s'observa al gràfic 3, el 17,9% es reuneix cada quinze dies o més sovint, i el 61,2% un cop al mes. Només el 6,6% indica que es reuneix un cop per semestre o menys. Si diferenciem tipologia de centres, el percentatge d'AMPA que reuneix la junta com a mínim un cop al mes és gairebé idèntic, però sí que hi ha un percentatge superior de centres públics on es reuneixen cada quinze dies, segurament proporcional al major grau d'activitat i de prestació de serveis d'aquestes AMPA.

Gràfic 3.

Freqüència amb què es reuneix la junta de l'AMPA segons tipologia de centres. Catalunya, 2013

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

On es troba una reducció significativa de la freqüència amb què es reuneix la junta és a les escoles rurals i d'educació especial. En el 54,6% d'escoles rurals i en el 50% dels centres d'educació especial, la junta de l'AMPA es reuneix com a mínim un cop al mes. Tot i que, com veurem més endavant, a les escoles rurals aquestes xifres de reunió de la junta es veuen compensades amb escriu per la freqüència de reunió de les assemblees de l'AMPA. En ambdós casos es tracta de centres on la pròpia dinàmica de relació família-escola és molt estreta en els espais informals, en detriment, per tant, d'una presència més formalitzada en els espais participatius.

També hi ha diferències en les trobades de la junta en funció del nombre d'alumnes que hi ha al centre. Mentre que en centres amb menys de 200 alumnes el 63,7% de les juntes d'AMPA es reuneixen com a mínim un cop al mes, en els centres amb més de 600 alumnes aquest percentatge augmenta fins al 83,8%. Així doncs, un major nombre d'alumnes, i per tant de famílies, fa necessari un seguiment més continu des de la junta de l'AMPA.

ASSEMBLEES

Les assemblees són el màxim òrgan de govern de l'AMPA on poden participar tots els socis. És el lloc per obtenir informació, prendre decisions, establir tot tipus de contactes amb la resta d'associats, on la junta directiva ha de retre comptes amb la resta de socis i vetllar tots plegats per al compliment dels estatuts i el bon funcionament de l'associació. També és l'espai adequat per enfortir el sentiment de pertinença i de cohesió entre els associats.

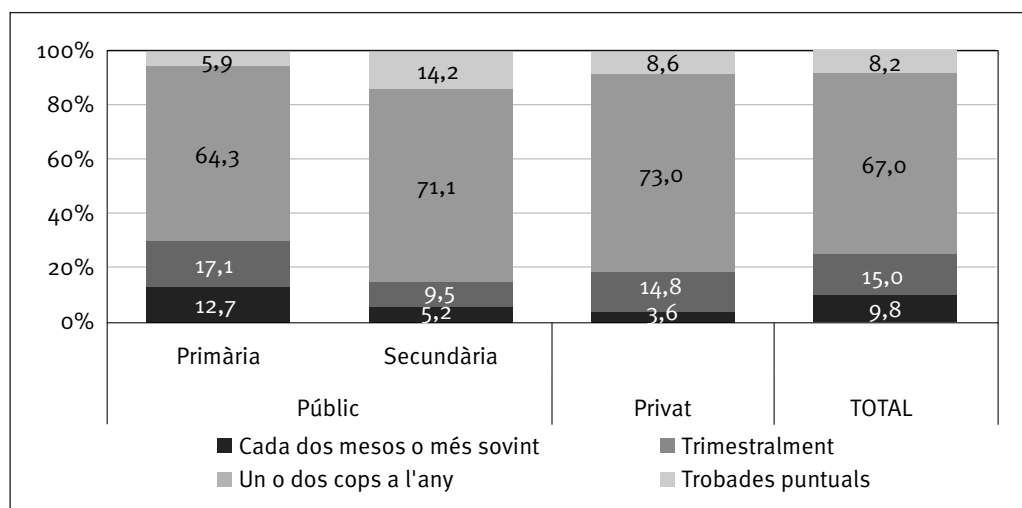
L'assemblea ordinària es convoca com a mínim un cop a l'any, amb tres objectius formals: 1) aprovar la memòria anual; 2) presentar, debatre i aprovar l'estat de comptes del curs anterior i el pressupost del curs que s'inicia; i 3) presentar, debatre i aprovar el pla d'actuació de l'associació. Altres objectius freqüents a les assemblees són: rebre informes de la junta directiva i d'altres òrgans com les comissions; debatre i votar temes d'objectius, estructura i canvis als estatuts; i triar —o renovar— els membres de la junta directiva. A més, la junta pot convocar una assemblea amb caràcter extraordinari sempre que ho consideri convenient, i ho ha de fer quan ho sol·liciti com a mínim el 10% dels associats. En qualsevol cas, sempre s'ha de notificar als associats la realització d'una assemblea.

D'aquesta manera, la freqüència amb què es reuneix la junta amb la resta de famílies en les assemblees es revela com un altre dels indicadors de la salut i el funcionament democràtic de les AMPA, a banda que es puguin reunir també en l'àmbit de comissions. Les dades ens indiquen que bona part de les AMPA fan servir aquest òrgan de govern més enllà del mínim que estableix el seu propi funcionament, és a dir, l'assemblea ordinària anual. Aquest fet apunta a la cerca de consens i la transparència entre els membres de l'associació com a forma habitual de funcionament per a la presa de decisions i per al desenvolupament de les activitats i serveis.

El 67% de les juntes d'AMPA es reuneixen amb la resta de famílies associades un o dos cops a l'any. Però una de cada quatre AMPA es reuneix amb la resta de socis més sovint. El 15% ho fa trimestralment i el 9,8% cada dos mesos o més sovint (gràfic 4). El 18,4% de les AMPA de centres privats i el 26,2% de centres públics es reuneixen com a mínim cada tres mesos. Per etapes educatives, en els centres públics de primària el 29,8% d'AMPA es reuneixen com a mínim un cop cada tres mesos, mentre que en els centres de secundària aquest seguiment trimestral només es fa al 14,7% d'AMPA.

Gràfic 4.

Freqüència amb què es convoca a totes les famílies associades a l'AMPA (assemblees) segons tipologia de centres. Catalunya, 2013

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

Les AMPA d'escoles rurals són les que mantenen reunions amb tots els associats més sovint. Si abans observàvem que eren de les AMPA amb menor freqüència de reunió de juntes i que comptaven amb un major nombre d'associats que la resta, ara trobem la confirmació a un major pes dels espais menys estructurats en la freqüència del funcionament assembleari. A gairebé el 40% d'AMPA d'escoles rurals es convoquen assemblees amb totes les famílies, com a mínim, cada tres mesos.

Aquesta relació entre centres d'una sola línia, que sovint prenen un caràcter molt familiar gràcies a la possibilitat de relacions cara a cara, i un major nombre d'assemblees està vinculada al nombre d'alumnes del centre. En centres amb menys de 200 alumnes, gairebé el 34% de les juntes d'AMPA convoquen reunions amb tots els associats almenys trimestralment. En canvi, en centres amb més de 600 alumnes aquesta xifra només arriba a la meitat, amb el 17%.

Tot i que la major part de les famílies estan associades, el percentatge de famílies que assisteixen a les assemblees es redueix considerablement respecte al nombre d'associats. De mitjana, només el 18% de les famílies associades a l'AMPA assisteixen a les assemblees, el 19,2% en els centres públics i el 13% en els centres privats (taula 3). És una xifra baixa, tenint en compte que és en les assemblees on es decideixen per majoria els assumptes que són competència de l'AMPA, i que tots els membres queden subjectes als acords de l'assemblea general, incloent-hi els absents, els que en discrepen i els presents que s'han abstingut de votar. Si bé la intenció de sotmetre les actuacions de l'AMPA a la decisió assembleària, com hem vist, existeix, només responen a aquesta crida quasi una de cada cinc famílies associades. Com veurem més endavant, les famílies són més proclius a participar en altres activitats, com festes, jornades de col·laboració a l'escola o d'altres actuacions que comporten una tasca directa i concreta, que no pas a involucrar-se en debats de caire organitzatiu o estratègic de la pròpia organització o a interessar-se per l'estat dels comptes. En aquest sentit, les juntes d'AMPA són conscients que un dels seus reptes de futur passa per replantejar els espais de participació àmplia perquè siguin més dinàmics i adquireixin un sentit real per a les famílies que hi participen.

Les escoles rurals no només són les que tenen un major percentatge de famílies associades, sinó que, a més, aquestes participen a les assemblees. El 52,6% de les famílies associades a les AMPA d'escoles rurals assisteixen a les assemblees,

Taula 3.

Mitjana de famílies que assisteixen a les assemblees de l'AMPA segons característiques del centre (% sobre el total de famílies associades a l'AMPA). Catalunya, 2013

	"% famílies assistents a les assemblees de mitjana"
Total	18,2
Naturalesa	
Públic	19,2
Privat	13,0
Estudis que s'imparteixen	
Només primària ¹	17,0
Només ESO	9,2
Primària+ESO	9,1
Escola rural	52,6
Educació especial	36,8
Grandària municipi (nre. habitants)	
Menys de 5.000	34,6
Entre 5.000 i 19.999	12,8
Entre 20.000 i 49.999	15,1
Entre 50.000 i 99.999	13,3
Entre 100.000 i 300.000	14,4
Barcelona	14,9

Nota 1: No inclou les escoles rurals.

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

Taula 4.

Mitjana de famílies que assisteixen a les assemblees de l'AMPA segons característiques de les famílies del centre (% sobre el total de famílies associades a l'AMPA). Catalunya, 2013

	"% famílies assistents a les assemblees de mitjana"
Famílies d'origen estranger	
Fins al 10%	20,1
Entre 11% i 20%	15,1
Entre 21% i 30%	16,9
Més del 30%	17,9
Famílies amb estudis universitaris	
Fins al 10%	21,8
Entre 11% i 20%	19,9
Entre 21% i 40%	17,8
Més del 40%	18,0

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

un percentatge molt llunyà del 17% que ens trobem a la resta d'escoles de primària o al 9% dels centres de secundària. El factor de proximitat, doncs, esdevé decisiu: precisament en els centres situats en municipis petits, de menys de 5.000 habitants, és on les famílies van més a les assemblees de l'AMPA, amb un 34,5%, duplicant l'assistència que hi ha en la resta de municipis, que no arriben al 15% del total de

famílies associades. Aquesta diferència pot estar causada pel sentiment de pertinença i de comunitat que es genera als municipis petits. S'ha constatat que a les comunitats més petites hi ha un alt grau d'activisme de caràcter comunitari —participació associativa i assistència a reunions polítiques—. El context, pensat com la suma de territori i composició social, influeix en les formes i graus de participació dels seus membres (Navarro, 2011).

Contràriament al que s'acostuma a pensar, no són significatives les característiques de les famílies a l'hora de participar en les assemblees convocades per l'AMPA (taula 4). Per tant, és el territori el que esdevé una variable clau a l'hora de participar en les assemblees de l'AMPA.

COMISSIONS DE TREBALL

La junta, òrgan executiu, i l'assemblea general, òrgan de govern, sovint es recolzen en altres organismes com les comissions de treball per organitzar-se la feina i fer possible la consecució dels objectius de l'AMPA. Les comissions representen una fórmula per organitzar i gestionar eficaçment el funcionament de la junta i els serveis, projectes i activitats que s'hi ofereixen. Aquestes comissions normalment estan integrades per un o diversos membres de l'associació, entre els quals es poden trobar membres de la junta. Les comissions s'encarreguen de recollir informació, fer propostes i dissenyar i dur a terme projectes. Normalment estan especialitzades a desenvolupar una qüestió específica —llibres, menjador, extraescolars, festes etc.—.

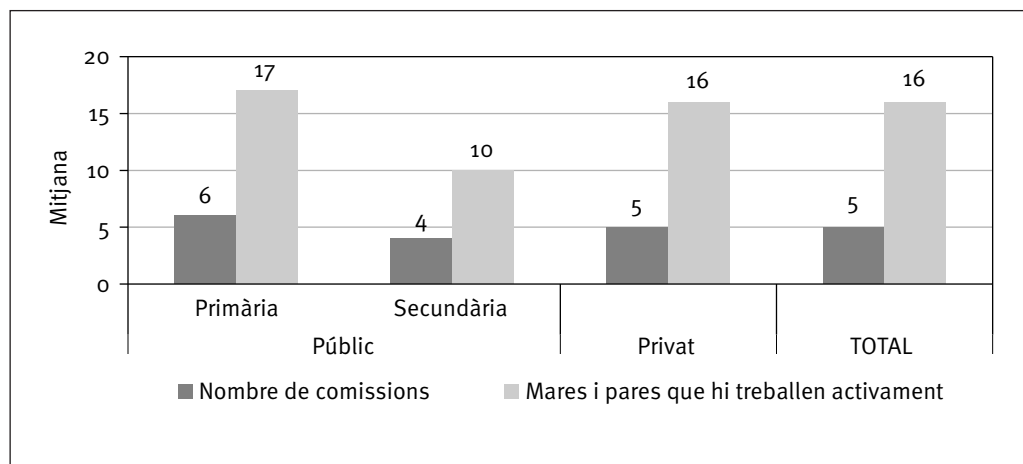
Gairebé tres de cada quatre associacions funcionen a través d'aquestes comissions o grups de treball. Tot i que aquest sistema d'organització està generalitzat, s'utilitza més sovint en centres amb molts alumnes i a la primària, ja que són els tipus de centre en què l'AMPA es fa càrrec de més serveis i activitats, com veurem en el proper capítol. Així, mentre que en els centres amb menys de 200 alumnes la proporció d'AMPA que treballa a través de comissions és del 58,5%, en els centres amb més de 600 alumnes arriba al 75%. Per etapes educatives també són més freqüents les comissions en la primària que en la secundària. Mentre que en els centres públics de primària el 75,5% de les AMPA s'organitzen amb aquests grups, en el cas de la secundària ho fan el 63,9%. És a dir, trobem que la fórmula de comissions de treball centrades en una

tasca està molt estesa, però sobretot és més present allà on hi ha més alumnes i allà on es fan més activitats, que, com veurem més endavant, és en el cas de la primària.

De mitjana, les AMPA funcionen amb cinc comissions de treball i setze pares o mares que hi treballen activament, tant en centres públics com privats (gràfic 5). Aquesta dada ens indica que hi ha un grup de pares i mares motivats que realitzen una tasca activa a l'AMPA més enllà de la pròpia junta. Els centres públics de primària són els que mobilitzen més pares i mares en les comissions, amb una mitjana de disset membres actius per sis comissions de mitjana. Els centres privats, en canvi, tenen de mitjana setze membres actius per cinc comissions. Als centres públics de secundària hi ha una davallada del nombre de mares i pares actius en les comissions i d'aquestes mateixes: deu membres de mitjana per quatre comissions.

Gràfic 5.

Mitjana del nombre de comissions de treball i de mares i pares que hi treballen activament segons tipologia de centres. Catalunya, 2013

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

Destaca la col·laboració activa en comissions de centres de la ciutat de Barcelona, amb una mitjana de vint-i-tres membres, molt per sobre de la dels centres en altres municipis amb més de 100.000 habitants, que tenen setze membres actius treballant en les comissions de mitjana.

La majoria de comissions de l'AMPA estan formades per pares i mares, però hi ha centres en què existeix una altra forma de comissió en la qual hi participen l'equip directiu o el cos de mestres juntament amb els membres de l'AMPA, i inclús amb voluntaris o altres agents de l'entorn. Aquestes comissions, anomenades *mixtes*, suposen un pas més enllà en la col·laboració entre famílies i centre, ja que són un model de cogestió.

PARES DELEGATS

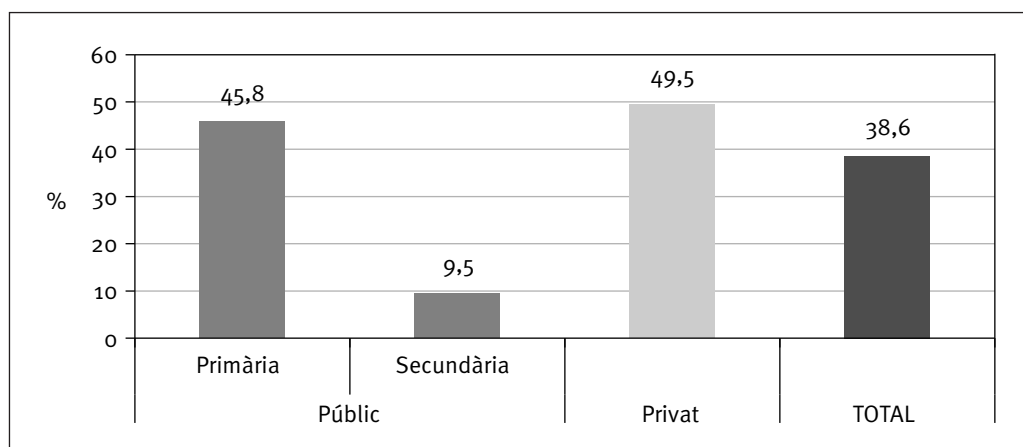
Per últim, existeix una altra forma d'organització i de participació de les famílies molt propera al centre que cada vegada està més estesa i en molts casos és impulsada pels propis equips directius més que no pas per l'AMPA. Es tracta de la figura del pare o la mare; delegat, o l'encarregat o encarregada de cada curs. El delegat és un pare o mare escollits pel conjunt de pares i mares de classe a petició de l'AMPA, del tutor o tutora de curs, o bé escollits directament per la pròpia direcció del centre. Fonamentalment fan d'enllaç entre les famílies d'un grup classe i els mestres i equip directiu en tots aquells temes que afecten el col·lectiu en major o menor grau. Són representants, portaveus i informadors de les famílies envers el centre i, a l'inrevés, del centre envers les famílies.

Segons les dades de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA, al 38,6% dels centres hi ha pares delegats a les classes. En el cas dels centres privats arriba a la meitat dels centres. En els centres públics hi ha molta diferència entre aquells on s'imparteix primària i en els de secundària. El 45,8% dels centres públics de primària disposen de la figura de pares delegats, mentre que en els instituts públics només la tenen el 9,5% (gràfic 6).

Només el 19% de les AMPA es reuneixen com a mínim un cop al mes amb els pares delegats —en aquells centres on existeix aquest representant de les classes—. Però un 40% indica que només es reuneix amb ells un cop a l'any i de manera puntual, i el 15% admet que no es reuneix mai amb els pares encarregats de les classes. Per tant, sembla ser que la figura d'aquests representants de cada classe estableix un major vincle amb la direcció del centre que no pas amb els representants de l'AMPA.

Gràfic 6.

Centres que tenen pares delegats a cada classe segons tipologia de centres. Catalunya, 2013

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

La descriuríem, per tant, com una fórmula cada cop amb més presència, tutelada pel centre, però molt efectiva. En termes de qualitat democràtica se'n pot fer una valoració ambivalent: per un cantó amplia els canals de participació i estableix interlocucions fluides, però per l'altre no apodera les famílies ni els reconeix capacitat d'autoorganitzar-se.

4 Què fan les AMPA?

Les AMPA organitzen i desenvolupen tot un seguit de tasques cabdals orientades als infants, a les famílies i al propi centre. Les mares i pares s'agrupen per incidir en la vida educativa dels seus fills, per ajudar l'escola en el seu funcionament i en les seves relacions amb les famílies, i per oferir uns serveis i activitats que d'altra manera l'escola no podria oferir. Des d'aquesta òptica, tenir una AMPA activa i sòlida vol dir tenir una escola molt millor.

La seva funció és essencial, i més en l'actual situació de crisi econòmica, perquè amb la seva activitat complementen o fins i tot substitueixen els serveis bàsics que són competència de l'escola però als quals no hi arriba, o que són competència de l'Administració però aquesta tampoc els està proveint, o que, tot i no estar contemplats, les famílies reclamen i necessiten. Per aquestes raons, els serveis i activitats que ofereixen les AMPA són diferents segons la realitat que les envolta: s'adapten a les necessitats de cada centre i de les famílies que en formen part.

No obstant això, hi ha unes línies comunes que orienten tot allò que fan les AMPA:

- a) Gestionar i organitzar activitats i serveis: activitats i serveis que ajuden les famílies, tant en la vessant de conciliació —acollida, menjador, casals en període de vacances, etc.— com en la vessant econòmica rebaixant costos.
- b) Complementar el currículum escolar: oferint activitats extraescolars que no tenen cabuda en l'horari lectiu ni en el currículum oficial i amb un plus que complementa la formació —activitats educatives, esportives, artístiques, lúdiques,

etc.—. També contribuint directa o indirectament en l'organització d'activitats coordinades pels mestres —viatges, sortides, intercanvis, visites, etc.— que enriqueixen l'activitat lectiva.

- c) Representar les famílies de l'escola, els seus interessos i les seves idees. Aquí principalment desenvolupen una tasca política en òrgans de govern i duen a terme la interlocució amb les institucions per prendre decisions sobre l'educació i la vida escolar: consell escolar, federacions d'AMPA, consell escolar municipal, fundacions de la patronal educativa, etc.
- d) Donar suport al centre, l'equip directiu i el cos docent: complementant i millorant amb materials i accions els recursos limitats de les administracions o la titularitat del centre —en el cas dels privats— en qüestions com la millora d'infraestructures i equipaments del centre, servei de biblioteca, servei d'orientació psicopedagògic, socialització de llibres, festes escolars, agenda o carpeta amb la imatge corporativa, etc.
- e) Fomentar el sentiment de pertinença i l'adhesió de les famílies al projecte d'escola: promouen la participació i la implicació, contribueixen a generar identitat de centre, organitzen escola de pares, sortides familiars, celebracions, etc.
- f) Fomentar la cohesió social: mantenint relacions tant amb l'entorn proper com amb altres AMPA properes i associacions veïnals o del barri.

ACTIVITATS, SERVEIS I FUNCIONS DE LES AMPA

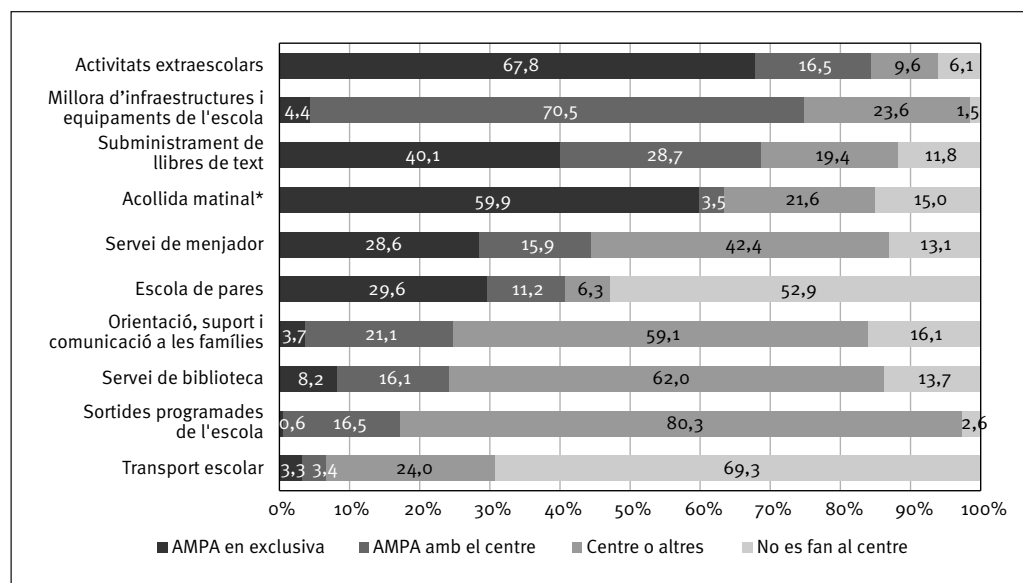
Els principals serveis que avui gestionen les AMPA catalanes, de manera única o conjuntament amb el centre, són, per ordre de prioritats: les activitats extraescolars, la millora d'infraestructures i equipament del centre, el subministrament de llibres de text, l'acollida matinal, el servei de menjador i l'escola de pares. Altres activitats i serveis que ofereixen, tot i que en menor mesura, són: orientar, donar suport i informació a les famílies, el servei de biblioteca, col·laborar en sortides programades del centre i gestionar el transport escolar.

El servei ofert amb més freqüència per l'AMPA és l'activitat extraescolar en qualsevol de les seves formes —educativa, lúdica, esportiva—. El 84,3% de les AMPA s'encarreguen de gestionar-les, majoritàriament de manera exclusiva (gràfic 7). D'aquesta manera es posa en evidència el protagonisme absolut que tenen les AMPA en aquests

tipus de servei que s'ofereix fora de l'horari lectiu i que va orientat a complementar el currículum escolar i oferir un espai de socialització als infants, a més de resoldre la conciliació familiar i laboral, sobretot en aquells casos en què la compactació de l'horari lectiu deixaria els nens i nenes fora de l'escola al migdia o a primera hora de la tarda.

Gràfic 7.

Serveis que es desenvolupen al centre segons qui els organitza o gestiona (en percentatges). Catalunya, 2013

*Només centres on s'imparteix educació primària.

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

En segon lloc, el 75% de les AMPA col·laboren en la millora d'infraestructures i equipaments pel centre. En aquest cas, però, es tracta d'una tasca que realitza l'AMPA conjuntament amb el centre. Aquesta aportació, que a diferència d'altres serveis adreçats només als alumnes que els paguen beneficia el conjunt de l'alumnat del centre tant si és soci de l'AMPA com si no, ens mostra el grau de subvenció que aporten les famílies a l'educació, ja sigui pública o privada. És a dir, les famílies, més enllà d'impostos o quotes de centre, aporten un capital a l'educació que les converteix en un *partner* a l'ombra del sistema educatiu.

El subministrament de llibres de text és el tercer servei més ofert: el 40,1% de les AMPA se n'encarrega en exclusiva i el 28,7% de manera compartida amb el centre. En quart lloc hi trobem l'acollida matinal que s'ofereix als centres que imparteixen educació primària: el 59,9% de les AMPA se n'encarreguen de manera exclusiva. El servei de menjador i l'escola de pares són altres serveis dels quals s'encarrega l'AMPA, ja sigui de manera exclusiva o compartida amb el centre, en el 44,5% i el 40,8% dels casos respectivament.

Es constata que, sense estar-hi obligades, les famílies sostenen serveis que garanteixen la igualtat d'oportunitats a tots els nens i nenes:

- Garanteixen l'accessibilitat a l'educació amb serveis d'estalvi, com pot ser el subministrament de llibres de text.
- Contribueixen a la conciliació familiar i laboral oferint el servei d'acollida matinal o de menjador escolar.
- S'ocupen de la socialització de tots els infants organitzant activitats extraescolars i contribuint en sortides culturals o lúdiques.

L'estudi de l'OCDE coordinat per Field (2006) que analitza l'educació i la cohesió social identifica la igualtat educativa com un element clau per a la consolidació de la societat. La igualtat educativa té dues dimensions: 1) la idea d'un estàndard bàsic mínim d'educació per a tothom, i 2) la justícia, que comporta el fet que les circumstàncies personals i socials, com ara l'estatus socioeconòmic o la procedència ètnica, no han de suposar cap obstacle per a la realització del potencial educatiu. Vista l'activitat que duen a terme, podem afirmar que les AMPA s'estan encarregant de treballar aquestes dues dimensions en cerca de la igualtat educativa i la cohesió social.

En allò que no és estrictament acadèmic, l'AMPA està proveint uns serveis bàsics que, en el context actual, probablement amorteixen les desigualtats resultants de la crisi. L'oferta de serveis i activitats que tenen les AMPA, i el fet que sigui una oferta autogestionada, permet compensar algunes mancances en les polítiques educatives, que, actualment, no arriben a cobrir totes les necessitats.

Però no totes les AMPA funcionen d'igual manera. Si observem amb detall les sis principals activitats i serveis que gestionen les AMPA, trobem diferències signifi-

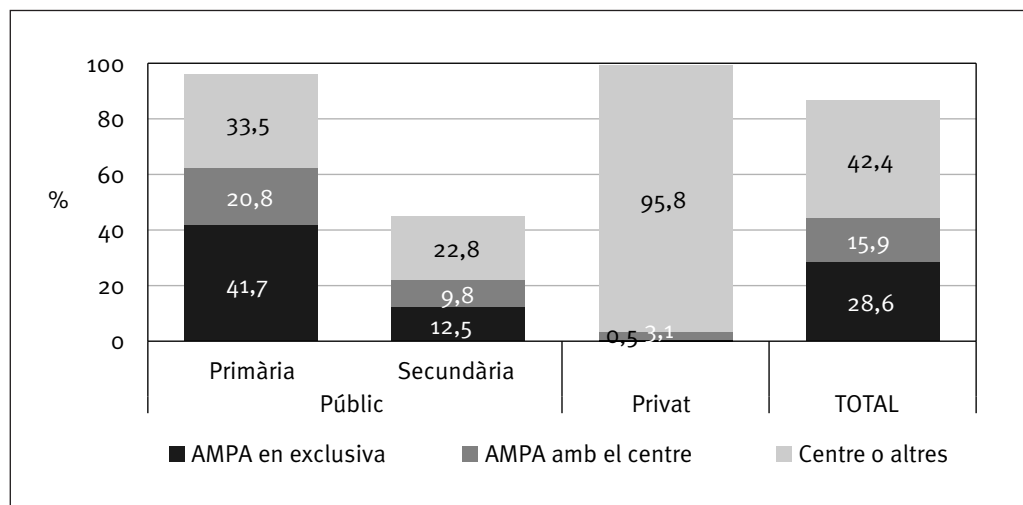
tives segons la naturalesa del centre —públics i privats—. En general, les AMPA de centres públics s'encarreguen més sovint d'aquests serveis que no pas les AMPA de centres privats, en els quals la provisió de serveis és a càrrec de la titularitat del propi centre. Per exemple, el servei de menjador s'ofereix a pràcticament tots els centres privats i la gran majoria dels públics. Ara bé, en els centres públics l'AMPA s'ocupa efectivament del menjador amb o sense ajuda del centre. En canvi, les AMPA de centres privats que es fan càrrec del menjador són escassíssimes. En definitiva, trobem que les realitats que envolten els centres i les seves famílies són diferents i, per tant, també ho són les necessitats de les quals deriven les actuacions de les AMPA.

La necessitat en què s'ha convertit el servei de menjador per a moltes famílies per poder conciliar el món familiar i laboral ha fet augmentar la seva oferta als centres. Segons un estudi realitzat a les AMPA de centres públics de Catalunya el 1999, el 21% dels centres tenien servei de menjador gestionat totalment per l'AMPA, i en el 12% de centres l'organitzava parcialment l'AMPA (FAPAC, 1999). En total, el 73% dels centres públics oferien servei de menjador aquell any, mentre que ara per ara, al 2013, s'ofereix al 85,4%, és a dir, a la gran majoria. A més, la meitat de les AMPA de centres públics són presents avui en dia en la gestió dels menjadors. I si tenim en compte les etapes educatives, observem que la presència de les AMPA en la gestió dels menjadors en l'educació primària dels centres públics arriba fins al 62,5% (gràfic 8), mentre que a la secundària és un servei menys ofert i amb menys presència de l'AMPA. Als centres privats, per la seva banda, el menjador escolar és present en el 99% dels casos, però la presència de l'AMPA en la seva gestió és testimonial, ja que es tracta d'un servei de la pròpia titularitat del centre.

L'acollida matinal és l'altre servei orientat a la conciliació en què més ha crescut la presència de les AMPA en la seva gestió. Així, els anys 2001-2002 només un 24,5% dels centres públics de primària tenien l'acollida matinal gestionada per l'AMPA (Idescat, 2005). Actualment aquesta xifra es dispara fins al 71,5% dels centres públics en què ho gestiona l'AMPA en exclusiva. Als centres privats l'oferta està més estesa, tot i que la presència de l'AMPA en la gestió es redueix al 18,4%, ja sigui en exclusiva o amb el centre. És a dir, com en el cas del menjador, es tracta d'un servei ofert per la titularitat del centre.

Gràfic 8.

Qui es fa càrrec del servei de menjador segons tipologia de centres. Catalunya, 2013

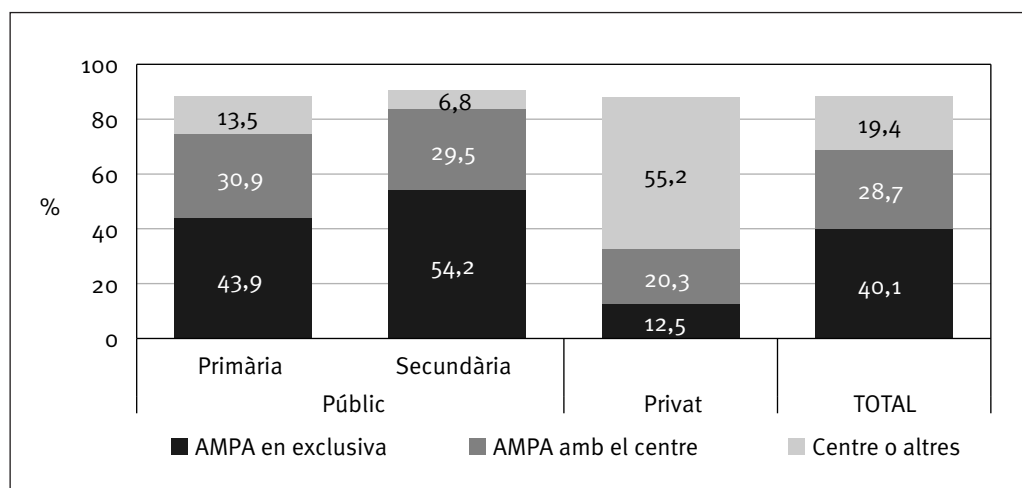
Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

Pel que fa al subministrament de llibres, en què s'inclou tant la reducció de preu, gràcies a la venda directa, com els projectes de socialització i reutilització, o l'organització de mercats de segona mà que faciliten la circulació de llibres a baix preu entre alumnes dels cursos inferiors, les diferències també són remarcables entre centres públics i privats. Mentre que al 76,1% dels centres públics l'AMPA hi participa d'alguna manera —en un 45,7% dels centres ho gestiona únicament l'AMPA—, en els centres privats només se'n fan càrrec el 32,8% de les seves AMPA. Aquest servei també ha anat en augment en els darrers anys. El 1999, el 64% dels centres públics oferien la distribució de llibres de text (FAPAC, 1999), mentre que el 2013 ho fan el 88,1%.

Per etapes educatives, a diferència dels altres serveis, trobem que el dels llibres de text és un servei al qual les AMPA de secundària hi dediquen molts esforços: actualment el 83,7% és present en el subministrament de llibres i el 54,2% se n'encarrega exclusivament. També les AMPA de centres públics de primària ho gestionen de manera majoritària: el 74,8% hi participa i el 43,9% gestiona els llibres en exclusiva (gràfic 9).

Gràfic 9.

Qui es fa càrrec del subministrament de llibres de text segons tipologia de centres. Catalunya, 2013

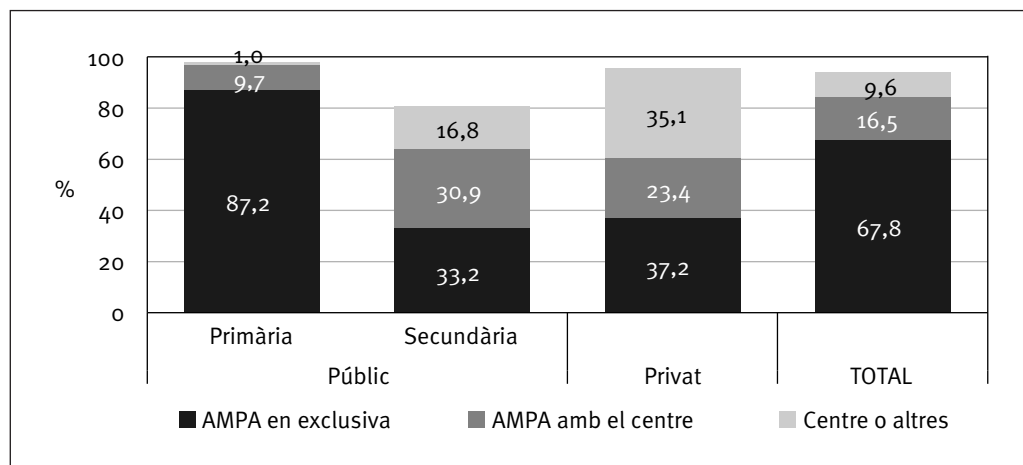
Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

Pel que fa a les activitats extraescolars, en el 73,9% dels centres públics l'AMPA les gestiona en exclusiva, i el 15,1% ho fa conjuntament amb el centre —en total el 93,5% dels centres—. Aquí també s'ha produït una creixuda notable: durant el curs 2001-2002, les AMPA de centres públics que gestionaven les activitats extraescolars eren el 57,4% del total de centres públics (Idescat, 2005), mentre que avui l'oferta d'extraescolars feta des de l'AMPA en la primària arriba al 97,9% dels centres públics (gràfic 10). Als instituts públics l'oferta d'extraescolars baixa al 80,9% i un 64,1% d'AMPA participen en la seva gestió. Els centres privats, per la seva banda, desenvolupen extraescolars gairebé en tots els centres, el 95,7%, i el 60,6% amb gestió de l'AMPA, ja sigui de manera única o en col·laboració amb l'escola.

El 86,3% de centres d'ensenyament obligatori de Catalunya donen servei de biblioteca, i gairebé una de cada quatre AMPA participen en la seva gestió (gràfic 11). És un servei que està present en la mateixa mesura en els centres públics i privats, tot i que en l'educació pública hi ha més presència de l'AMPA. A les escoles públiques

Gràfic 10.

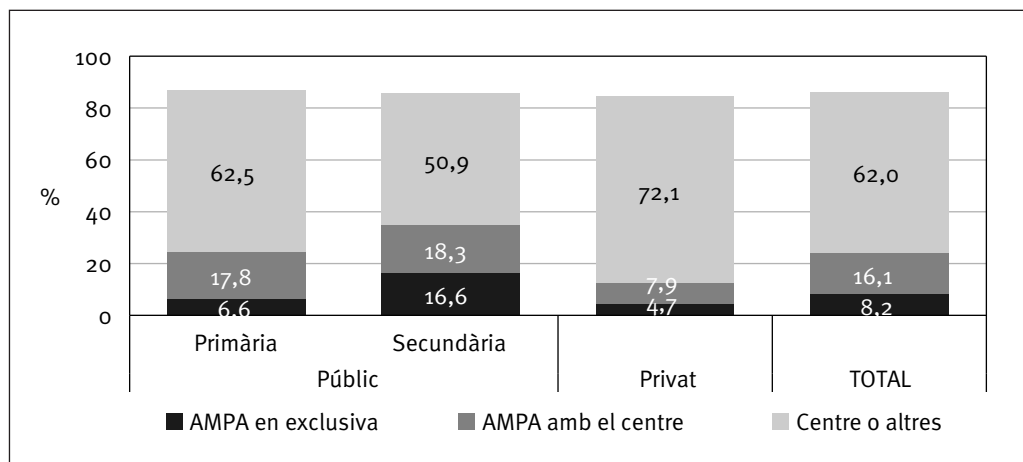
Qui es fa càrrec de les activitats extraescolars segons tipologia de centres. Catalunya, 2013

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

de primària l'AMPA participa en el 24,4%, i als instituts de secundària en el 34,9%, enfront del 12,6% dels centres privats. Aquest és, juntament amb el servei de subministraments de llibres de text, un dels serveis en què l'AMPA de la secundària pública té més protagonisme que en la primària. I és un servei en què l'aportació econòmica de les famílies, vehiculada a partir de les quotes a l'AMPA, subvenciona directament l'activitat acadèmica i per tant garanteix la qualitat educativa dels centres, sigui contribuint a la contractació de la persona bibliotecària, sigui ajudant a la compra de llibres o de mobiliari, o bé tirant endavant projectes d'actualització del servei de préstec o d'esporga de volums antics. Val a dir que des que les dotacions del Departament d'ensenyament per potenciar la biblioteca escolar s'han extingit, com el «puntedu», que va tenir la darrera convocatòria el 2011, l'aportació de les famílies ha estat cabdal per donar continuïtat als projectes endegats.

L'activitat que les AMPA de centres privats realitzen més que no pas les de públics és l'escola de pares. El 46,5% de les AMPA de privats l'ofereixen, enfront del 42,5% de les de centres públics de primària i del 31,1% de les de públics de secundària.

Gràfic 11.**Qui es fa càrrec de la biblioteca segons tipologia de centres. Catalunya, 2013**

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

Però la proporció de centres en els quals l'AMPA és l'única gestora del servei segueix sent superior als centres públics, amb el 31% —el 22,7% als privats—. Cal destacar l'augment de l'escola de pares en els darrers anys, ja que el 1999 només al 6% de centres públics hi havia escola de pares i el 17% d'AMPA oferien activitats formatives per a pares (FAPAC, 1999). En l'àmbit dels centres privats és important ressaltar la forta presència del programa FEAC, de formació per a famílies i mestres, que impulsa la Fundació Escola Cristiana i que té molts anys de vigència i tradició en aquest sector.

En definitiva, a l'escola pública bona part dels serveis bàsics a les famílies, que igualen l'accessibilitat a l'educació, ajuden a la conciliació familiar i laboral —com pot ser el servei d'acollida o de menjador escolar— o contribueixen a la socialització dels infants, els estan garantint les AMPA. Aquestes tenen un major grau d'activitat i d'aquesta manera tenen una major incidència en la vida escolar i l'educació en general. En canvi, als centres privats les necessitats són una mica diferents i es canalitzen majoritàriament a través de les titularitats respectives. En comparació, a la privada aquesta mateixa oferta és gestionada principalment per la titularitat del centre, fet que la garanteix en pràcticament el 100% dels casos. Tot i això, les AMPA

de centres privats tenen força presència en l'oferta d'activitats extraescolars i l'escola de pares. Aquestes activitats les fan més presents a les línies d'actuació referides a complementar el currículum escolar i a la cohesió i educació de les pròpies famílies, i a avançar en el concepte de coresponsabilitat en l'educació dels fills present en l'ideari de molts centres concertats.

EL POTENCIAL DE LES AMPA: EL QUE FAN VS. EL QUE VOLDRIEN FER

Les AMPA, lluny de trobar-se col·lapsades, aspiren a ampliar el seu grau d'activitat i gestió. L'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA ens ha permès copsar que aquestes associacions no només consideren que haurien de tenir major pes en l'oferta d'activitats i serveis, sinó també en la dimensió educativa pròpiament dita.

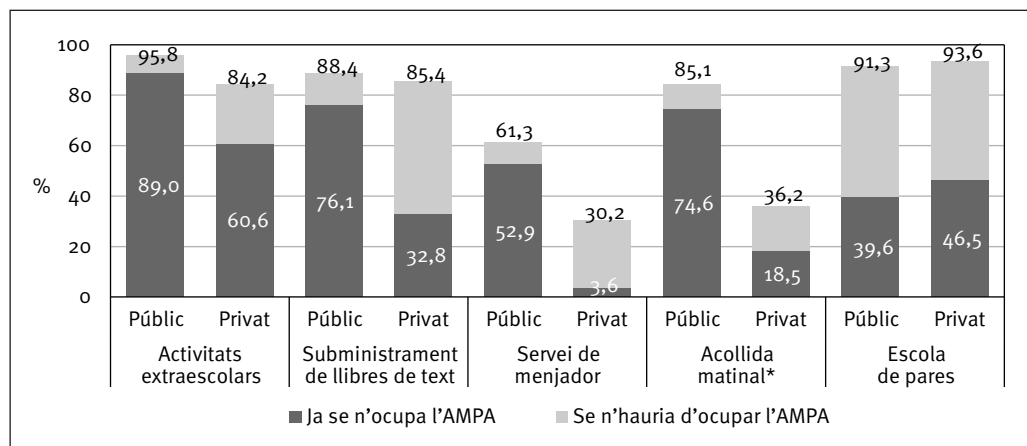
Les activitats i serveis, com hem vist, ocupen un lloc important en la feina de les AMPA, però la seva intenció passa per augmentar encara més la presència en aquestes tasques. Aquesta voluntat la trobem tant als centres públics com privats, però és en aquests últims que les diferències entre el que fan i el que voldrien fer són més pronunciades. El 84,2% de les AMPA de centres privats consideren que s'haurien d'ocupar de les activitats extraescolars, mentre que actualment només el 60,6% se n'ocupa en exclusiva o conjuntament amb el centre (gràfic 12).

Respecte al subministrament de llibres de text, la diferència encara és més gran: el 32,8% de les AMPA de centres privats gestionen el servei actualment, però el 85,4% consideren que se n'haurien de fer càrrec elles. I el servei de menjador, que gairebé mai el gestiona l'AMPA a la privada —menys d'un 4%—, voldria ser assumit pel 30,2%. Realment mostren la voluntat de ser presents en àmbits que fins ara els eren aliens, bé perquè en una situació de bonança econòmica no s'havien plantejat solucions d'autogestió de serveis que podrien revertir en un estalvi econòmic, o bé perquè es pressuposava que aquestes eren responsabilitats del centre, concebut com a empresa de serveis.

En el cas dels centres públics, es constata que el concepte de serveis autogestionats pels propis pares i mares —que en són alhora promotors i beneficiaris— és una fórmula valorada satisfactòriament, ja que les AMPA que els duen a terme ho volen seguir

Gràfic 12.

AMPA que s'ocupen dels següents serveis i AMPA que consideren que se n'haurien d'ocupar (independentment que ja ho facin o no) segons naturalesa del centre. Catalunya, 2013

* Només centres on s'imparteix educació primària.

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

fent i les que no gestionen aquests serveis ho voldrien fer. Per tant, veiem un potencial de creixement de l'AMPA com a sector que caldrà tenir en compte de cara al futur.

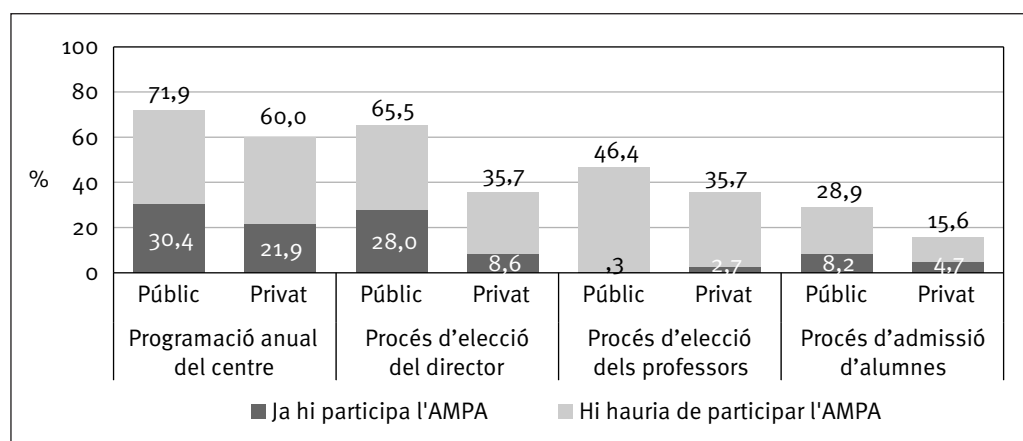
Un dels àmbits que tant les AMPA de centres públics com les de privats volen ampliar, i que a més sorprèn per la diferència entre les que ja ho fan i les que creuen que ho haurien de fer, és el de l'escola de pares. Més del 90% de les AMPA consideren que haurien de participar en la gestió d'aquest servei per a les famílies, tot i que menys del 50% hi participa actualment. Aquesta confluència entre la privada i la pública, i amb aquest diferencial, denota l'interès actual que mostren les famílies per poder formar-se i informar-se; fet que es pot traduir en el creixement de la voluntat i la presa de consciència de les famílies de la necessitat de la seva implicació en l'educació dels fills.

No obstant això, dins del camp de les percepcions i voluntats, les AMPA troben, en línies generals, moltes diferències entre el que fan i el que voldrien fer en qüestions relacionades amb l'educació dins l'horari lectiu i el propi centre. Gairebé el 72% de

les AMPA de centres públics i el 60% de les de centres privats creuen que haurien de participar en la programació anual del centre —actualment hi participen el 30,4% i el 21,9%, respectivament—. També volen participar molt més en el procés de selecció del director i dels professors (gràfic 13).

Gràfic 13.

AMPA que participen en els següents processos i AMPA que consideren que hi haurien de participar (independentment que ja ho facin o no) segons naturalesa del centre. Catalunya, 2013

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

Sobta aquesta declaració, ja que la normativa vigent contempla la programació del centre i l'elecció del director com a funcions del consell escolar de centre, en el qual l'AMPA, per llei, hi és representada. El fet que les AMPA expressin que voldrien ocupar-se d'aquestes qüestions, però que actualment no se n'ocupen, ens parla d'unes pràctiques i dinàmiques que fan del consell escolar un espai informatiu però no deliberatiu, i menys encara de presa de decisions.

La Programació General del Centre, el Pla Anual del Centre o la Programació General Anual del Centre són els documents que, en el marc del projecte educatiu, recullen tota l'organització del centre i especifiquen i sistematitzen els objectius operatius per al curs escolar (horari del centre, criteris i dates d'avaluació, mesures puntuals

per millorar el rendiment, previsió de millora del material i equipament del centre, etc.) (LOE 2/2006; LEC 12/2009; D 102/2010). Els elabora l'equip directiu, però són avaluats i aprovats pel consell escolar. Els pares no només tenen el dret de saber quina és la Programació General del Centre, sinó també el de participar-hi, tant en l'avaluació com en l'aprovació, a través dels seus representants en el consell escolar.

El projecte educatiu de centre, per la seva banda, és un document molt lligat a la programació de centre, que serveix per plasmar-hi les finalitats i opcions educatives i el projecte lingüístic després d'una anàlisi de la realitat socioeconòmica i cultural de l'entorn i de les famílies del centre, i en el qual els pares han de poder participar directament. És on es defineixen les línies generals, que han de ser coherents amb tot el que es faci al centre. Les famílies tenen el dret a participar en l'elaboració i aprovació: aportant dades referents a l'AMPA i a l'entorn, participant en la definició dels trets d'identitat del centre, establint els criteris d'avaluació de la programació general i fent tot tipus d'aportacions al document abans de la seva aprovació al consell escolar.

Per últim, en aquest àmbit també trobem que els pares tenen dret a participar i decidir en el reglament de Règim Interior del centre, que recull les regles, les normes i els procediments relatius al funcionament intern, i en la Memòria Anual de centre, que és un document en el qual es fa una revisió del funcionament del centre durant el curs en qüestió en relació amb la programació prevista.

Amb totes aquestes opcions, i amb les voluntats expressades per les AMPA a l'enquesta, trobem que l'univers de possibilitats de participació formal al centre i a l'educació de les famílies es troba infrautilitzat. Tot i que les causes no estan del tot definides i responen a més d'un factor (manca d'informació, manca de cultura participativa, manca de participació efectiva de les famílies o manca de pes real del consell escolar com a màxim òrgan de govern del centre), les respostes sí que apunten al desig de les AMPA d'apropar-se a una coresponsabilitat efectiva en la gestió dels centres.

Per tant, podem afirmar que les AMPA, i per tant les famílies que hi són al capdavant, lluny de tenir la percepció d'estar sobrepassades per la complexitat i el volum d'activitat que duen a terme, pensen que han de seguir amb aquesta tasca i que han d'ampliar la seva actuació a nous àmbits que els corresponen legítimament.

5 Quina és la situació econòmica de les AMPA?

La difícil situació econòmica que travessa la societat catalana actual ha tingut efectes en tots els àmbits, incidint particularment en aspectes fonamentals de l'estat del benestar com són l'educació i la sanitat. Això ens fa valorar especialment totes les accions que es fan per tal de suplir aquestes carències i preguntar-nos com s'ho fan les AMPA en termes econòmics. Aquest fet ens obliga a recordar el caràcter voluntari de la seva feina i el finançament que els aporten les famílies.

Les AMPA són associacions sense afany de lucre. Per això les seves activitats estan encaminades al benefici de les famílies associades, de les no associades, de la comunitat escolar i de l'entorn proper en general, però mai al rendiment econòmic. Com hem vist, les AMPA estan sostenint i desenvolupant un volum important d'activitats i serveis dels quals la situació de crisi n'incrementa la necessitat i alhora en dificulta la sostenibilitat econòmica. Aquesta tendència exigeix una acurada i especialitzada planificació de recursos de finançament i d'inversió per gestionar econòmicament de forma eficaç l'associació.

La legislació vigent en matèria econòmica que afecta les AMPA estableix determinades obligacions comptables, registrals i fiscals que determinen la necessitat de realitzar una gestió amb sistemes de comptabilitat que donin una informació econòmica correcta i transparent. Amb els ingressos previstos per a un període determinat —el curs escolar o bé l'any natural— la junta de l'AMPA està obligada a presentar un pressupost d'ingressos i despeses, juntament amb el Pla d'activitats, a l'assemblea general ordinària perquè el discuteixi i aprovi. Cal tenir en compte

que no és obligatori gastar tot el pressupost, i molts cops es deixa un romanent per iniciar el següent període pressupostari.

Una part del finançament l'obtenen amb les quotes dels associats, el preu de les quals es fixa en l'assemblea general extraordinària. En cas de necessitat econòmica excepcional, i sempre que ho aprovi l'assemblea, pot establir-se una quota de caràcter extraordinari. Les activitats i serveis que desenvolupen també aporten una part important del pressupost. És important tant a escala comptable com fiscal diferenciar les activitats que realitza entre les que suposen una explotació econòmica i les que no, és a dir, per les que les famílies paguen i les que són gratuïtes. L'AMPA també pot rebre donacions voluntàries per finançar les seves activitats. Una altra via de finançament són les subvencions d'institucions públiques, com ara l'Ajuntament o el Departament d'ensenyament.

El capítol de despeses està completament acaparat per les derivades de la implementació de les activitats i serveis que desenvolupen, ja siguin destinats exclusivament als seus socis o a la resta de la comunitat escolar o entorn proper. Normalment gran part de les despeses es concentren en la contractació de personal o empreses externes que fan efectiu un altre servei. També la compra d'equipaments, materials i la millora de les infraestructures del centre suposen una part important de la inversió econòmica que fan.

SITUACIÓ ECONÒMICA DE LES AMPA CATALANES

A l'enquesta hem constatat que els ingressos i les despeses de les AMPA catalanes fonamentalment depenen dels serveis i activitats que gestionen i del pagament de les quotes de les famílies associades.³ No obstant això, les diferents realitats en què es troben les AMPA fan que les seves situacions econòmiques siguin molt diverses. Trobem des de AMPA que durant el curs 2011-2012 no van tenir ingressos, ja que no cobren cap servei ni cap quota, fins a AMPA que arriben a gestionar un milió d'euros.

.....

3. Només disposem de les dades econòmiques (ingressos i despeses) del 75% de la mostra. Tot i això, s'ha comprovat que la no resposta ha estat aleatòria, per la qual cosa no hi ha raons per pensar que la mancança d'aquestes dades introdueixi biaixos significatius.

Per tal de no treure dades esbiaixades per aquests casos extrems, es presenten els ingressos i les despeses de les AMPA referents al curs 2011-2012 segons la mitjana retallada al 5%.⁴ Així, observem que la mitjana d'ingressos de les AMPA va ser de 26.552€ i la de despeses de 26.102€. En aquest sentit, podem afirmar que el balanç econòmic general de les AMPA està, com a mínim, equilibrat.

En termes generals, el 57% de les AMPA han acabat el curs 2011-2012 amb saldo positiu, amb una mitjana de 2.672€ de més. El 24,5% ha obtingut saldo negatiu, amb -3.977€ de mitjana, i només el 18,5% de les AMPA ha acabat amb saldo zero. En global, però, el saldo que han tingut les AMPA en finalitzar el curs és de 783€.

Les AMPA de centres públics gestionen més volum econòmic que les AMPA de centres privats, aproximadament uns 4.000€ més. Així, mentre que la mitjana d'ingressos d'AMPA de centres públics és de 28.130€, la de les AMPA de centres privats és de 24.152€ (taula 5). Una proporció similar s'observa en la mitjana de despeses: 27.788€ a la pública i 22.749€ a la privada.

Taula 5.

Ingressos i despeses de les AMPA en el curs 2011-2012 segons naturalesa i estudis del centre (mitjana en euros). Catalunya, 2013

	Ingressos (€)	Despeses (€)
Públic	28.130	27.788
Primària	36.079	36.424
Secundària	13.495	12.603
Privat	24.152	22.749

Nota: Resultats de la mitjana retallada al 5%.

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FIB).

Pot semblar estranya la poca diferència que hi ha en el volum econòmic d'AMPA de centres públics i privats, tenint en compte que les AMPA de centres públics gestionen molts més serveis que les de centres privats, però això és fonamentalment a

.....
4. La mitjana retallada al 5% calcula la mitjana de les dades eliminant el 5% dels casos en cada extrem (mínim i màxim) per tal que els valors anòmals no esbiaixin el resultat.

causa del nombre d'alumnes del centre. Els centres públics tenen una mitjana de 355 alumnes —295 en centres de primària i 568 en instituts de secundària—. En canvi, la mitjana del nombre d'alumnes dels centres privats és de 668. Les AMPA de centres privats gestionen menys serveis, però com que tenen un nombre superior de famílies, també obtenen un nombre superior de quotes d'AMPA. Per la seva banda, els centres públics tenen menys alumnes, però es fan càrrec de molts més serveis, sobretot en les escoles de primària, tal com hem vist en el capítol anterior, que tenen un cost addicional a la quota de soci. Per aquest motiu queda força equiparat el volum d'ingressos que mouen els centres públics i privats.

La taula 6 ens mostra els ingressos que van obtenir les AMPA durant el curs 2011-2012 segons el nombre d'alumnes. Així, observem que, en centres amb menys de 200 alumnes, els ingressos que obtenen les escoles públiques de primària dupliquen els dels centres privats, 10.000€ i 5.000€, respectivament. Aquesta diferència s'incrementa a mesura que augmenta el nombre d'alumnes. Els ingressos de les escoles públiques de primària que tenen entre 400 i 600 alumnes són de 63.942€ de mitjana, mentre que en els centres privats són de 24.740€. Per tant, el volum econòmic que mouen les AMPA de centres públics de primària és molt més gran que el dels centres privats.

Taula 6.

Ingressos de les AMPA en el curs 2011-2012 segons nombre d'alumnes i tipologia dels centres (mitjana en euros). Catalunya, 2013

Nombre alumnes	Públic		Privat (€)
	Primària (€)	Secundària (€)	
Fins a 200 alumnes	10.014	3.013	5.051
Entre 201 i 400 alumnes	34.814	7.929	15.567
Entre 401 i 600 alumnes	63.942	17.680	24.740
Més de 600 alumnes	—	18.211	30.538

— Menys de 20 casos.

Nota: Resultats de la mitjana retallada al 5%.

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

Les diferències en el volum econòmic i en els serveis que ofereixen les AMPA de centres públics i privats també comporten diferències en el balanç final d'ingressos i despeses de les AMPA: a la pública acaben amb una mitjana de +342€, mentre que a la privada el guany és superior, +1.403€ de mitjana. No obstant això, com hem explicat, aquest fet no representa un guany real, ja que les AMPA, per definició, no poden fer benefici. Normalment aquests superàvits es reinverteixen en benefici de la pròpia escola; ja sigui per millorar els serveis, el propi centre o per compensar les desigualtats socials, o es deixen com romanent per al següent exercici.

Conseqüentment amb el seu grau d'activitat, les AMPA d'escoles públiques de primària són les que tenen un volum superior d'ingressos (36.079€) i despeses (36.424€) (taula 5). Però també són l'únic segment que presenta pèrdues en el balanç general, amb una mitjana de -345€. Aquí trobem una situació especialment inquietant si la tendència continua. Els centres públics de primària són els que agrupen un major nombre d'alumnat, i per tant de famílies. Les seves AMPA són les que tenen major nombre d'associats i les estructures formals més sòlides —junta, comissions, membres—. Són les que tenen el major grau d'activitat i les que ofereixen més serveis, sobretot els orientats a equiparar les oportunitats i desigualtats dins del sistema. I de manera preocupant són les úniques que de mitjana presenten uns resultats econòmics negatius.

Podem afirmar que aquestes són el paradigma d'AMPA, tant en la fundació del concepte d'associacions de pares d'alumnes amb la democràcia, quan aquestes eren presents en aquest interval d'edat de l'educació obligatòria (6-14 anys), a l'antiga EGB, com en l'actual primària (6-12 anys), en la qual, a més a més de ser les més actives i representatives del moviment de pares a l'escola, són les que més contribueixen al propi sistema educatiu i a la seva qualitat. En aquests moments, aquest paradigma d'AMPA es troba en una situació delicada, en la qual les famílies encara aguanten el model amb equilibrismes, però amb un seriós problema de solvència que pot augmentar en els propers anys o, en el seu defecte, provocar un descens en la seva tasca fonamental de suport al sistema d'educació pública.

En contrast, les AMPA d'instituts públics gestionen un volum econòmic tres vegades inferior al de les AMPA de centres de primària, amb un balanç general de +892€ de mitjana. La mitjana d'ingressos de les AMPA de centres de secundària és de 13.495€

(taula 5), cosa que té relació amb el fet que els centres amb alumnes d'edat més elevada no ofereixen serveis com l'acollida matinal o, en alguns casos, el menjador; serveis que ja hem observat que gestionen majoritàriament les AMPA a primària. Aquest fet afecta de la mateixa manera a les despeses: 12.603€ de mitjana. La seva salut econòmica respon al baix índex d'activitat i la menor incidència en la millora del sistema educatiu.

INGRESSOS

Els recursos econòmics que van sostenir les AMPA en el curs 2011-2012 es deriven de la pròpia estructura i activitat. El 28% dels ingressos de les AMPA provenen de les quotes dels socis (taula 7). A continuació vénen les quotes derivades dels serveis que gestiona l'AMPA. Per ordre són: les activitats extraescolars —que representen el 21,3% dels ingressos de l'AMPA—, les quotes de transport (el 19,8%), el servei de menjador (13%) i la venda de llibres i material escolar (7,6%). Menys del 5% prové de subvencions públiques: el 3,3% de subvencions rebudes per part

Taula 7.

Distribució del volum dels ingressos de l'AMPA corresponents al curs 2011-2012 segons la naturalesa del centre (en percentatges). Catalunya, 2013

	Públic (%)	Privat (%)	Total (%)
Quotes dels socis	21,2	56,8	28,0
Activitats extraescolars	19,3	22,8	21,3
Transport	20,9	9,7	19,8
Menjador	20,5	0,0	13,0
Venda de llibres i material escolar	8,2	1,7	7,6
Subvencions de l'Ajuntament	3,5	1,2	3,3
Subvencions del Departament d'Ensenyament	0,4	0,0	0,3
Altres	6,0	7,9	6,7
Total	100	100	100

Nota: Estimació de la distribució dels ingressos a partir de la mitjana retallada al 5% de les partides declarades.

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

dels ajuntaments i un 0,3% del Departament d'Ensenyament. També obtenen un 6,7% d'altres fonts d'ingressos, en la seva majoria fruit de l'organització de festes i altres activitats culturals.

La distribució dels ingressos varia segons la naturalesa del centre. Als centres públics les quotes suposen el 21,2% dels ingressos totals (curs 2011-2012), una xifra força superior a la proporció que suposaven durant el curs 2001-2002, amb el 9,8% (Idescat, 2005). Pels centres privats, en canvi, les quotes dels socis suposen el 56,8% del total dels ingressos. Aquestes diferències provenen, d'una banda, del major nombre d'activitats que gestionen les AMPA de centres públics, que proporcionen una major diversificació de fonts d'ingressos, i de l'altra a les quotes més altes que cobren les AMPA de centres privats a les famílies.

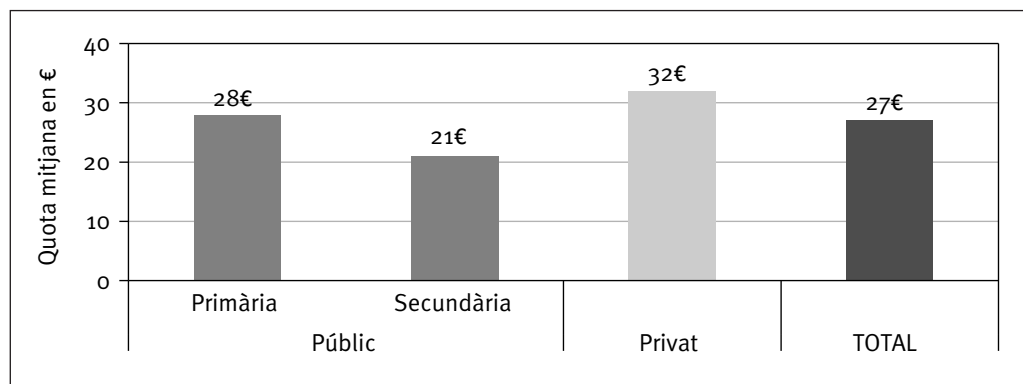
De mitjana, la quota que paguen els socis és de 27€ anuals (gràfic 14). Als centres públics la quota mitjana és de 25€ i als privats de 32€ anuals. El 40% de les AMPA de centres públics cobren una quota anual de 20€ o menys: el 22% menys de 15€, i el 18% entre 15 i 20€. També trobem que la quota és més elevada a les AMPA de centres públics de primària que no pas als de secundària, amb 28€ i 21€ respectivament de mitjana. Entre les AMPA de centres privats només el 29% paga 20€ o menys de quota anual. Una de cada tres AMPA de centres privats cobren una quota anual superior a 40€, xifra que només el 16,5% de les AMPA de centres públics arriben a cobrar.

La gestió de serveis oferts per l'AMPA suposa el 60,7% dels ingressos en els centres públics: el 19,3% les activitats extraescolars, el 20,9% el transport escolar, i el 20,5% el servei de menjador (taula 7). Aquests serveis només reporten el 32,5% dels ingressos en els centres privats: el 22,8% prové de les activitats extraescolars i el 9,7% restant del transport. D'altra banda, la venda de llibres i material escolar representa el 8,2% dels ingressos per a les AMPA de centres públics, mentre que en els centres privats és l'1,7%.

Per etapes educatives, les principals fonts d'ingressos dels centres públics de primària són el menjador, el transport i les activitats extraescolars. Totes plegades representen el 70,1% dels seus *inputs*, mentre que les quotes dels socis només suposen el 14,2% del seu pressupost. Aquest fet contrasta amb les fonts d'ingressos

Gràfic 14.

Quota de soci que paguen de mitjana les famílies a l'AMPA segons tipologia de centres (mitjana en euros). Catalunya, 2013

Nota: Els resultats mostren la mitjana retallada al 5%, per eliminar el biaix de casos extrems.

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

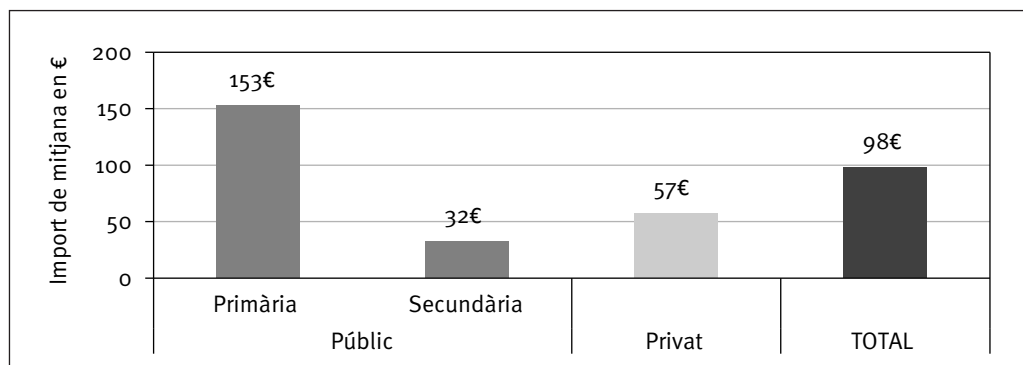
dels centres públics de secundària, on les quotes dels socis sustenten el 67,6% del pressupost de les AMPA, seguides de la venda de llibres amb el 14%.

Tot i que no hi ha diferències remarcables en la quota de socis que cobren les AMPA dels diversos tipus de centre, sí que cal assenyalar que l'import global que paguen les famílies pels serveis que ofereixen les seves AMPA és molt variable en funció de la tipologia de centre. En el gràfic 15 hem inclòs els diners que paguen les famílies a les AMPA en total, incloent les quotes de soci, de menjador, de transport, d'activitats extraescolars i la despesa per a la compra de llibres i material escolar. Les famílies de centres públics de primària són les que desemborsen més diners a l'AMPA, amb una mitjana de 153€ anuals, ja que són les AMPA que gestionen i s'encarreguen de més serveis. En canvi, a la secundària pública la mitjana és de 32€ per família. Les famílies de centres privats paguen a l'AMPA 57€ de mitjana, un import gairebé tres vegades inferior al que paguen als centres públics de primària, ja que la majoria dels serveis els ofereix el centre, i per tant les quotes es paguen directament a l'escola.

Per últim, respecte al capítol d'ingressos cal destacar les subvencions. Mentre que al curs 2001-2002 suposaven el 9,7% dels ingressos per a les AMPA de centres pú-

Gràfic 15.

Import que paguen les famílies directament a l'AMPA pels serveis que ofereix segons tipologia de centres (mitjana en euros). Catalunya, 2013

Nota: Els resultats mostren la mitjana retallada al 5%, per eliminar el biaix de casos extrems.

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

blics, actualment suposen el 3,9%. Dins dels centres públics, per als de primària les subvencions d'ajuntaments o del Departament d'ensenyament suposen el 3,3%, i pels instituts el 4,9% —en aquest cas només subvencions d'ajuntaments—. Per a les AMPA de centres privats el concepte de subvencions suposa només l'1,2% del seu pressupost, i sempre són atorgades per ajuntaments.

El 31,6% de les AMPA van rebre algun tipus de subvenció durant el curs 2011-2012, sent la font principal d'aquestes ajudes els ajuntaments. Un nombre major d'AMPA de centres públics han rebut subvencions: el 34,6% de les AMPA de centres públics i el 18,1% de centres privats. El curs 97-98, el 57% de les AMPA de centres públics indicaven que havien rebut algun tipus de subvenció, un percentatge molt superior a l'actual. El 32,6% de les AMPA de centres on s'imparteix primària van rebre alguna subvenció durant el curs 2011-2012, mentre que en les AMPA de centres on s'imparteix secundària aquesta xifra només va ser del 23,3%.

L'any 2010, la Generalitat va aprovar les bases generals de les línies de subvencions i projectes del Departament d'Educació, en les quals s'inclouen tres subvencions específiques per a les AMPA de Catalunya de centres educatius sostinguts amb fons

públics, llevat de les de la ciutat de Barcelona, convocades directament pel Consorci d'Educació de Barcelona. Aquestes estaven dissenyades 1) per al foment de la participació en activitats extraescolars —amb un import total de 1.428.500€—, 2) per a l'organització de l'activitat «Escoles obertes» (800.000€), i 3) per a l'organització del servei d'acollida matinal d'infants en els centres educatius que imparteixen educació infantil i/o primària (1.800.000€) (O EDU/123/2010). Al Consorci d'Educació de Barcelona, per la seva banda, les ajudes a les AMPA de centres de la ciutat per aquests conceptes el mateix any van ser de 367.500€ per a l'acollida matinal, de 51.100€ per a les Escoles obertes, i de 685.450€ per a activitats extraescolars.

Cap d'aquestes subvencions s'ha seguit convocant els anys 2011, 2012 ni 2013, fet que pot estar comprometent una part de l'acció de les AMPA. Precisament el 67,1% de les AMPA indica que l'insuficient suport econòmic de l'Administració dificulta força o molt el seu funcionament com a associació —69,8% de les públiques i 53,8% de les privades—, tal com veurem més endavant.

Es pot pensar que, tot i que les AMPA porten dos cursos sense rebre cap tipus de subvenció, això no ha estat un obstacle per continuar desenvolupant les seves activitats. Però atenint-nos a la tendència econòmica contextual i, com hem vist, a la de les AMPA més actives, com les de primària, el fet de sostenir els serveis i activitats sense el suport que suposen les subvencions té un pronòstic dolent a curt termini. S'ha de recordar que aquestes subvencions fins ara constituïen la voluntat expressa de l'Administració, que mitjançant el lliurament d'una quantitat de diners a les AMPA les autoritzava a realitzar les activitats d'interès públic de les quals no es feia càrrec. L'empenta inicial que suposen aquestes subvencions determinen l'espectre d'actuacions de les AMPA, que tot i no comptar ara mateix amb elles, intenten mantenir. Però l'abandonament general per part de l'Administració d'aquest tipus d'activitat de foment no pot més que reestructurar i limitar el ventall d'activitats de les pròpies AMPA.

I no només repercuteix en les AMPA l'eliminació de les subvencions directes que els eren atorgades, sinó que altres ajuts econòmics de caire individual que reben indirectament només en qualitat de gestors, com per exemple les beques de menjador, estan resultant actualment un greu problema per a moltes d'elles pels endarreriments en el pagament.

Les beques menjador són ajudes que sol·liciten les famílies en situacions socio-econòmiques desfavorides als consells comarcals o al Consorci d'Educació, en el cas de Barcelona, i en el cas de ser concedides el pagament es realitza directament al centre de l'alumne sol·licitant. Com hem vist, aquest és un servei que gairebé la meitat de les AMPA gestionen i en el qual moltes hi tenen un paper econòmic, ja que avancen els diners de les beques, asseguren el servei i el garanteixen a tots els nens i nenes. Un servei que no consta només a donar un àpat a l'alumnat, sinó que inclou el temps entre classes al migdia fora de l'horari lectiu, i del qual és responsable el centre. Darrerament el retard en el pagament d'aquests ajuts per part de l'Administració està portant a l'ofegament econòmic a moltes d'aquestes AMPA, que compten amb pressupostos al mil·límetre i sense marge de guany, fet que pot suposar o bé l'abandonament del servei, deixant a l'aire qui se'n farà càrrec i qui avançarà aquest diners, o bé directament la desaparició de l'AMPA per col·lapse econòmic.

No disposem de dades longitudinals que ens permetin saber com han variat els ingressos i despeses de les AMPA des d'abans de l'inici de la crisi econòmica fins a l'actualitat. Seria interessant poder copsar quines conseqüències ha tingut la desaparició de les subvencions per a les AMPA i la situació econòmica de les famílies en el pagament de les quotes. Hem vist que les AMPA segueixen gestionant diversos serveis per als alumnes i les famílies, però caldria veure si segueix sent el mateix nombre que en anys anteriors i els tipus d'aquests serveis. Com a associacions que són, les AMPA no tenen capacitat d'endeutament, per tant l'únic que poden fer quan tenen menys ingressos és disminuir el nombre d'activitats o serveis que ofereixen.

DESPESES

El capital econòmic de què disposen les AMPA fonamentalment es destina a contractar empreses i personal per oferir els diferents serveis, a comprar materials i a desenvolupar activitats diverses. El 32,2% de les despeses van a parar a la contractació d'empreses externes i el 19,8% a la contractació de personal (taula 8). El 17,7% s'inverteix en material i equipaments per al propi centre i el 13,8% en activitats culturals i festes. El 5,7% es destina directament als alumnes —el 4,8% en material i el 0,9% en beques—. Altres despeses, que suposen el 10,8% del total, majoritàri-

ament vénen per les quotes de les respectives federacions d'AMPA —que inclouen les assegurances— i per comissions bancàries.

A les AMPA de centres públics, més de la meitat de les despeses es concentren en la contractació: el 35,9% de les despeses van destinades a la contractació d'empreses i el 21% a la de personal (taula 8). La despesa en matèria de contractació és molt menor a les AMPA de centres privats: el 15,3% en contractació d'empreses i el 13,5% en personal. Aquesta diferència és directament proporcional a l'oferta i el tipus de serveis i activitats que ofereixen les AMPA de centres d'una i altra naturalesa: a les de la pública, serveis tan freqüents com el menjador, l'acollida matinal i les extraescolars necessiten aquest tipus d'inversió. En contrast, les AMPA de centres privats acumulen el gruix de les despeses en la realització d'activitats culturals i festes, un 33,8% del total, mentre que a les de la pública només es destina el 10,5% per a aquesta finalitat. La compra de materials i equipaments per als alumnes i el centre concentra l'altra part important del capítol de despeses de les AMPA.

Taula 8.

Distribució del volum de despeses de l'AMPA corresponents al curs 2011-2012 segons la naturalesa del centre (en percentatges). Catalunya, 2013

	Públic (%)	Privat (%)	Total (%)
Empreses contractades	35,9	15,3	32,2
Personal contractat	21,0	13,5	19,8
Compra de material i equipaments per al centre	17,1	17,5	17,7
Activitats culturals i festes	10,5	33,8	13,8
Material per als alumnes	5,0	3,6	4,8
Beques per als alumnes	0,5	3,5	0,9
Altres	10,0	12,7	10,8
Total	100	100	100

Nota: Estimació de la distribució dels ingressos a partir de la mitjana retallada al 5% de les partides declarades.

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

Les despeses en funció del nivell educatiu que imparteix el centre segueixen la mateixa lògica. Els centres públics de primària concentren les despeses en la quantitat

de serveis i activitats que ofereixen: el 64,4% de les despeses estan destinades a la contractació de personal i empreses per a aquests serveis. La compra de material, amb el 17,5%, i les activitats culturals i festes, amb el 8,7%, representen el gruix de la resta de despeses. En canvi, als centres públics de secundària la contractació es redueix i només representa el 21,6% de les despeses. La compra de material per al centre i els alumnes és la principal despesa d'aquestes AMPA, ja que suposa el 44,8%, seguida per les activitats culturals i festes, amb el 17,6%.

Com hem vist, el pagament del personal contractat suposa la segona font de despesa més elevada de les AMPA. És important destacar que el 27% de les AMPA tenen alguna persona contractada, és a dir, gairebé tres de cada deu AMPA tenen responsabilitats administratives subjectes a aquest tipus de relació laboral. Gestionar administrativament aquest personal és una tasca afegida als serveis i activitats dels quals ja hem vist que s'encarreguen les AMPA. Per tant, és important proporcionar una bona formació als membres de l'associació sobre els requeriments i deures que implica el personal contractat, de manera que no es pugui veure compromesa la viabilitat de l'AMPA, sobretot en temps de crisi.

EL CONTEXT SOCIOECONÒMIC I EL BALANÇ DE LES AMPA

Les característiques socioeconòmiques de les famílies de cada centre marquen l'esforç econòmic que poden fer per formar part de l'AMPA. Les dades de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA indiquen que en aquells centres on hi ha famílies amb un nivell socioeconòmic més baix, es paga una quota menor a l'associació de pares, i a la inversa. Així, si prenem com a indicador de capital econòmic el volum de famílies estrangeres al centre —al no disposar d'un indicador econòmic de centre específic—, observem que en els centres amb menys d'un 10% de famílies d'origen estranger, la quota mitjana que es paga a l'AMPA és de 28€, mentre que en els centres on hi ha més d'un 30% de famílies d'origen estranger aquesta quota es redueix a 22,5€ (taula 9).

En la mateixa línia, en els centres amb major proporció de famílies amb estudis universitaris es paga una quota superior a l'AMPA, amb una diferència de 13€. En els centres on menys del 10% de les famílies tenen estudis universitaris la quota a l'AMPA és de 21€, mentre que quan més del 40% de les famílies té estudis superiors la quota arriba a 34,3€ de mitjana.

Taula 9.

Quota anual de soci que paguen les famílies a l'AMPA segons característiques de les famílies del centre (mitjana en euros). Catalunya, 2013

	Quota mitjana (en €)
Famílies d'origen estranger	
Fins al 10%	28,0
Entre 11% i 20%	26,4
Entre 21% i 30%	26,2
Més del 30%	22,5
Famílies amb estudis universitaris	
Fins al 10%	21,0
Entre 11% i 20%	24,7
Entre 21% i 40%	29,5
Més del 40%	34,3

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

Malgrat aquestes diferències, l'anàlisi de les dades econòmiques ens informa de l'elevada aportació que fan les famílies també en l'ensenyament públic en general per costejar no només activitats extraescolars, sinó serveis relacionats amb la qualitat educativa com són la millora d'infraestructures, el servei de biblioteca o d'altres aportacions. Ja hem vist que en l'escola pública el sostre de les quotes és de 30€ i que la majoria oscil·len entre els 15€ i els 20€, per tant les diferències entre un centre i un altre vénen determinades majoritàriament per la quantitat de serveis que ofereix l'AMPA i el preu d'aquests, més que per una política de quotes diferenciada d'un centre a un altre.

Tot i no tenir totes les eines necessàries per fer una anàlisi macro, sí podem fer una comparació en funció dels contextos a la llum de dos exemples extrems de primària i secundària pública. D'una banda, el districte amb la renda més baixa de la ciutat de Barcelona, Nou Barris, i de l'altra, el districte que té la renda més alta, Sarrià-Sant Gervasi (figura 1). Pel que fa a la quota, no trobem diferències significatives, en canvi sí que el volum de recursos finals que mouen uns i altres acaba sent molt distant i ens dibuixa una situació real d'iniquitat dins la pròpia

Figura 1.

Comparativa de l'activitat econòmica d'AMPA de centres públics del districte amb la renda familiar més baixa amb el districte amb la renda familiar més alta de la ciutat de Barcelona

Escola pública Districte Nou Barris (mitjana Índex RFD=58,52) - Famílies associades: 200 (la majoria) - Quota anual: 15€, que suposen un total de 3.000€ - Ingressos totals: 56.000€, les quotes de soci només suposen el 5% - Obté els seus ingressos sobretot de la venda de llibres i material (34.000€) i d'activitats extraescolars (17.000€) - Les despeses són de 56.000€, distribuïdes en aquest ordre: compra de material i equipament per al centre, personal contractat extern, material per als alumnes, activitats culturals i festes i serveis externalitzats - Balanç econòmic = 0€ - Junta AMPA: 14 membres - Comissions: 10 membres - Assistència assemblees: 10%	Institut públic Districte Nou Barris (mitjana Índex RFD=58,52) - Famílies associades: 500 (la majoria) - Quota anual: 18€, que suposen un total de 9.000€ - Ingressos totals: 18.000€, les quotes de socis suposen el 50% - La resta del pressupost l'obté d'una subvenció pública (5.000€), la venda de llibres (2.000€) i el lloguer de guixetes (2.000€) - Les seves despeses són de 12.739€ i van destinades principalment a la contractació de personal extern, material per als alumnes i activitats culturals - Balanç econòmic positiu: +5.000€ - Junta AMPA: 10 membres - Comissions: 8 membres - Assistència assemblees: 2%
Escola pública Districte Sarrià-Sant Gervasi (mitjana Índex RFD=48,43) - Famílies associades: 168 (totes) - Quota anual: 25€, que suposen un total de 4.200€ - Ingressos totals: 450.000€, les quotes dels socis només suposen l'1% - Els ingressos provenen fonamentalment de quotes del menjador, quotes de transport, quotes d'activitats extraescolars, venda de llibres i material escolar i subvencions públiques de l'Ajuntament - Les despeses són de 448.000€, destinades a pagar serveis externalitzats, compra de material i equipament pel centre, material per als alumnes i activitats culturals i festes - Balanç econòmic positiu: +2.000€ - Junta AMPA: 4 membres - Comissions: 24 membres - Assistència assemblees: 27%	Institut públic Districte Sarrià-Sant Gervasi (mitjana Índex RFD=48,43) - Famílies associades: 800 (totes) - Quota anual: 38€, que suposen un total de 30.400€ - Ingressos totals: 53.000€, les quotes dels socis suposen el 58% - La resta dels ingressos els obtenen de la venda de llibres i material escolar (12.000€) i la venda o lloguer d'equipament per al centre (11.000€) - Les despeses són de 61.000€, distribuïdes en material per als alumnes, activitats culturals i festes, compra de material i equipament per al centre - Balanç econòmic negatiu: -8.000€ - Junta AMPA: 10 membres - Comissions: 10 membres - Assistència assemblees: 9%

Índex RFD: índex de renda familiar disponible.

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB) i Departament d'estadística de l'Ajuntament de Barcelona.

xarxa pública que justificaria allò que a vegades s'ha denominat *la doble xarxa escolar*, també en la titularitat pública.

No obstant això, aquests exemples també ens aporten una lectura positiva: ens mostren que la capitalització econòmica de les AMPA, més que dependre de la injecció econòmica de les pròpies famílies —els ingressos directes que representen les quotes—, té una relació directa amb el grau d'activitat que desenvolupen. I aquesta activitat, que també determina les seves despeses, sobretot mostra el grau de necessitat de l'associació en el seu context. És a dir, l'èxit de capitalització de les AMPA resideix més en l'activitat i el capital humà de les famílies que no pas en la seva capacitat econòmica. Malgrat això, hem de recordar que els serveis i activitats també tenen una contraprestació afegida a les quotes que les famílies han de poder assumir. Això ens indica el camí a seguir per enfortir les actuacions de les AMPA amb propostes que facilitin i valorin la seva activitat, sense oblidar els riscos d'enfonsar-la perquè les famílies no puguin pagar els mínims.

⑥ Quantes famílies participen a les AMPA?

En el marc del sistema educatiu es parla de participació referint-se a la cooperació necessària entre els diferents agents de la comunitat educativa, entre els quals es troben les mares i els pares. S'utilitza com a sinònim de «sentir-se part de», amb una intenció explícita dirigida a assolir un doble objectiu: d'una banda, contribuir a la formació integral del propi fill, i de l'altra, col·laborar en l'educació de tots els alumnes (Alguacil i Pañellas, 2009). D'aquesta manera hi ha diverses formes de participació per a les famílies: tutories, reunions, AMPA, activitats, xerrades, consell escolar, festes, etc. Però fonamentalment s'ha de trobar un sentit a aquesta participació perquè sigui real i efectiva:

«La participación familiar en la escuela no se resiente de la desidia colectiva más de lo que se resiente de sus propios contrasentidos. La cuestión no es la falta de tiempo, ni de valores o de criterio, sino la falta de un sentido congruente de la propia participación.»

(Rambla, 1998:86)

I a més a més, aquest sentit l'han de trobar la gran majoria de les famílies, perquè l'escola, les famílies i la societat en general no es poden acostumar amb la participació d'uns pocs que acaben sent els de sempre (Bernstein, 1988).

ASSISTÈNCIA A REUNIONS, XERRADES I ALTRES ACTIVITATS

A nivell formal, ja hem dibuixat quantes famílies participen en l'estructura de les AMPA i hem trobat que hi ha nou membres de mitjana a les juntes, el 18,2% de les

famílies associades que assisteixen a les assemblees, i que tres de cada quatre centres funcionen per comissions que mobilitzen uns quinze pares. I tot i que ja hem vist que prop del 80% de les famílies estan associades a l'AMPA, constatem que no és el mateix estar-hi associat que participar-hi.

En general hem trobat que es participa més a l'escola pública que a la privada, tot i que les diferències no són massa significatives. Pel seu significat, potser el fet més diferencial es produeix a les assemblees: la mitjana de famílies que hi assisteixen als centres públics és del 19,2% i als privats del 13%. A les xerrades hi assisteixen el 15,7% de les famílies, sense diferències per naturalesa del centre. I on més participació de les famílies trobem és a altres activitats, com per exemple festes, en les quals participen el 60,3% —61,7% als centres públics i 54% als privats—.

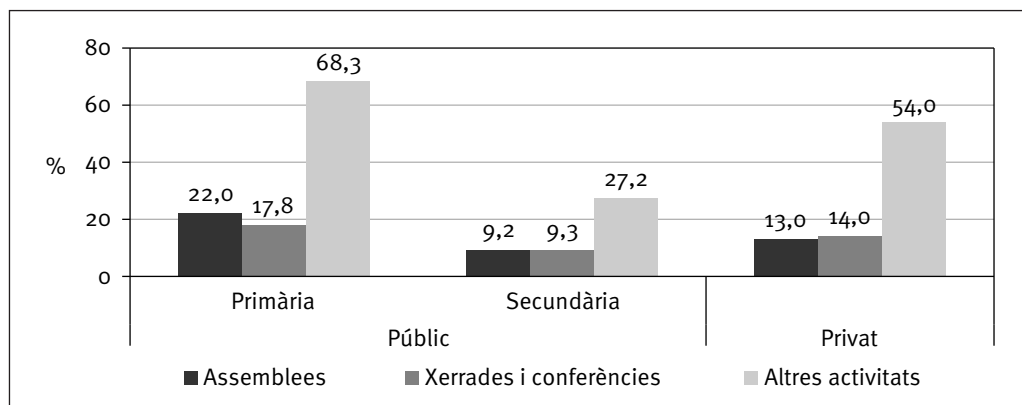
Les dades ens confirmen que l'excés de formalització i oficialitat —assemblees, xerrades, conferències— molts cops poden ser un obstacle per a la participació. Aquesta opció fonamentalment es caracteritza per la unidireccionalitat de les interaccions: hi ha un interlocutor principal i uns de secundaris. Incidir en l'explotació d'aquesta via sense un objectiu clar i amb un sentit per a les famílies potser no assoleix les expectatives de participació de l'AMPA ni de proposició de les famílies. En contrast, s'observa més dinamisme en la participació espontània o quan la situació no es troba tant dirigida ni programada com en les activitats amb un alt grau d'interacció de les famílies.

En la comparació entre etapes educatives (gràfic 16) és on trobem diferències de participació rellevants. Es participa més a la primària pública que a la privada, i molt més que a la secundària pública. A les escoles públiques de primària, el 22% de les famílies assisteixen a les assemblees, el 17,8% a les xerrades i el 68,3% a altres activitats. En contrast, la participació a la secundària es troba sota mínims. Només el 9,2% de les famílies van a les assemblees, el 9,3% a les xerrades i el 27,2% a les altres activitats. Uns resultats que confirmen la tendència a la progressiva desimplicació de les famílies i l'allunyament de la vida escolar a mesura que els fills i filles creixen.

Una possible explicació d'aquestes diferències de participació entre etapes educatives pot residir en el fet que a la secundària es considera que el fill necessita un seguiment molt centrat en el rendiment acadèmic, i menys en la vida escolar extra-

Gràfic 16.

Participació de les famílies en les activitats que organitza l'AMPA segons tipologia de centres (% sobre total de famílies associades a l'AMPA). Catalunya, 2013

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

lectiva. I per descomptat no requereix acompanyament a les entrades i sortides, fet que objectivament difumina la presència dels pares a l'institut. A més, prevaldria la concepció que els pares a la secundària «fan més nosa que servei», curiosament compartida per familiars i docents. Un altre argument, no excloent, és el síndrome *burnout* aplicat a les famílies més participatives. És a dir, com que els nuclis de participació són reduïts des de la primària i sempre són els mateixos, acaben cremant-se quan arriben a la secundària.

Alguacil i Pañellas (2009), en una recerca a vint-i-un instituts de Barcelona, constaten la poca participació de les famílies a secundària: troben que només el 7,2% dels pares s'impliquen activament i que gairebé el 80% afirmen no haver participat en cap activitat. En la mateixa línia, Espinach, Moreno, Pellejà, i Rodon (2008), en una recerca a Sabadell, indiquen l'escassa implicació de les famílies dels estudiants d'ESO en comparació d'altres etapes, i troben com a motius principals la falta de temps o la poca informació.

En els centres d'educació especial, les famílies tenen major presència en les activitats que fa l'AMPA (taula 10). El 36,8% de les famílies associades a l'AMPA assisteixen a

l'assemblea, i un volum superior a les famílies associades assisteix a les activitats organitzades per l'AMPA (107%). Cal destacar, però, que les escoles d'educació especial són les que tenen una taxa més petita de famílies inscrites a l'AMPA, amb una mitjana del 62,7%, per tant la participació de les famílies en altres tipus d'activitat és superior a les famílies associades. A l'inici de l'informe hem destacat justament

Taula 10.

Famílies que assisteixen de mitjana a les xerrades o conferències i altres activitats de l'AMPA segons característiques del centre (% sobre el total de famílies associades a l'AMPA). Catalunya, 2013

	"% famílies que hi assisteixen (de mitjana)"	
	"Xerrades i conferències"	"Altres activitats"
Total	15,7	60,3
Naturalesa		
Públic	16,0	61,7
Privat	14,0	54,0
Estudis que s'imparteixen		
Només primària ¹	12,8	66,4
Només ESO	9,5	27,2
Primària+ESO	11,2	48,2
Escola rural	49,0	79,4
Educació especial	38,0	107,1
Grandària municipi (nre. habitants)		
Menys de 5.000	30,7	70,8
Entre 5.000 i 19.999	10,5	52,5
Entre 20.000 i 49.999	11,9	57,0
Entre 50.000 i 99.999	14,1	61,6
Entre 100.000 i 300.000	12,6	63,6
Barcelona	12,3	57,3

Nota 1: No inclou les escoles rurals

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

Taula 11.

Famílies que assisteixen de mitjana a les xerrades o conferències i altres activitats de l'AMPA segons característiques de les famílies del centre (% sobre el total de famílies associades a l'AMPA). Catalunya, 2013

	"% famílies que hi assisteixen (de mitjana)"	
	"Xerrades i conferències"	"Altres activitats"
Famílies d'origen estranger		
Fins al 10%	17,3	60,7
Entre 11% i 20%	13,9	57,0
Entre 21% i 30%	14,6	59,4
Més del 30%	14,0	67,1
Famílies amb estudis universitaris		
Fins al 10%	19,3	68,9
Entre 11% i 20%	16,0	61,6
Entre 21% i 40%	15,3	61,0
Més del 40%	16,6	56,3

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

els factors *proximitat* i *implicació* de les famílies més enllà de l'AMPA i dels canals formals en dues tipologies de centres específics: escoles rurals i escoles d'educació especial.

Les escoles rurals són les que tenen tant la taxa més elevada d'associació a l'AMPA com de participació de les famílies en tots els sentits. Així, el 52,6% de les famílies associades a l'AMPA assisteixen a les assemblees, tres vegades més que en les escoles de primària. El 49% assisteix a xerrades i conferències i el 79,4% a altres activitats organitzades per l'AMPA.

Precisament aquestes dades estan relacionades amb la grandària del municipi, com ja hem explicat en el capítol 3. En els municipis amb menys de 5.000 habitants la participació de les famílies és superior que en la resta de municipis. Ja fa anys, un estudi sobre l'escola rural gallega va afirmar que és precisament en les zones rurals on es dóna una veritable participació, ja que en aquestes comunitats educatives totes les persones implicades ostenten uns nivells de responsabilitat semblants, es comparteixen els espais i l'escola es desenvolupa en funció de les necessitats de l'entorn (Lacasa, 1997).

D'altra banda, contràriament a la percepció que han expressat les pròpies juntes de l'AMPA, l'origen i el nivell educatiu de les famílies no semblen ser factors que determinin significativament el percentatge de participació familiar en xerrades i activitats. En els centres amb més d'un terç de famílies estrangeres, el 14% dels pares assisteixen a les xerrades, només 1,7 punts per sota de la mitjana total (taula 11), mentre que en els centres amb menys famílies amb estudis universitaris hi assisteixen el 19,3%, només quatre punts per sobre de la mitjana. De fet, la participació més informal, que recollim amb l'indicador d'assistència a altres activitats (ni assemblees ni xerrades, i per tant sense barreres lingüístiques), augmenta en centres amb més famílies immigrades i en centres amb poques famílies amb estudis universitaris: uns vuit punts per damunt de la mitjana total en ambdós casos. Podem concloure que l'origen i el nivell d'estudis són variables determinants en el moment d'implicar-se en càrrecs de responsabilitat, com és la junta o les comissions de l'AMPA, i en canvi no va en detriment de la participació en activitats informals.

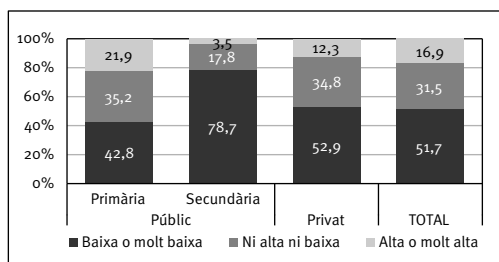
VALORACIÓ DE LA PARTICIPACIÓ DE LES FAMÍLIES

Un cop vistes les dades objectives de participació, que indiquen una baixa presència de les famílies en les activitats formals que organitza l'AMPA i taxes més elevades en activitats més informals, és interessant contrastar-les amb la valoració subjectiva que en fan les pròpies AMPA i els equips directius.

Per a més de la meitat de les AMPA la participació de les famílies és baixa o molt baixa. Només el 16,9% de les AMPA consideren que les famílies del centre tenen un nivell de participació alt o molt alt (gràfic 17). Contràriament, els equips directius tenen una visió més positiva de la participació de les famílies que no pas les AMPA: només el 24,6% considera que la participació de les famílies del seu centre és baixa o molt baixa, i el 39,8% manifesta que és alta o molt alta (gràfic 18). Aquestes visions desiguals de la participació entre directors i AMPA es manté en tot tipus de centres. Una possible explicació d'aquestes diferències de valoració pot residir en els diferents conceptes de participació que tenen ambdós col·lectius, en el nivell d'exigència marcat per uns i altres, o en els esforços invertits per cridar a aquesta participació.

Gràfic 17.

Valoració que fa l'AMPA sobre la participació de les famílies al centre segons tipologia de centres. Catalunya, 2013

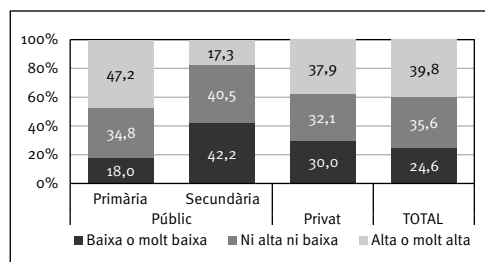

Nota: només s'inclouen els centres dels quals tenim tant l'enquesta de la direcció com la de l'AMPA.

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

Gràfic 18.

Valoració que fa l'equip directiu sobre la participació de les famílies al centre segons tipologia de centres. Catalunya, 2013

Nota: només s'inclouen els centres dels quals tenim tant l'enquesta de la direcció com la de l'AMPA.

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

Les AMPA de centres públics de secundària són les que fan la pitjor valoració de la participació de les seves famílies: el 78,7% diu que és baixa o molt baixa, i només el 3,5% la valoren com alta o molt alta (gràfic 17). Aquesta valoració va en consonància amb els baixos nivells de participació de les famílies en aquesta etapa educativa, tal com hem vist anteriorment. A la primària, el 21,9% d'AMPA d'escoles públiques fan una valoració de la participació molt satisfactòria i un 42,8% no satisfactòria. Les AMPA de centres privats, per la seva banda, indiquen que la participació és baixa o molt baixa en el 52,9% dels casos, i alta o molt alta en només el 12,3%.

DIFICULTATS PER A LA PARTICIPACIÓ DE LES FAMÍLIES

Gran part de la recerca i la literatura existent sobre la participació de les famílies a les escoles ens parlen del temps com el bé fonamental que possibilita o dificulta aquesta presència dels pares: bé per dificultats de conciliació del temps laboral amb el temps escolar —per assistir a les tutories, a les reunions de classe, etc.—, o bé per l'horari d'activitats formals o informals de l'AMPA (López, Sánchez, i Ridao, 2004; Issó, 2012; Martín-Moreno, 2000; Santos Guerra, 1995; Elejabeitia, 1987). Una segona línia adopta com a principal factor explicatiu el propi interès de les famílies a participar a l'escola dels fills (Abelló, 2010; Alguacil i Pañellas, 2009). Finalment, una tercera línia argumental és la que posa les dificultats en la pròpia cultura de centre, que no convida les famílies a participar (Dubet, 2010).

A la nostra recerca, les AMPA indiquen que la principal dificultat per a la participació de les famílies als centres és la manca d'interès i motivació de les pròpies famílies. Aquesta és la dificultat principal de les AMPA de centres públics, amb el 61,9% d'AMPA que consideren que aquesta manca d'interès de les famílies genera força o molta dificultat perquè participin (taula 12). Per etapes educatives, el 58,6% de les AMPA públiques de primària consideren que la poca motivació genera força o molta dificultat, i a la secundària el 73,1%. En canvi, en les AMPA de centres privats la llista de dificultats l'encapçala la poca disponibilitat horària de les famílies, amb el 66,1%, mentre que la manca d'interès conforma la segona (59,9%).

Les dificultats que expressen les AMPA perquè les famílies participin es poden agrupar en quatre tipus: 1) causades per la manca d'interès de les famílies; 2) rela-

Taula 12.

Situacions que les AMPA consideren que els generen força o molta dificultat perquè les famílies participin al centre, segons la naturalesa del centre (en percentatges). Catalunya, 2013

	Públic	Privat	Tipus de dificultats
Poc interès i motivació de les famílies a participar a l'escola	61,9	59,9	Interès de les famílies
Baix nivell econòmic de les famílies	28,5	—	Relacionades amb característiques sociodemogràfiques de les famílies
Baix nivell d'estudis dels pares	27,6	12,2	
Dificultat per entendre l'idioma	12,6	—	
Manca de cultura participativa de les famílies d'origen estranger	43,2	29,7	Logístiques de les famílies
Poca disponibilitat horària de les famílies	55,1	66,1	
Dificultat per arribar al centre (llunyania des del domicili fins a l'escola)	8,0	—	
Poc interès i motivació de l'equip directiu en la participació de les famílies a l'escola	17,0	15,6	Relacionades amb l'equip directiu i docent del centre
Poc interès i motivació del professorat en la participació de les famílies a l'escola	16,2	13,6	

— Menys de 20 casos.

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

cionades amb característiques sociodemogràfiques de les famílies —com ingressos, nivell d'estudis i origen—; 3) logístiques, com la distància per arribar fins al centre i la disponibilitat horària; i 4) relacionades amb l'equip directiu i docent del centre —manca d'interès perquè participin les famílies—.

En consonància amb altres estudis específics que vinculen famílies, escola i immigració amb uns nivells de participació a la baixa (Paniagua, 2012; González Falcón, 2007; Santos Rego, 2006; Bueno i Belda, 2005), destaca la percepció en les AMPA de centres públics que la manca de cultura participativa de les famílies d'origen estranger dificulta força o molt la participació de les famílies, amb el 43,2%, mentre que en les AMPA de centres privats aquesta xifra és del 29,7%. Aquestes dades estan en consonància amb l'alumnat d'origen estranger que hi ha al centre. El 75% de centres privats tenen menys d'un 10% de famílies estrangeres. En canvi, el 53% dels centres públics tenen més d'un 10% de famílies d'origen immigrant. El baix nivell

econòmic i el baix nivell d'estudis de les famílies també es considera que generen força o molta dificultat, més en els centres públics.

Per últim, hi ha un petit grup d'AMPA, sobre el 15%, que assenyalen l'equip directiu i docent del centre com l'obstacle per a la participació de les famílies. Fet que ens duu a la dificultat derivada de la clàssica oposició escola-família. Si en un principi l'escola es va crear com una institució pensada per a una educació «en vertical» on els mestres acaparaven el poder i les famílies es trobaven fora (Dubet, 2010), l'evolució de l'educació i de la pròpia institució porta indefectiblement a obrir-la i fer comunitat amb tots els agents implicats. Però les rèmores d'aquesta concepció i de la seva aplicació durant tant de temps encara són presents en les formes d'actuar tant de mestres com de famílies. Això s'ha traduït en aquest percentatge, petit però significatiu, de relacions de desconfiança, por i tancament.

DIFICULTATS PER AL FUNCIONAMENT DE LES AMPA

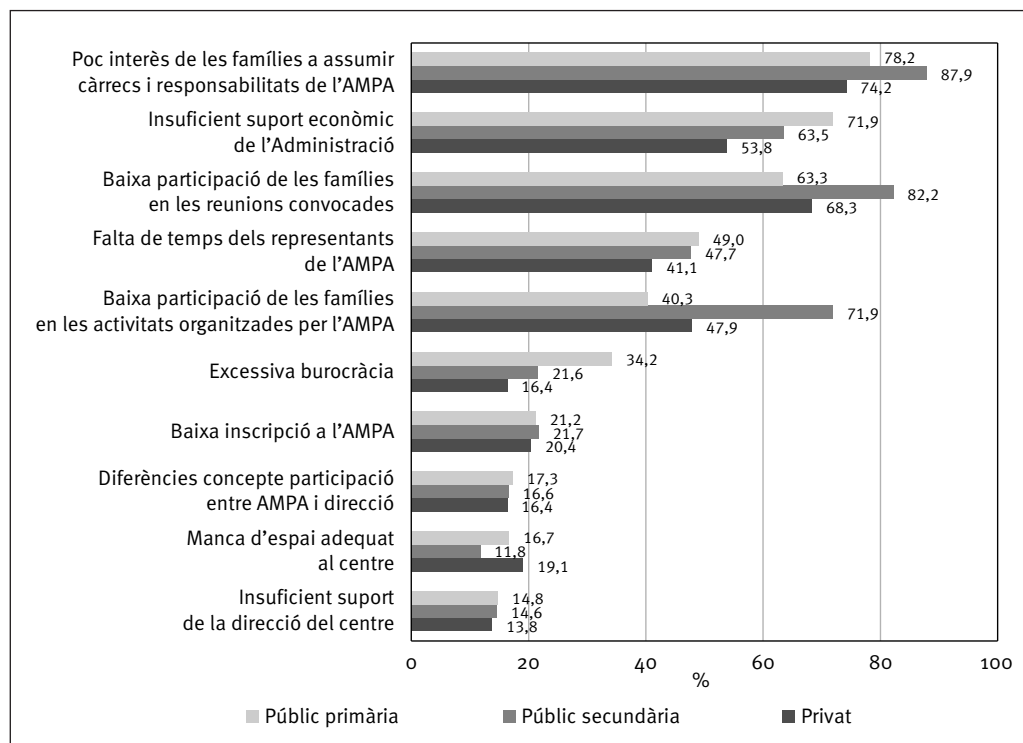
Finalment, les AMPA, i més concretament els representants de les seves juntes, indiquen quines són les principals dificultats que tenen per al seu propi funcionament. En aquest sentit, les AMPA de centres públics i privats són molt similars, i trobem de nou la manca d'interès i de temps com a obstacles fonamentals. Molt a prop els segueix la poca assistència de les famílies a les reunions (indicada pel 68,3%) i la manca de suport econòmic per part de l'Administració: el 69,8% d'AMPA de centres públics i el 53,8% de les de la privada així ho assenyalen.

El grup d'AMPA que mostra més dificultats per al seu funcionament i més diferències respecte als altres és el de secundària. Les AMPA dels instituts públics indiquen molt per damunt de la mitjana el poc interès de les famílies, la baixa assistència a les reunions i la poca participació a les activitats (gràfic 19). Als centres públics de primària, per la seva banda, les AMPA afegeixen al poc interès i a la baixa assistència a reunions l'escàs suport econòmic com a obstacles principals: el 71,9% troba insuficient l'aportació econòmica de l'Administració.

Entre les dificultats que han estat assenyalades amb menys freqüència, sobta l'homogeneïtat de resposta de les diferents realitats d'AMPA, independentment de

Gràfic 19.

Qüestions que per a les AMPA suposen força o molta dificultat per al seu funcionament segons tipologia de centres. Catalunya, 2013

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

la naturalesa del centre o de l'etapa educativa, fet que ens parla de la importància transversal que tenen. Les diferències entre l'AMPA i la direcció del centre, l'insuficient suport d'aquesta última o la baixa inscripció a l'AMPA les perceben gairebé dos de cada deu AMPA com a obstacles, tant en els centres públics de primària i secundària com en els privats.

7 Quines relacions mantenen les AMPA?

La vida de l'AMPA necessàriament va de la mà de la del centre educatiu, i aquest, a la vegada, s'ubica dins d'un context que marca la seva realitat. En la voluntat de millorar i incidir en l'educació dels seus fills, les famílies de les AMPA no són alienes a la impossible separació del centre del seu entorn. Per això les AMPA cultiven les relacions amb el centre i l'entorn més proper, per tal de participar i col·laborar amb la quotidianitat que envolta la vida escolar. I perquè l'entorn, ara més que mai, s'ha de considerar un nou membre legítim de la comunitat educativa on la relació alimenta de forma recíproca tots els agents. De fet només amb la col·laboració entre els diferents sectors que configuren la comunitat educativa es poden produir les sinèrgies favorables per a la participació i implicació en tots els àmbits (Abelló, 2010).

RELACIONS AMB L'EQUIP DIRECTIU DELS CENTRES

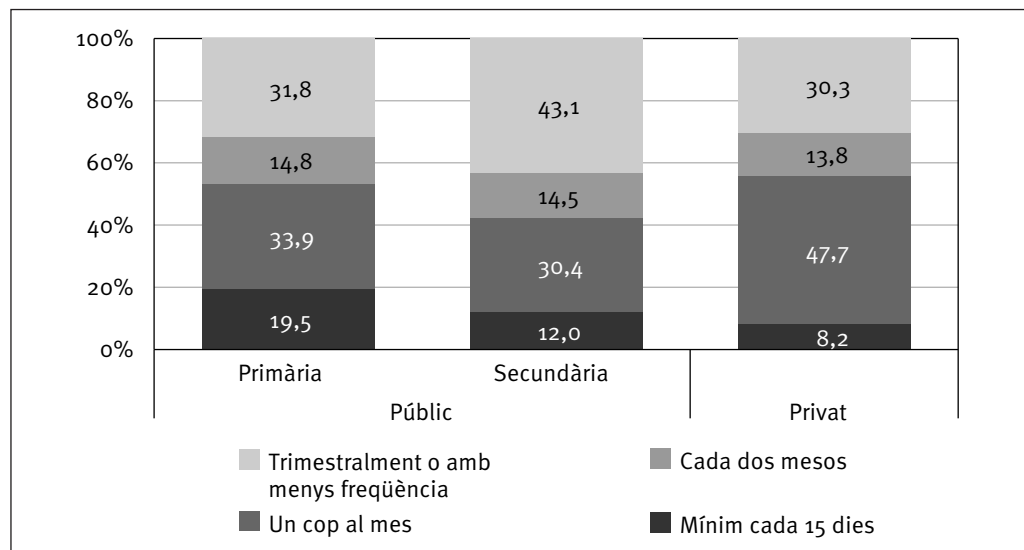
Una de les claus de l'èxit de les AMPA i incentiu per al foment de la participació de les famílies passa per establir una bona i fluida relació amb l'equip directiu del centre i el claustre. I a l'inrevés, quan una escola s'obre i busca la sintonia amb les famílies, aquestes se senten més motivades i valorades. La relació entre l'AMPA i l'equip directiu és imprescindible per al bon funcionament del centre i perquè ambdues parts tinguin coneixement del que s'està fent i el que cal fer. En la literatura trobem expressada aquesta sintonia en termes de coresponsabilitat de les famílies en la vida escolar, concepte que situa estratègicament les famílies al costat de l'equip docent i no «en front de» (Plana, 2007; Comellas, 2011).

En una o altra direcció, la comunicació AMPA-centre és fonamental. El 99% de les AMPA es reuneixen com a mínim un cop l'any amb l'equip directiu del centre. El 51,2% es reuneix com a mínim un cop al mes, el 14,8% es reuneix cada dos mesos i un 21,7% ho fa trimestralment. Només un 12,2% de les AMPA es reuneixen amb l'equip directiu del centre amb menys freqüència.

És als centres privats on trobem una freqüència de reunions major: el 55,9% de les AMPA es reuneixen amb la direcció com a mínim un cop al mes (gràfic 20). Aquesta elevada freqüència insisteix en la idea de bona sintonia entre el centre i l'AMPA i reforça la funció de l'AMPA com a canal d'interlocució entre famílies i escola, més enllà de la prestació de serveis, que, com ja hem vist, no és el que més ocupa a les AMPA de les escoles concertades. El 53,4% de les AMPA de centres públics de primària també compten amb una freqüència mensual, tot i que en aquest cas hi ha un major nombre d'associacions que es reuneixen cada 15 dies, el 19,5% —davant del 8,2% que ho fa a la privada—. A les AMPA d'instituts públics, en canvi,

Gràfic 20.

Freqüència amb què l'AMPA es reuneix amb la direcció del centre segons tipologia de centres. Catalunya, 2013

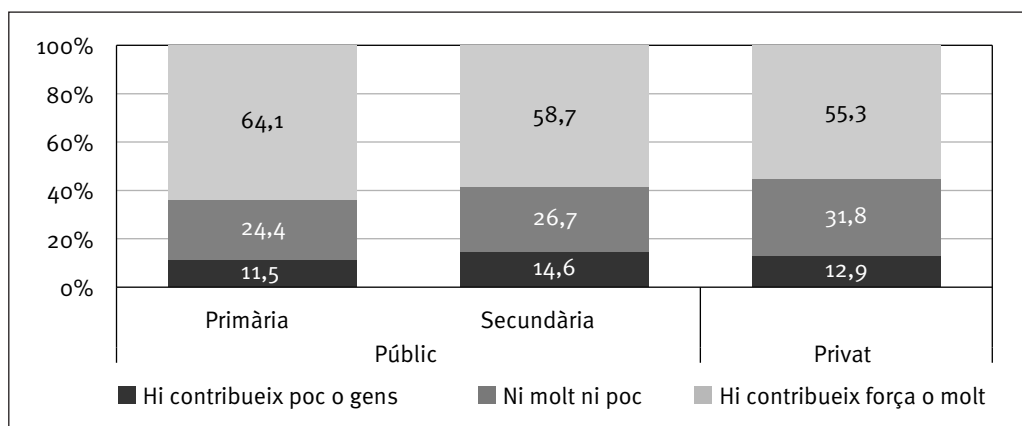
Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

només el 42,4% es reuneix de manera mensual o més sovint. Aquest ritme intensiu de reunions, i per tant de treball coordinat entre l'escola i les famílies, correspon a l'elevat nivell d'activitat, i per tant d'incidència de l'AMPA en la vida escolar. Cal potenciar i reforçar la relació entre el centre i l'AMPA, ja que és la manera en què la feina d'un i l'altre vagin en la mateixa línia i, d'aquesta manera, es multipliquin els esforços de millora de l'escola.

La majoria d'equips directius consideren que l'AMPA contribueix força o molt a la qualitat educativa del centre, concretament el 61,5%. El 26,1% mostra una valoració neutral, ni molt ni poc, i el 12,4% considera que contribueix poc o gens a la qualitat educativa del centre. Per etapes educatives, les direccions d'escoles públiques de primària són les que es mostren més satisfetes, el 64,1% diu que contribueixen força o molt, seguides dels instituts públics, amb el 58,7%, i els centres privats, amb el 55,3% (gràfic 21). En canvi, el grup de direccions de centre que manifesten que la seva AMPA contribueix poc o gens a la qualitat educativa és molt semblant en totes les etapes educatives i mai no arriba al 15%.

Gràfic 21.

Valoració que fa la direcció del centre sobre la contribució que fa l'AMPA a la qualitat educativa segons tipologia de centres. Catalunya, 2013

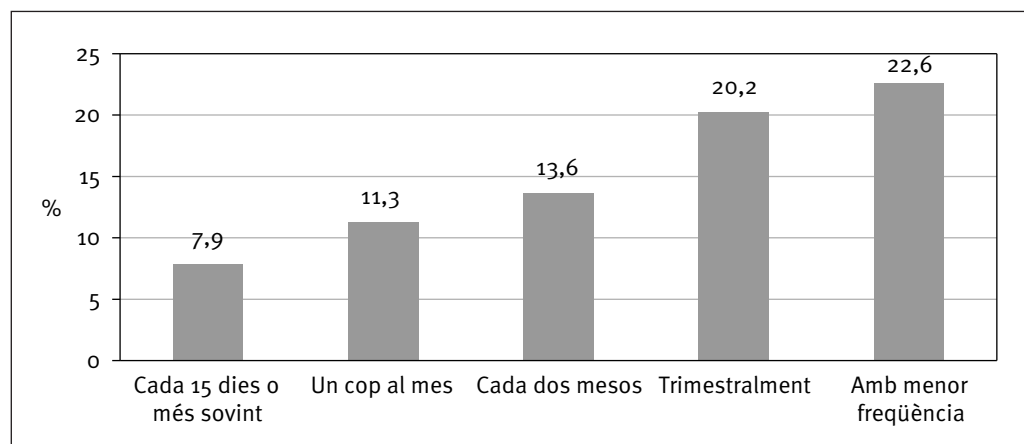
Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

Que més de la meitat de les AMPA es reunixin amb l'equip directiu com a mínim un cop al mes és símptoma de bona salut, però l'enquesta ens dóna pistes sobre certs grups d'AMPA que tenen dificultats amb l'equip directiu. Com hem vist abans, el 14,5% de les AMPA indiquen que l'insuficient suport que reben per part de la direcció i el professorat els genera força o molta dificultat en el seu funcionament com a AMPA. D'altra banda, el 16,7% considera que les diferències entre el que entén l'AMPA per participació i el que entén la direcció els provoca molta dificultat. En aquest sentit, la literatura que aprofundeix en les diferents expectatives que tenen el cos directiu i docent dels centres i les famílies sobre el concepte de participació i els seus límits és abundant (Comellas, 2011; Krüger i Michalek, 2011; Cankar, Deutsch, i Kolar, 2009; Bolívar, 2006; García-Bacete, 2003). Tot i que tenen l'objectiu comú de l'educació dels infants, es detecten problemes relacionats amb la invasió d'espais, tant simbòlics o corporatius com físics, responsabilitats i falta d'informació, comunicació, confiança i reconeixement.

No existeixen característiques del propi centre —naturalesa, grandària del municipi, estudis que s'imparteixen— que marquin diferències en aquesta percepció negativa

Gràfic 22.

Percepció que l'insuficient suport per part de la direcció i/o professorat genera força o molta dificultat a l'AMPA segons freqüència amb què l'AMPA es reuneix amb la direcció del centre. Catalunya, 2013

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

que tenen algunes AMPA sobre la relació amb la direcció, però sí que s'hi ha trobat en relació amb la freqüència de trobades que té l'AMPA amb l'equip directiu del centre.

La percepció que l'AMPA rep insuficient suport per part de la direcció del centre, i que això suposa força o molta dificultat per al bon funcionament de la pròpia AMPA, augmenta considerablement a mesura que les reunions entre l'AMPA i l'equip directiu són menys freqüents. Així, mentre que en els centres que mantenen reunions entre AMPA i direcció cada quinze dies o més sovint només el 7,9% de les AMPA perceben un suport insuficient per part de la direcció, ens els centres que es reuneixen un o dos cops l'any augmenta fins el 22,6% aquesta percepció (gràfic 22). Per tant, una comunicació més fluida entre AMPA i direcció del centre no només afavoreix la relació entre ambdues parts, sinó que també millora el funcionament de l'AMPA.

FEDERACIONS I COORDINADORES D'AMPA

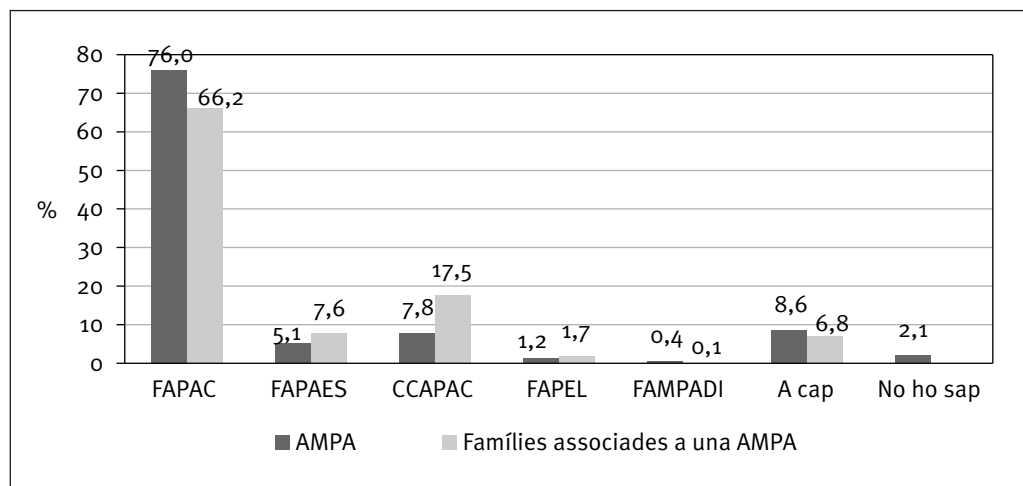
La gran majoria d'AMPA de Catalunya estan federades en algun dels òrgans aglutinadors d'aquestes associacions de famílies. En concret, ho estan el 91% de les AMPA, tot i que es federen més les AMPA de centres públics que dels privats. En el cas dels públics, s'ha incrementat el nombre d'AMPA federades, que ha passat del 76% el 1999 (FAPAC, 1999), al 95% del 2013. En el cas de les AMPA de centres privats, el nivell de federació està en el 74%.

A Catalunya les principals federacions o confederacions d'AMPA que trobem són la Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes de Catalunya (FAPAC), la Confederació Cristiana d'Associacions de Pares d'Alumnes de Catalunya (CCAPAC), la Federació d'Associacions de Pares d'Alumnes d'Ensenyament Secundari (FAPAES), la Federació d'Associacions de Pares d'Escoles Lliures (FAPEL), i la Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes amb Discapacitat Intel·lectual (FAMPADI).

FAPAC és, amb diferència, la federació que aglutina més AMPA, amb el 76% (gràfic 23), el 96% de les quals corresponen a centres públics. La segueix la CCAPAC, amb el 7,8 de les AMPA de Catalunya, i FAPAES, amb el 5,1%. El 8,6% indica que no pertany a cap federació i el 2,1% no sap si està afiliada a alguna. Cal tenir en compte, però, que en general, FAPAC i FAPAES representen les AMPA de centres públics, mentre que

Gràfic 23.

Proporció d'AMPA i de famílies associades que representen les federacions d'AMPA. Catalunya, 2013

Nota: La suma dels percentatges d'AMPA no representa el 100%, ja que s'han detectat algunes AMPA que estan federades a més d'una federació.

Nota: El % de famílies representades per federació és una estimació calculada a partir del nombre de famílies associades a les AMPA afiliades a cadascuna de les federacions.

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

CCAPAC i FAPEL ho fan dels privats. FAMPADI, per la seva banda, representa centres d'educació especial. Per tant, és important diferenciar entre centres públics i privats per tal de poder copsar millor la diferència d'afiliació entre elles.

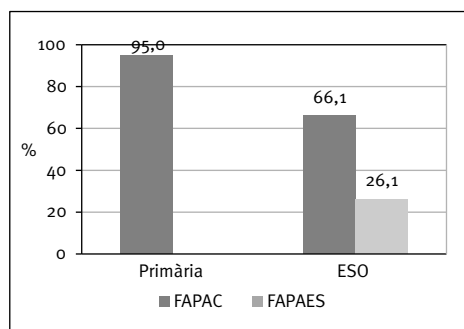
Una dada important que cal tenir en compte a l'hora d'observar el gràfic 23 és el nombre de famílies associades a les AMPA inscrites en una o altra federació. És cert que FAPAC compta amb un volum molt superior d'AMPA, però la majoria d'elles són de centres públics de primària que tenen un nombre d'alumnes força inferior al dels instituts de secundària i, sobretot, al dels centres privats. Les AMPA federades a FAPAC tenen de mitjana 220 famílies associades cadascuna. En canvi, cada AMPA de FAPAES representa aproximadament 400 famílies. En les AMPA de CCAPAC la mitjana de famílies associades per centre és de 520, més del doble de les que representen les AMPA de FAPAC. Per tant, podem dir que cada AMPA de CCAPAC compta el doble

que una AMPA de FAPAC, ja que representa més del doble de famílies. D'aquesta manera, del total de famílies que formen part d'alguna AMPA a Catalunya, el 66% estan representades per FAPAC, el 17,5% per CCAPAC i el 7,6% per FAPAES. A més, gairebé un 7% de les famílies inscrites en una AMPA no estan representades per cap federació.

Actualment el 87,6% de les AMPA de centres públics estan federades a FAPAC, el 6,1% a FAPAES i el 5,1% no ho està en cap. L'any 1999, el 66% de les AMPA de centres públics estaven federades a FAPAC, l'11% a FAPAES, l'1% a altres i el 22% en cap (FAPAC, 1999). El 95% de les AMPA de primària estan federades a FAPAC. Dels instituts, el 66,1% també està federat a FAPAC, mentre que el 26,1% ho està a FAPAES (gràfic 24). A la llum de les dades podem dir, en primer lloc, que ha augmentat considerablement el nombre d'AMPA de centres públics que estan federades i, en segon lloc, que FAPAC ha incrementat la representació d'AMPA de centres públics en detriment de FAPAES.

D'altra banda, la CCAPAC és la federació —tot i que en aquest cas es tracta d'una confederació, ja que aglutina tres federacions d'AMPA d'escoles cristianes— que més AMPA de centres privats aglutina, amb el 46% (gràfic 25). Curiosament la segueix

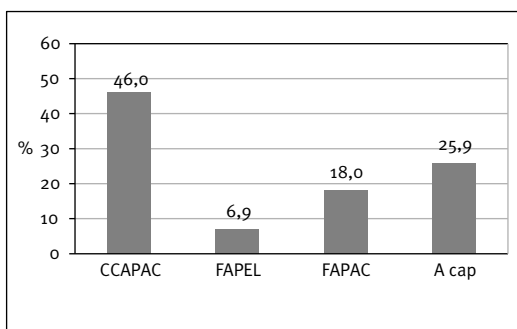
Gràfic 24.
Federacions a què pertanyen les
AMPA de centres públics de primària
i secundària. Catalunya, 2013

Nota: No s'inclouen els centres d'educació especial.

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

Gràfic 25.
Federacions a què pertanyen les AMPA de
centres privats. Catalunya, 2013

Nota: No s'inclouen els centres d'educació especial.

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

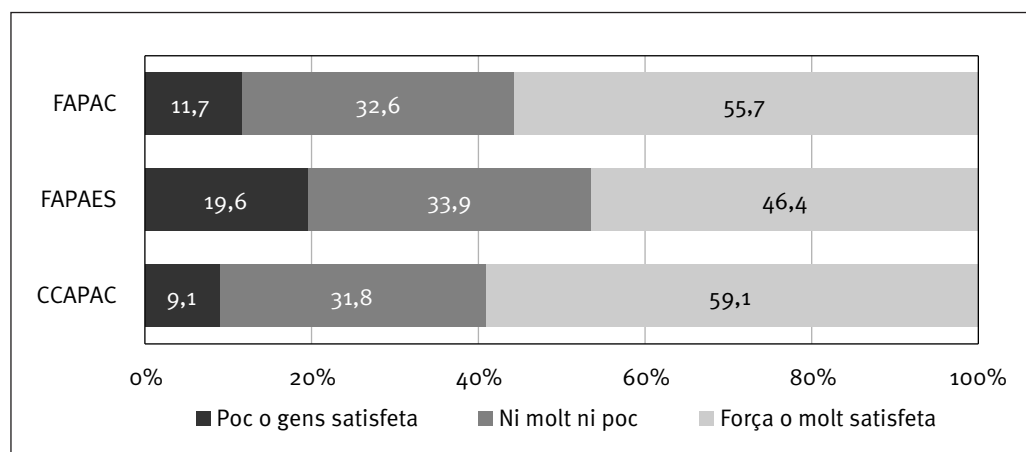
FAPAC amb el 18%, vinculada generalment als centres públics, i per últim FAPEL amb el 6,9% de les AMPA de centres privats. Cal destacar que existeix un percentatge considerable d'AMPA de centres privats que no estan inscrites en cap federació, el 25,9% exactament. Precisament les AMPA de les escoles de l'Agrupació Escolar Catalana (AEC), que agrupa centres privats laics i catalans, es divideixen entre les que no estan inscrites en cap federació i les que estan inscrites a FAPAC. Molt poques s'han afiliat a federacions com CCAPAC o FAPEL, conegudes per la seva vinculació religiosa.

L'elevat nivell de federació és una manifestació de maduresa organitzativa de les associacions de base. També és un bon indicador que les federacions són útils i tenen sentit per a les AMPA de centre. Entre els principals serveis i activitats que ofereixen les federacions hi ha l'assegurança, l'assessorament i la formació, que en general són ben valorades per les AMPA tant públiques com concertades.

El 88% de les AMPA avaluen positivament les seves federacions. Entre el 55% i el 60% de les AMPA de FAPAC i CCAPAC indiquen que estan força o molt satisfetes amb

Gràfic 26.

Nivell de satisfacció de les AMPA amb la federació segons federació a què estan inscrites. Catalunya, 2013

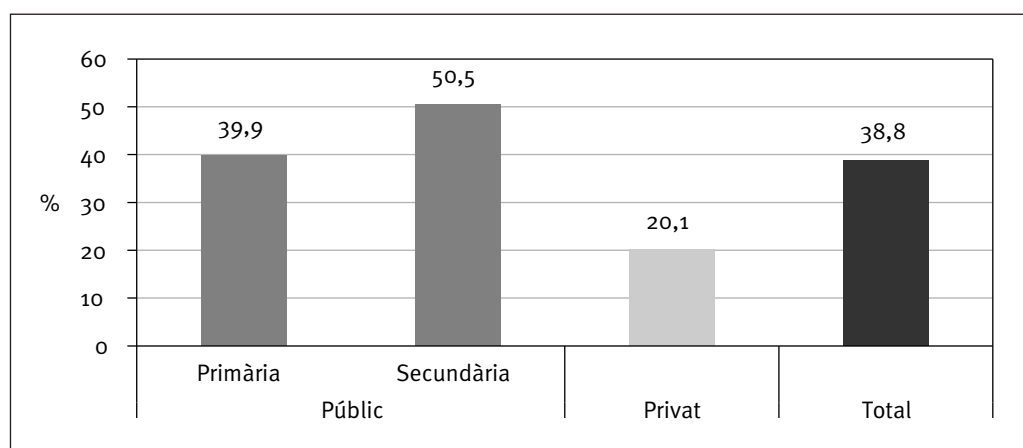
Nota: No s'ha inclòs la valoració de les AMPA de FAPEL ni FAMPADI ja que no hi ha casos suficients.

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

les respectives federacions. La proporció d'AMPA de FAPAES que estan força o molt satisfetes amb la federació és una mica menor, però tot i això és elevada, amb el 46,4% (gràfic 26). En sentit contrari, només el 9,1% de les AMPA de CCAPAC diuen sentir-se poc o gens satisfetes amb la confederació, mentre que amb les AMPA de FAPAC trobem aquest malestar en l'11,7% i en les de FAPAES en el 19,6%.

Gràfic 27.

AMPA que pertanyen a coordinadores territorials d'AMPA segons tipologia de centres. Catalunya, 2013

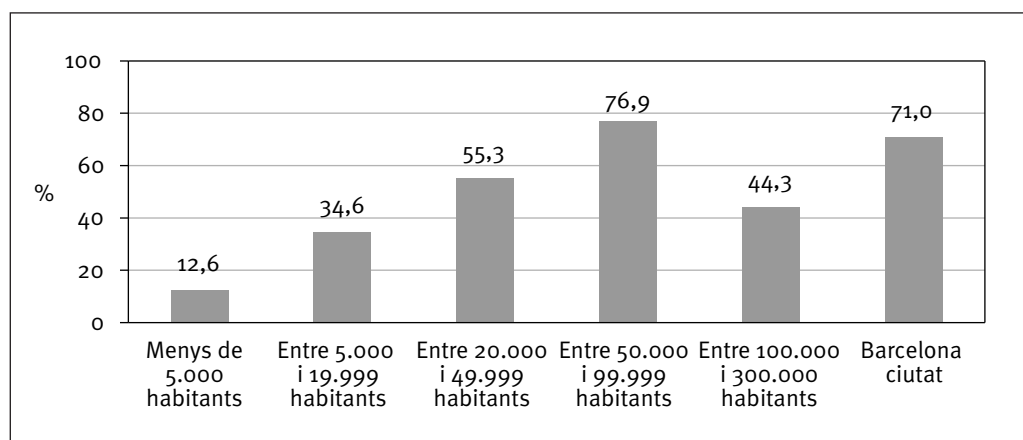
Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

L'esglaó entremig de l'estructura de la xarxa de les AMPA l'ocupen les coordinadores o xarxes locals d'AMPA. Són organitzacions normalment amb un eix local que, precisament per aquest motiu, es troben més properes a les realitats de les AMPA que agrupen. El 42,4% de les AMPA de centres públics i el 20,1% de les de centres privats pertanyen a una coordinadora. Per etapes educatives, la meitat de les AMPA d'instituts públics es recolzen en aquest tipus d'organització, mentre que a la primària només el 39,9% formen part d'una coordinadora (gràfic 27).

La dimensió local és fonamental per a aquest tipus de xarxa. En el gràfic 28 s'observa com a mesura que augmenta la grandària del municipi en nombre d'habitants, hi ha una proporció més alta d'AMPA d'escoles públiques que pertanyen a coordinadores.

Gràfic 28.

AMPA de centres públics que pertanyen a una coordinadora d'AMPA segons tamany del municipi del centre. Catalunya, 2013

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA (FJB).

Així, mentre que en municipis de menys de 5.000 habitants només hi pertany un 12,6% de les AMPA, en municipis amb una població entre 50.000 i 99.999 habitants la proporció arriba al 76,9%. Ara bé, en municipis més grans, entre 100.000 i 300.000 habitants, hi ha una davallada d'aquesta pertinença, segurament per la relació que hi ha entre territoris molt grans i individualització, o bé perquè al tractar-se normalment de poblacions de la província de Barcelona tenen més a la vora la federació amb la qual reunir-se en cas de necessitat. A Barcelona ciutat torna a repuntar l'afiliació a les coordinadores a causa de la proliferació i extensió del model d'organització per barris, i a una tradició d'actuacions comunitàries d'arrel veïnal.

El fet que les AMPA de centres públics tinguin més relació amb coordinadores, i en canvi les de privats es relacionin amb més freqüència amb la federació, ens parla de la major relació de les AMPA públiques amb l'entorn més immediat, i d'una major

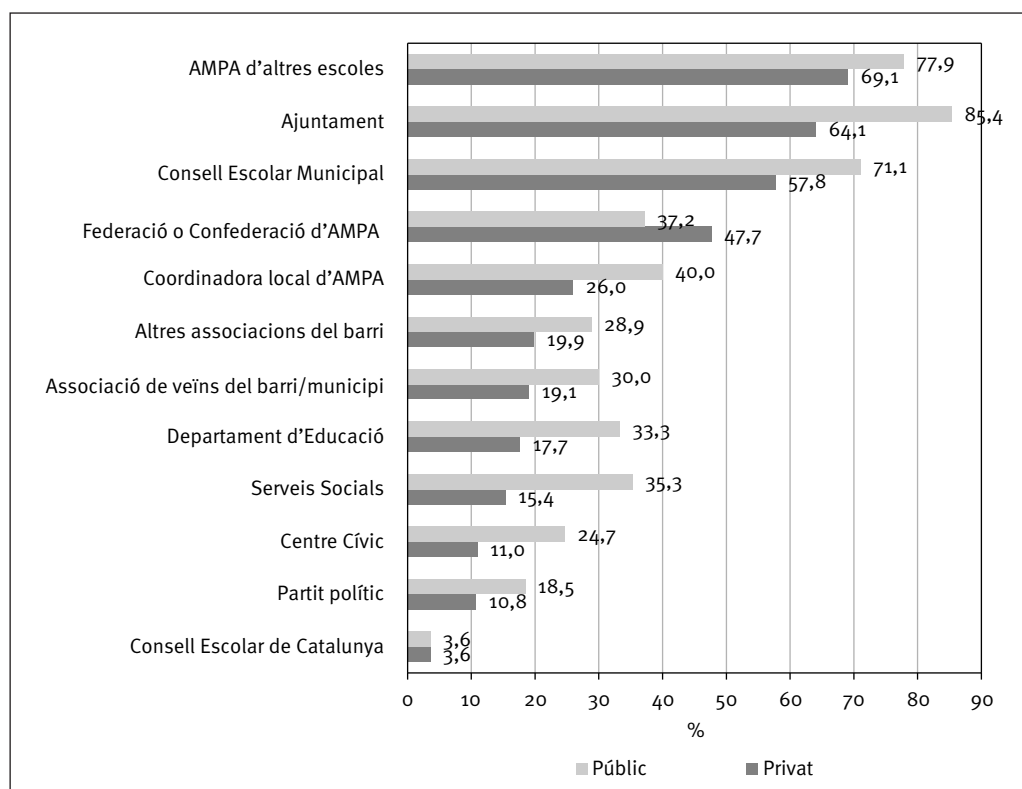
vinculació en l'àmbit de federació en clau d'identitat de centre per part, sobretot, de les escoles religioses.

RELACIONS AMB L'ENTORN

Més enllà de les relacions formals amb estructures superiors o aglutinadores del moviment de pares a l'escola, les AMPA participen i articulen una xarxa de relacions amb altres entitats i agents en què l'eix és el territori. Les AMPA no només duen a

Gràfic 29.

AMPA que han mantingut reunions amb representants de les següents institucions i organitzacions segons naturalesa del centre. Catalunya, 2013

Font: Elaboració pròpia a partir de l'enquesta de «Famílies amb veu» a AMPA

terme un servei social per a les famílies del centre, també estructuren un sistema de relacions amb l'entorn proper que fomenta la cohesió social. Aquesta implicació amb l'entorn és significativa de la voluntat de les famílies de millorar més enllà de la pròpia escola, amb la intenció d'impactar en l'educació dels seus fills, però també en la ciutadania: treballen la convivència, de manera conscient o no, la qualitat de l'espai públic, l'oferta de serveis complementaris, etc. En conseqüència, la seva participació moltes vegades transcendeix els murs de la pròpia escola.

Més de la meitat de les AMPA, tant de centres públics com privats, es relacionen amb AMPA d'altres escoles, amb l'Ajuntament i amb el Consell Escolar Municipal. A més, aproximadament el 30% de les AMPA de centres públics mantenen contacte amb diverses associacions del barri o municipi, com l'associació de veïns.

El volum d'aquestes relacions amb l'entorn no varia gaire si el comparem amb l'estudi de FAPAC de 1999 pel que fa a les relacions amb l'Ajuntament o les associacions de veïns, però sí que hi ha molta diferència pel que fa a la relació amb AMPA d'altres escoles. Mentre que el 1999 només el 12% de les AMPA de centres públics indicava que havia mantingut algun tipus de relació amb AMPA d'altres centres, actualment el percentatge arriba al 77,9% (gràfic 29). Això és un aspecte positiu que posa de manifest el creixement, l'extensió i l'enfortiment de la xarxa de relacions de les AMPA respecte a anys anteriors (FAPAC, 1999).

Aquestes dades posen de manifest no només el potencial de les AMPA a l'hora d'oferir i organitzar serveis i activitats, sinó també el potencial de xarxa i creació de comunitat que fan a l'entorn, així com la voluntat de tenir un paper més destacat en la gestió del centre.

8 Conclusions i reptes

CONCLUSIONS

Naturalesa de les AMPA a Catalunya. Fortaleses i debilitats

Les associacions de mares i pares d'alumnes són avui un model generalitzat i estès a gairebé tots els centres educatius de Catalunya: el 97% compta amb una AMPA formalitzada, que agrupa de mitjana el 81% de famílies del centre. Així, la primera fotografia que es desprèn de l'enquesta és la d'una àmplia majoria de famílies d'alumnes d'ensenyaments obligatoris inscrites en un model associatiu genuí del nostre país, com són les AMPA.

Un model avalat per més de trenta anys de tradició, amb fites rellevants com són la lluita per una escola pública i catalana de qualitat els anys setanta i vuitanta, la participació en les primeres lleis d'educació de la democràcia, l'aportació de serveis d'igualtat educativa durant la dècada dels noranta i la vertebració del moviment mitjançant la constitució de federacions, tant en l'àmbit català com espanyol, que garantissin una interlocució fluida amb l'Administració i un cert paper en les polítiques educatives. Una imatge de solvència i consolidació progressiva que explica que avui la implantació del model «AMPA» sigui tan massiva.

Més enllà d'una qüestió numèrica o de trajectòria, destaca el fet que la majoria d'AMPA compten amb una estructura lleugera però eficient. El «nucli dur» de les AMPA, format per la junta, l'assemblea i les comissions de treball, ens dona un grup d'unes quinze persones implicades a fons en la vida educativa de l'escola dels seus fills i filles. La resta de dades d'activitat que s'han analitzat, amb la freqüència de

reunions i canals d'interlocució establerts i una àmplia oferta de serveis, donen compte d'unes organitzacions sòlides i amb un elevat nivell d'eficiència, gestionades majoritàriament per pares i mares voluntaris.

Malgrat que les dades de presència i de filiació de les AMPA no són massa diferents entre pública i privada —tenint en compte que la majoria són centres concertats—, sí que observem divergències més àmplies pel que fa als nivells educatius dels centres públics entre primària i secundària.⁵ Aquesta serà una tendència que s'anirà repetint en la majoria d'àmbits analitzats, per aquest motiu presentem desagregades les dades principals al final de cada tema.

- Al 99% de centres públics hi ha una AMPA amb el 81% de famílies associades. Les seves juntes es componen de nou membres de mitjana i es reuneixen com a mínim un cop al més en el 79% dels casos. Se celebren assemblees un o dos cops l'any, tot i que una de cada quatre AMPA ho fan com a mínim trimestralment. La taxa de participació a les assemblees és del 19%. D'altra banda, les comissions de treball són un recurs d'organització utilitzat en el 72% de les AMPA dels centres públics.
- Al 90% de centres privats hi ha una AMPA amb el 81% de famílies associades. Les seves juntes estan formades per una mitjana d'onze membres i el 81% es reuneix com a mínim un cop al mes. Les assemblees se celebren puntualment i només el 18% d'AMPA ho fan com a mínim trimestralment. La participació en aquestes assemblees és del 13% de les famílies sòcies, i tres de cada quatre AMPA de centres privats s'organitzen en comissions de treball.
- Les escoles públiques de primària són les que tenen més famílies associades a l'AMPA, amb el 83%. Les seves juntes les formen una mitjana de nou membres que es reuneixen, la gran majoria, un cop al mes. Una de cada tres AMPA celebren assemblees amb la resta de famílies trimestralment. L'estructura es completa amb comissions de treball en tres de cada quatre AMPA.
- Les AMPA d'instituts públics de secundària presenten les taxes menys elevades d'associats, amb el 73%. La mitjana de membres de la junta és de vuit i la majoria es reuneixen mensualment. La freqüència de reunió de les seves assemblees és la més baixa: només una de cada sis ho fa trimestralment. A gairebé dues de cada tres d'aquestes AMPA hi ha comissions de treball.

Constatem, per tant, que en termes de filiació i d'estructura associativa les diferències més notables són per etapes educatives i no tant per titularitat.

Si fem *zoom* a aquesta primera fotografia de les AMPA ens apareix ja una dada que apunta a la qüestió clau de la participació i l'assumpció de responsabilitats per

.....

5. En els resultats només es diferencien les etapes educatives dels centres públics, ja que el 75% dels centres privats imparteixen primària i secundària.

part de les persones associades: si de mitjana parlem d'un grup motor d'uns quinze membres, i el col·lectiu d'associats podria oscil·lar entre els 300 i els 600, en resulta una majoria activa de manera intermitent, o fins i tot passiva o espectadora, que caldrà analitzar.

Naturalesa de la participació de les famílies a l'AMPA. Motivacions i dificultats

Els nivells de participació en assemblees, reunions i xerrades de l'AMPA no arriben al 20% respecte al total d'associats en el millors dels casos, i es queden en el 9% en el pitjor. Ara bé, la participació augmenta en les activitats de caire més informal, que arriba al 60% de presència de pares i mares. Potser per aquest motiu la percepció sobre la participació de les famílies que tenen els membres de la junta de l'AMPA i la direcció del centre divergeix. Mentre que només el 25% de l'equip directiu considera que la participació de les famílies al centre és baixa o molt baixa, en el cas de la junta ho diu el 52%.

Aquesta baixa participació del gruix de famílies de l'escola és justament una de les dificultats que expressen amb més força les AMPA, juntament amb la manca de temps dels membres actius a les comissions i a la junta, cosa que esdevé un dels seus reptes de futur principals.

En l'anàlisi de quins factors influeixen en les motivacions o dificultats per a la participació apareixen diversos punts:

- a) La tipologia de l'activitat: les taxes de participació més elevades les trobem en activitats més informals i d'implicació més directa i espontània, vinculades a la vida escolar dels fills. L'excés de formalització i oficialitat —assemblees, xerrades, conferències— esdevindria així un obstacle per a la participació. Si les famílies —que es troben amb problemes reals de conciliació de la vida familiar i la vida laboral— no veuen una motivació clara i un impacte en resultats, si no troben un sentit al temps que dediquen a la participació a l'escola, probablement no faran aquest sobreesforç voluntari i generós.

- b) La proximitat apareix com a factor important a l'hora d'incentivar la participació, sigui per un major sentiment de pertinença i compromís, sigui per una major eficiència de les relacions properes a l'hora de comunicar, demanar col·laboració i comprendre el sentit de la participació. Així, les escoles rurals i els centres d'educació especial, per aquest ordre, són els que presenten nivells més alts de participació. La grandària dels municipis també influeix en la participació, que puja en els municipis petits.
- c) Per contra, característiques de les famílies com el país d'origen o el nivell d'estudis no es mostren significatives per a la participació de les famílies a l'AMPA.

- Tot i que per petites diferències, es participa més a l'escola pública que a la privada. I tant en l'una com en l'altra, més de la meitat de les juntes d'AMPA valoren com a baixa o molt baixa la participació de les famílies. Les AMPA de centres públics addueixen, en primer lloc, dificultats de motivació de les famílies i, en segon lloc, els horaris com a principals obstacles amb què es troben, mentre que a la privada s'inverteix l'ordre. Les de centres públics, a diferència de les dels centres privats, també tenen la percepció que la manca de cultura participativa de les famílies estrangeres és un obstacle per a la participació, tot i que els resultats indiquen que no existeix una relació significativa entre un major nombre de famílies d'origen estranger al centre i la baixa participació d'aquestes.
- Les taxes de participació de les famílies són molt més altes a les AMPA de la primària pública que a les de secundària pública. Conseqüentment, tres de cada quatre AMPA d'instituts valoren com a baixa o molt baixa la participació, mentre que a la primària aquesta valoració no arriba a dues de cada quatre.

Naturalesa de l'activitat de les AMPA. Què fan, què els pertoca fer, i què voldrien fer més enllà del que fan?

El capítol 4, dedicat a descriure detalladament a què es dediquen les AMPA, l'hem encapçalat amb dues afirmacions contundents: les AMPA ofereixen uns serveis i activitats que d'una altra manera l'escola no podria oferir, i tenir una AMPA activa i sòlida vol dir tenir una escola millor. Volem destacar, per tant, el valor afegit que aporta l'AMPA a l'escola, tant en l'àmbit de recursos com també des de la perspectiva relacional.

A principis dels anys vuitanta comencen a aparèixer les primeres associacions de pares d'alumnes, i ho fan amb l'objectiu de cobrir unes necessitats que en aquell

moment eren emergents i que, malauradament, al segle XXI encara tenen vigència —o en alguns casos, per culpa de la crisi, tornen a tenir-ne—. Són les següents:

1. Substitució de l'Administració per aportar recursos on aquesta no arriba.
2. Millora de la qualitat educativa i servei a les famílies (llibres escolars, menjador, acollida matinal, escola de pares, etc.).
3. Millora de la qualitat democràtica de l'escola com a institució (participació en el govern del centre).
4. Reivindicació i defensa de drets; organització com a *lobby* de pressió per impulsar o combatre determinades polítiques.

Els dos primers aspectes les AMPA els han cobert amb escreix demostrant una capacitat de gestió que ha esdevingut el punt fort que els ha donat solvència i credibilitat davant les famílies i el professorat, i que els ha permès fer, a la pràctica, polítiques d'igualtat educativa.

La gestió de l'AMPA és molt present en les activitats extraescolars, la millora del centre, el subministrament de llibres, l'acollida matinal, el menjador i l'escola de pares. És a dir, alguns aspectes que hauria de cobrir l'Administració en consonància amb el dret a l'educació pública i gratuïta que garanteix la Constitució. Malgrat això, es confirma que el concepte de servei autogestionat i sostingut pels propis pares i mares —que en són alhora promotors i beneficiaris— és una fórmula valorada satisfactòriament. Lluny de trobar-se col·lapsades per la complexitat i el volum de l'activitat que duen a terme, les AMPA pensen que l'han de seguir fent i que han d'ampliar la seva actuació a nous àmbits.

Al contrari, en allò que té un caire més associatiu i cívic, o d'activisme compromès, com és la presència en la presa de decisions o en àmbits de representativitat institucional, les AMPA avui tenen un dinamisme més desigual. En la majoria de casos s'expressa la voluntat de créixer en aquest camp de resultes d'una situació actual insatisfactòria. Les famílies voldrien participar més en la gestió dels centres educatius: gairebé el 72% d'AMPA de centres públics i el 60% d'AMPA de centres

concertats creuen que haurien de participar en la programació anual del centre. I un significatiu 60% voldria participar més en el procés de selecció del director del que ho fa actualment.

Fent un salt de l'AMPA a les coordinadores o federacions d'AMPA ens adonem que la seva influència en les polítiques educatives ha estat relativa, i si bé han estat consultades —per exemple en el debat de la LEC—, no han arribat a ser prou influents en reivindicacions més concretes —recordem que FAPAC va presentar la recuperació de la sisena hora per a l'escola pública com a iniciativa legislativa al Parlament l'any 2011, però no va prosperar—. En el context actual es viu un repunt de l'activitat reivindicativa de les famílies davant la davallada de la qualitat de l'educació pública en català que poden comportar tant les retallades com un canvi normatiu si progressa el projecte de reforma educativa que propugna la LOMCE.

Tornant a la naturalesa de l'activitat de l'AMPA, que en definitiva és la que defineix la seva identitat, trobem una clara línia divisòria entre les associacions d'escola pública i les d'escola privada, però en els aspectes estructurals i de participació vèiem que les diferències es marcaven més per etapa educativa que no per titularitat.

- A l'escola pública bona part dels serveis que ofereixen les AMPA són serveis bàsics per a les famílies, que tenen l'efecte d'igualar l'accessibilitat a l'educació, ajudar a la conciliació familiar i laboral o contribuir a la socialització dels infants.
- En els centres privats, en canvi, aquesta mateixa oferta és gestionada principalment per la titularitat del centre, fet que la garanteix en pràcticament el 100% dels casos. Tot i això, les AMPA de centres privats tenen força presència en l'oferta d'activitats extraescolars, subministrament de llibres i l'escola de pares. No hi ha diferències substantives en allò que volen fer: mantenir i ampliar la seva participació als serveis, i tenir un major pes en la gestió i programació del centre.
- A l'educació primària pública l'oferta d'extraescolars està gairebé gestionada en la seva totalitat per les AMPA, i tres de cada quatre participen en el subministrament de llibres. La tercera activitat amb més presència és el menjador: dues de cada tres AMPA gestionen aquest servei.
- A la secundària pública les AMPA s'encarreguen gairebé totalment del subministrament de llibres i dues de cada tres participen en les extraescolars. Una de cada tres està implicada en el servei de biblioteca. La millora d'infraestructures i l'aportació de materials per al centre també formen part central de la seva feina, però, com a la primària, ho duen a terme conjuntament amb el centre.

Naturalesa de l'aportació de l'AMPA. Capital econòmic vs. capital humà. Capital públic vs. capital privat?

Si, com acabem de veure, la majoria de serveis i activitats que ofereixen les AMPA són bàsics per a les famílies i garanteixen l'accés a l'escolarització d'una manera equitativa, és fonamental preguntar-nos com afecta la crisi actual al finançament de les AMPA, tant pel que fa al percentatge que costegen les pròpies famílies com als ingressos provinents de finançament públic. Si les AMPA fan fallida, qui garantirà aquests serveis?

Un cop vist d'on provenen els ingressos, podem extrapolar-ne la seva sostenibilitat. El curs 2011-2012 ja no van aparèixer convocatòries d'ajuts o subvencions adreçades a les AMPA i, malgrat tot, aquestes van sobreviure i la majoria van tancar els comptes amb un saldo positiu. Els ingressos i despeses de les AMPA fonamentalment depenen dels serveis i activitats que gestionen, i en gairebé un terç provenen del pagament de les quotes de les famílies associades. Aquesta quota, de mitjana, és de 27€ anuals per família. Les activitats i serveis per ordre d'aportació d'ingressos són: activitats extraescolars, transport, menjador i venda de llibres i material escolar. En contrast, el capítol de les subvencions públiques arriba a un escàs 3,6% del pressupost global de les AMPA.

Les diferències, i fins i tot les possibles iniquitats pel que fa als costos de l'AMPA que sufraguen les famílies, no radiquen en el preu de la quota, sinó que és el volum de l'oferta de serveis i activitats i el seu preu allò que genera grans diferències de pressupost. Si bé l'AMPA amb el seu capital humà és capaç d'oferir bons serveis a baix cost, no pot amortir els efectes de la crisi i fer front a impagats o a situacions de greuge en casos d'infants que poden quedar exclosos d'activitats educatives (sortides, piscina, menjador, etc.) per no poder pagar el preu de l'activitat, a no ser que tingui un marge de maniobra provinent de les subvencions públiques.

- Les AMPA de centres públics gestionen més volum econòmic tant en l'apartat d'ingressos com en el de despeses. El balanç econòmic final és positiu, tot i que per un petit marge: +342€. Tres cinquenes parts dels ingressos els aporten els serveis, i una mica més d'una cinquena part, les quotes dels socis. De mitjana aquesta quota es fixa en 29,5€ anuals. Les despeses es concentren en la contractació d'empreses o personal i en la compra de materials.

- Als centres privats les AMPA treballen amb uns volums d'ingressos i despeses uns 4.000€ per sota dels de la pública. El nombre d'alumnat per centre, que sovint és superior, dona pressupostos relativament alts, però molt per sota del que mou una AMPA de dimensions similars a l'escola pública. Tot i això, el seu balanç pressupostari general acaba amb millors resultats: saldos finals de +1.403€ de mitjana. Més de la meitat dels ingressos provenen de les quotes dels associats, que, de mitjana, amb 38€ anuals, són 10€ més altes que les de la pública. Els serveis oferts reporten un terç dels *inputs*. El gruix de les despeses s'acumula en la realització d'activitats culturals i festes, seguides de la contractació.
- Les AMPA d'escoles públiques de primària són les que tenen un volum superior d'ingressos i despeses. També són les úniques que presenten pèrdues en el balanç general, amb una mitjana de -345€. Gairebé tres quartes parts dels seus ingressos els obtenen del menjador, el transport i les extraescolars. La quota de soci se situa en 32€ de mitjana, i és l'altra gran font d'ingressos. Pel seu grau d'activitat, el capítol de despeses el protagonitza la contractació, seguida de lluny per la compra de material.
- Les AMPA d'instituts públics, en canvi, mouen un volum econòmic tres vegades inferior que les de primària públiques. No obstant això, acaben amb un balanç general positiu: +892€ de mitjana. Les quotes dels socis sustenten dos terços del seu pressupost, tot i que la quota mitjana anual és la més baixa, només 23€. La compra de material per al centre i els alumnes és la seva principal despesa, quasi la meitat del total, seguida per la contractació externa.

Naturalesa de les relacions que mantenen les AMPA. El centre, les xarxes i les federacions

En el capítol de relacions destaquem, en primer lloc, la intensitat i fluïdesa de la comunicació de l'AMPA amb l'equip directiu del centre educatiu, dada que informa d'una relació estreta i de cooperació entre famílies i docents. Més de la meitat de les AMPA mantenen trobades mensuals amb les direccions, i en el cas de les escoles públiques hi ha un 20% d'equips directius que es reuneixen cada quinze dies amb la seva AMPA, cosa que reforça encara més el fet que són aquest segment d'associacions les que major impacte tenen en la vida del centre. Per contra, la dada de més baixa freqüència de reunions la trobem en els instituts públics de secundària, fet que converteix també aquest sector d'AMPA en el menys dinàmic.

En l'anàlisi de la qualitat de les relacions AMPA-direcció del centre destaquem la valoració positiva que en fan les direccions, però identifiquem també un nucli de relacions més o menys conflictives en prop del 15% de centres. En aquest sentit, les dades indiquen que les variables de dimensió del centre, entorn, naturalesa o estu-

dis que s'hi imparteixen no són significatives per determinar la bona o mala relació entre l'AMPA i l'equip directiu, i que el que sí que marca clarament la tendència és la freqüència de reunions entre l'AMPA i l'equip directiu.

Un segon nivell de relacions és el de l'AMPA amb altres AMPA, amb coordinadores locals i amb les federacions, que és el que anomenem *xarxes de participació familiar*, en què destaca el fet que el 91% de les AMPA estan federades en alguna de les federacions o confederacions d'AMPA que hi ha a Catalunya.

Aquest elevat nivell de federació és una manifestació de maduresa organitzativa de les associacions de base. També és un bon indicador que les federacions són útils pels serveis i activitats que ofereixen, tals com l'assegurança, l'assessorament o la formació, que són ben valorats en el 88% dels casos. A més, les federacions porten el pes de la interlocució amb les administracions públiques i són, avui per avui, l'únic canal formal de participació de les famílies en les polítiques educatives.

El nivell intermedi entre l'AMPA i la federació, representat per les coordinadores o federacions locals d'AMPA, és consistent sobretot en la dimensió municipal. En aquest aspecte és important destacar que més del 60% d'AMPA participen en iniciatives de barri i tenen relacions amb entitats locals, tant educatives com d'altra naturalesa, fet que genera un efecte de millora de l'entorn.

- Pràcticament totes les AMPA de centres públics estan federades (95%) i la majoria d'elles són sòcies de FAPAC, que és la federació amb una major base associativa: aplega el 76% d'AMPA de Catalunya, que al seu torn representen el 66% de famílies.
- En el sector privat, el nivell de federació disminueix considerablement i se situa en un 75%. CCAPAC és la confederació d'AMPA d'escola privada amb major base associativa, representa el 7,8% dels centres, que, en ser de grans dimensions, aglutinen el 17,5% de les famílies d'alumnes de Catalunya.
- FAPAES és la federació específica per a associacions de famílies d'instituts públics de secundària, i ha vist progressivament reduïda la seva base associativa: representa un 5% d'AMPA, que apleguen el 7,6% de famílies. Per tant, pel que fa a les federacions, la naturalesa dels centres és la que marca la diferència, més que l'etapa educativa: els instituts també estan afiliats majoritàriament a FAPAC, amb el 66% davant del 26% de FAPAES.
- No existeix una federació específica per a les escoles privades laiques i catalanes paral·lela a l'Agrupació Escolar Catalana que agrupa la patronal. Aquest fet explicaria la presència del 18% d'AMPA d'escola privada concertada afiliada a FAPAC.

- Les AMPA de la pública es relacionen directament amb altres AMPA properes en el 80% dels casos, fet que constitueix una xarxa de proximitat. En el cas de les escoles privades, l'eix de relació el marca la titularitat, i per tant la identitat pròpia del centre.

REPTES

Per acabar el capítol de conclusions hem escollit tres punts febles de l'estat de situació de les AMPA, plantejats com a reptes o punts de partida per millorar. El projecte «Famílies amb veu», en la seva vessant participativa, està treballant sobre aquestes qüestions —que aquí s'exposen des d'una perspectiva acadèmica i a partir de l'enquesta— amb els propis protagonistes. Per tant, les idees que s'apunten a continuació tenen la vocació de servir de base per als debats sobre la participació de les famílies a l'escola que es duran a terme al llarg del curs 2013-2014.

1. Condicions per a la participació

En explorar les causes de la baixa implicació de les famílies en els espais de participació formals —ja hem vist que la participació més informal o lleugera és elevada, sobretot entre pares i mares d'alumnes de primària— trobem un seguit de factors que s'interrelacionen i que cal abordar de forma sistèmica:

- Aspectes socioculturals i de context, respecte als quals la pròpia AMPA té poc marge de maniobra però que ha de tenir en compte per poder-los gestionar, com són: la manca de cultura participativa, el sentiment d'inferioritat de certes famílies en determinats entorns de precarietat, la manca de temps i les dificultats de conciliació, l'individualisme i l'absència de sentiment de pertinença a una comunitat.
- Aspectes d'entorn i de capital humà que defineixen la dinàmica de l'AMPA i que tenen a veure amb competències personals de lideratge que es poden aprendre i entrenar, com són la visió de conjunt, la capacitat per anar de l'interès particular a l'interès comú, la capacitat de diàleg i l'habilitat per concretar i fer realitat les propostes col·lectives.
- Aspectes motivacionals, relacionats amb el sentit i la utilitat de la participació, que l'AMPA hauria de reforçar tant col·lectivament com dotant de sentit la prò-

pia participació individual. La transparència, la pertinència i la versemblança de l'acció de l'AMPA, així com l'esforç en comunicar-ho a la resta de pares, són imprescindibles per travar una organització participativa.

- Aspectes que resideixen en el propi centre educatiu i en l'administració educativa, com el fet de generar una cultura favorable a la participació sobre la base de cedir quotes de poder en la presa de decisions i practicar la coresponsabilitat.

En resum, caldria, com a condició bàsica per a la participació, establir un marc de reconeixement mutu entre els diversos actors: des del reconeixement de l'expertesa dels educadors en el camp professional de l'ensenyament fins a la valoració de les motivacions i competències de pares i mares com a màxims representants de l'interés de l'infant. Els centres poden, i segons el que diu la normativa vigent, *deuen* convocar les famílies des de tres nivells diferents, de més a menys participació democràtica:

- El sistema representatiu, electiu, convocant eleccions al consell escolar o convocant referèndums. I fent funcionar aquests òrgans amb transparència informativa i espai per al debat i el consens.
- El nivell associatiu i de coresponsabilitat: establir projectes per dur a terme en tant que comunitat educativa, associació de pares, etc.
- La responsabilitat (i obligació legal), expressada en la carta de compromís, d'acompanyar l'itinerari educatiu dels fills i filles.

Si tenim en compte les dades PISA 2006 (OCDE, 2008), i malgrat que la legislació vigent permet implicar-se en la presa de decisions del centre, els pares espanyols s'involucren menys que els pares d'altres països de l'OCDE. Els pares creuen que les seves opinions compten poc en temes com la selecció del professorat, la programació anual o el pressupost, fet que coincideix amb la voluntat expressada per les AMPA en la nostra enquesta de tenir més paper en aquests assumptes.

Així, el sentit de la participació, la seva utilitat, és una de les condicions fonamentals de la participació. Per això, la pregunta que s'haurien de formular les AMPA és si, més enllà de les activitats que fan i els serveis que presten, exerceixen de cadena de transmissió entre els espais de participació formals —cada cop menys representatius— i els espais informals de la participació. S'ha trencat aquesta baula de la cadena? Són capaces de combinar l'activisme associatiu de caire cívic i el gran

volum d'activitat i de serveis que gestionen? Mantindran l'esperit fundacional dels anys vuitanta, en plena transició democràtica, que definia l'AMPA com a escola de ciutadania perquè permetia crear «espais de llibertat»? O bé prendran noves identitats d'acord amb les exigències del context?

2. Condicions per a la sostenibilitat econòmica

En contrast amb l'extensió i capacitat de mobilització de les AMPA, dues de cada tres AMPA senten que no reben el suport que necessiten per part de l'Administració; indiquen que l'insuficient suport econòmic de l'Administració dificulta el seu funcionament com a associació tant en els centres públics com privats.

El fet que des de 2010 no s'hagin convocat més subvencions per donar suport a les AMPA pot tenir, com a mínim, tres conseqüències greus:

- a) L'increment de situacions de desigualtat educativa, perquè tota l'activitat de l'AMPA se sosté amb les quotes de les famílies, i en una situació de crisi com l'actual no és evident que tots els nens i nenes en puguin gaudir amb igualtat de condicions. Si bé les diferències entre quotes no són significatives, sí que trobem molt marge entre el que paguen les famílies en funció dels serveis. De mitjana, una família de primària pública paga 153€ anuals a l'AMPA (quota de soci més quota de serveis prestats), pels 32€ que es paguen a la secundària o els 57€ a la privada, on la majoria de serveis els gestiona directament el centre.
- b) Atès que l'aportació de l'AMPA també abasta aspectes lectius i de qualitat educativa, es fa difícil de destriar el que és extraescolar del que és un dret bàsic a l'educació. Si l'AMPA no compta amb cap suport financer públic, i es veu obligada a incrementar progressivament la despesa familiar, pot trobar-se *de facto* promovent el copagament educatiu.
- c) El dret constitucional de les famílies a participar a l'escola, amb el consegüent deure tant per part d'aquestes com de l'administració educativa de proporcionar les condicions perquè això sigui possible, es pot veure erosionat per la manca de suport econòmic.

Les AMPA, a banda d'exigir el suport de l'Administració pel reconeixement a la tasca que fan, i mogudes pel context de crisi econòmica i de retallades de les aportacions públiques, han començat a cercar altres vies de sostenibilitat i d'autofinançament (activitats per a la captació de recursos, mancomunitat de serveis per reduir els costos, etc.). Accions que en un futur esdevindran condició *sine qua non* per mantenir una oferta a l'abast de totes les butxaques.

3. Condicions per a la influència política

Vista la potència i el potencial de la participació de les famílies a través de les AMPA, un cop dimensionada l'aportació que fan al sistema educatiu i el recorregut de creixement que expressen, és evident que el lloc que ocupen com a sector amb veu pròpia en l'espai de les polítiques educatives no s'hi correspon.

Una possible explicació d'aquest decalatge la trobem en la trajectòria històrica de l'associacionisme familiar al llarg de la democràcia, que, com a exponent de la societat civil del nostre país, no s'allunya gaire de l'evolució que han tingut la majoria de moviments socials, des dels moviments veïnals fins als sindicals, de joves o de dones. En tots aquests casos, salvant les distàncies i especificitats de cada sector, es viu un primer moment de constitució del propi moviment com a espai de llibertat i reivindicació ciutadana, encara amb el franquisme i durant la transició, i fins a arribar a l'afebliment actual d'aquelles estructures de participació clàssiques. S'ha passat per l'etapa de la formalització democràtica de la participació a través de les associacions, estructurades i reconegudes per llei, durant la dècada dels vuitanta i noranta; per l'assentament de les organitzacions associatives cada cop més grans, i malauradament més burocratitzades, amb estructures de personal «alliberat i a sou» sovint dependents de les subvencions d'unes administracions emmirallades en el miratge d'una societat del benestar sense conflictes; i finalment, ja en el segle XXI, per uns moviments més estàtics que dinàmics, sovint atrapats en la lògica de les subvencions i de la prestació de serveis, que els ha restat independència i en certa manera els ha descapitalitzat, tant de capital humà com d'idees. Les federacions d'AMPA, tant en l'àmbit català com en l'Estat espanyol, no escapen d'aquest progressiu distanciament de l'activitat de base que viuen la majoria de moviments socials. Si bé en el cas de les AMPA la gestió de serveis i l'activitat en l'àmbit comunitari no deixen de créixer, aquest dinamisme no es tradueix en l'espai superestructural.

Una història «pacífica» que acaba el 2010, quan irromp la crisi, l'estat del benestar mostra les seves mancances i els moviments desperten de cop, confrontant la ciutadania amb un sistema incomplet, desigual i feble, davant del qual cal rearmar la veu de les famílies, dels joves, dels estudiants, de les dones, dels treballadors... En aquests darrers anys apareixen veus crítiques amb les retallades, veus creatives en l'àmbit local, que proposen alternatives, actuen des de la base i posen de manifest que cal repensar unes organitzacions que arrenquen de la transició democràtica però que avui han esdevingut obsoletes (Garcés, 2013).

Les condicions per a la influència política del moviment de pares i mares al voltant de l'educació passen per reinventar-se com a moviment. Les federacions (pel seu rol de portaveu del punt de vista de les famílies en l'esfera política) es troben davant la responsabilitat de trobar la fórmula organitzativa per canalitzar les propostes i els malestars des d'unes estructures prou permeables a totes les sensibilitats. L'excessiva formalització no incentiva la participació, per tant caldrà trobar nous canals per expressar-se amb veu pròpia.

En educació, si les famílies s'impliquen, tothom hi guanya

A l'inici d'aquest informe hem dit que la participació dels familiars d'alumnes a l'escola genera beneficis no només en el pla dels resultats acadèmics, sinó també en altres àmbits menys tangibles, com són la millora de les relacions pares-fills, l'increment de satisfacció del professorat o la motivació de l'alumnat per sentir-se compromès amb el propi procés d'aprenentatge. La democratització de la institució escolar enriqueix la dinàmica del centre, i en millora el funcionament i la qualitat educativa perquè permet avançar cap a un aprenentatge més personalitzat i vinculat a les necessitats reals de l'entorn.

Es dibuixa un *continuum* entre la implicació parental compromesa amb l'aprenentatge del propi fill i centrada en la millora de les seves condicions educatives i una progressiva implicació amb allò col·lectiu que, d'una manera o altra, interpel·la als protagonistes. Els centres educatius compten amb un grup reduït, però molt valuós, de pares i mares d'alumnes que tocats per aquesta realitat (d'estancament, de crisi, de necessitats reals, d'espai per projectar) decideixen de manera generosa i

voluntària fer un pas cap a l'esfera pública, que no és altra que l'esfera d'allò comú, l'esfera que organitza la política.

Només parlant d'educació els pares entren d'una manera natural a l'escola: per veure els treballs que fan els nens i nenes, per presenciar un espectacle de final de curs, per ajudar-los en les tasques, per conèixer els amics i els pares dels amics, per rebre instruccions del / de la tutor/a, etc. És a partir de l'interés per l'aprenentatge del propi fill que s'obre l'interés per la dinàmica de l'aula, pel funcionament de l'escola i per la complexitat del sistema.

El fet de formar part activa de l'AMPA permet rebre de primera mà la informació necessària per apoderar-se i armar-se conceptualment: com més pares i mares adquireixin aquest compromís, més fort serà l'impuls de millora i més inapel·lable la seva aportació. I això permetrà fer el salt a l'arena de la política educativa: de l'AMPA a les comissions, a la coordinadora del barri, al consell escolar del centre, al del municipi, a la federació... Són realment baules que constitueixen una cadena? No hi ha cap enllaç trencat?

Bibliografia

ABELLÓ, L. (2010). «Educar famílies. Les associacions de mares i pares. Característiques, objectius i dificultats». *Educar*, núm. 45, p. 81-98.

ALGUACIL, M. i PAÑELLAS, M. (2009). «Implicación de las familias en los institutos de enseñanza secundaria». *Magis, Revista Internacional de Investigación en Educación*, volum 2, núm. 3, p. 111-128.

BEAS, M. (2010). «Formación del magisterio y reformas educativas en España: 1960-1970». *Revista profesorado*, volum 14, núm. 1, p. 397-414.

BERNSTEIN, B. (1988). *Clases, códigos y control. Hacia una teoría de las transmisiones educativas*. Madrid: Akal.

BOLÍVAR, A. (2006). «Familia y escuela: dos mundos llamados a trabajar en común». *Revista de Educación*, núm. 339, p. 119-146.

BUENO, J. R. i BELDA, J. F. (dir.) (2005). *Familias inmigrantes en la escuela. Discursos de los agentes educativos*. Valencia: Universidad de Valencia.

CANKAR, F., DEUTSCH, T. i KOLAR, M. (2009). «Teachers and Parents. Partners with Different Expectations». *International Journal about Parents in Education*, volum 3, núm. 1, p. 15-28.

CHARLOT, B. (ed.) (1994). *L'école et le territoire: nouveaux espaces, nouveaux enjeux*. París: Armand Colin.

COLLET, J. i TORT, A. (2008). «Espacios de participación». *Cuadernos de Pedagogía*, núm. 378, p. 57-60.

COMELLAS, M. J. (2011). *L'escola i la família idees per compartir el procés educatiu*. Working paper Grode, UAB.

DARLING-HAMMOND, L. (1997). *Doing What Matters Most: Investing in Quality Teaching*. Nova York: National Commission on Teaching and America's Future.

DARLING-HAMMOND, L. (1999). *Teacher quality and student achievement: a review of state policy evidence*. Seattle: Center for the Study of Teaching and Policy, University of Washington.

DUBET, F. (2010). *Decadència de la institució escolar i conflictes entre principis*. Barcelona: Fundació Jaume Bofill.

ELEJABEITIA, C. (1987). *La comunidad escolar y los centros docentes*. Madrid: CIDE.

EPSTEIN, J. L. (2001). *School, Family and Community partnerships. Preparing educators and improving schools*. Boulder: Westview Press.

ESPINACH, M., MORENO, D, PELLEJÀ, L. i RODON, T. (2008). *Enquesta sobre la relació entre les famílies i els centres educatius a Sabadell. Informe de Resultats*. Cerdanyola del Vallès: Ajuntament de Sabadell.

FAPAC (1999). «Estudi sobre les APA a Catalunya». Presentació de resultats de l'estudi encarregat a Dympanel, no publicat.

FIELD, S. (2006). *La igualtat a l'Educació. Conclusions destacades de l'estudi de l'OCDE*. Presentat al Simposi sobre desigualtats a l'educació. Barcelona: Fundació Jaume Bofill.

FURMAN, G. C. (2004). «The ethic of community». *Journal of Educational Administration*, volum 42, núm. 2, p. 215-235.

GARCÉS, M. (2013). *Un mundo común*. Barcelona: Edicions Bellaterra.

GARCÍA-BACETE, F. J. (2003). «Las relaciones escuela-familia: un reto educativo». *Infancia y aprendizaje*, volum 26, núm. 4, p. 425-437.

GARRETA, J. (2008). *La participación de las familias en la escuela pública. Las asociaciones de madres y padres del alumnado*. Madrid: CEAPA.

GARRETA, J. (2012). *Famílies i escoles. La participació de les famílies als centres educatius*. Lleida: Editorial Pagès i Ajuntament de Lleida.

GONZÁLEZ FALCÓN, I. (2007). «La participación de las familias inmigrantes en la escuela: necesidades de orientación y formación». *Revista de Educación*, núm. 9, p. 155-169.

IDESCAT (2005). *Els serveis i activitats complementaris en les escoles públiques de Catalunya. Curs 2001-2002. El paper de les Associacions de Mares i Pares d'Alumnes*. Barcelona: Generalitat de Catalunya.

ISSÓ, D. (2012). «La participación de las familias en la escuela pública española». Tesis doctoral, Universidad de Granada.

JAEGGI, J. M., OSIEK, F. i FAVRE, B. (2003). *Familles, école et quartier. De la solitude au sens: échec ou réussite scolaire d'enfants de milieu populaire*. Ginebra: Service de la Recherche en Education.

KRÜGER, J. i MICHALEK, R. (2011). «Parents' and Teachers' Cooperation: Mutual Expectations and Attributions from a Parents' Point of View». *International Journal about Parents in Education*, volum 5, núm. 2, p. 1-11.

LACASA, P. (1997). *Familias y escuelas: caminos de la orientación educativa*. Madrid: Visor.

LÓPEZ, I., SÁNCHEZ, J. i RIDAO, P. (2004). «Las familias y las escuelas: una reflexión acerca de entornos educativos compartidos». *Revista de Educación*, núm. 334, p. 143-163.

MARTÍN-MORENO, Q. (2000). *Bancos de talento. Participación de la comunidad en los centros docentes*. Madrid: Sanz y Torres.

MARTÍNEZ GONZÁLEZ, R. A. (1996). *Familia y educación. Fundamentos teóricos y metodológicos*. Oviedo: Universidad de Oviedo.

MASDEU, J. M. (2007). *El teixit associatiu, recurs clau per a la millora educativa. Guia i protocols per a la relació dels IES amb les entitats*. Barcelona: Generalitat de Catalunya.

MINISTERIO DE EDUCACIÓN (2004). *Sistema estatal de indicadores de la educación*. Madrid: Ministerio de Educación.

MINISTERIO DE EDUCACIÓN (2009). *Sistema estatal de indicadores de la educación*. Madrid: Ministerio de Educación.

MINISTERIO DE EDUCACIÓN Y CIENCIA (1979). *Historia de la educación en España, tomo II: De las Cortes de Cádiz a la Revolución de 1868*. Madrid: Secretaría General Técnica. Ministerio de Educación.

MINISTERIO DE EDUCACIÓN Y CIENCIA (1969) «Libro Blanco» de la Reforma Educativa de 1970. *La educación en España. Bases para una política educativa*. Madrid: MEC.

MINISTERIO DE EDUCACIÓN Y CIENCIA (1979). *Historia de la educación en España, tomo II: De las Cortes de Cádiz a la Revolución de 1868*. Madrid: Secretaría General Técnica. Ministerio de Educación.

MOLERO, A. (1977). *La reforma educativa de la Segunda República española. Primer bienio*. Madrid: Santillana.

NAVARRO, C. J. (2011). *Comunidades locales y participación política en España*. Madrid: CIS.

OCDE (2008). *PISA 2006. Competencias científicas para el mundo del mañana*. Madrid: OCDE.

OLMSTED, P. P. (1991). «Parent Involvement in Elementary Education: Findings and Suggestions from the Follow Through Program». *The Elementary School Journal, Special Issue: Educational Partnerships: Home-School Community*, volum 91, núm. 3, p. 221-231.

OZER, E. M. i BANDURA, A. (1990). «Mechanisms governing empowerment effects: A self-efficacy analysis». *Journal of Personality and Social Psychology*, volum 58, núm. 3, p. 472-486.

PANIAGUA, A. (2011). «Tan fuerte como su eslabón más débil. El caso de las AMPA en la integración escolar y social de las familias inmigradas». *EMIGRA Working Papers*, núm. 132.

PANIAGUA, A. (2012). *Familias inmigradas con hijos e hijas con necesidades educativas especiales: experiencias y relaciones con la escuela. Una aproximación a la estructura de participación existente en los centros y su impacto en las trayectorias de los alumnos*. Barcelona: Centre d'estudis i recerca en migracions, UAB.

PLANA, J. (2007). «Nous camins per a la corresponsabilitat educativa». *Guix: Elements d'acció educativa*, núm. 334, p. 73-80.

RAMBLA, F. X. (1998). «¿Por qué las familias no participan en la escuela?». *Cuadernos de Pedagogía*, núm. 274, p. 86-89.

SÁNCHEZ DE HORCAJO, J. J. (1979). *La gestión participativa en la enseñanza: presupuestos sociopedagógicos*. Madrid: Narcea.

SANTOS GUERRA, M. A. (1995). «Democracia escolar o el problema de la nieve frita». A: VV.AA. *Volver a pensar la educación (vol. 1)*, p. 128-141. La Coruña: Fundación Paideia.

SANTOS REGO, M. A. (ed.) (2006). *Estudios sobre flujos migratorios en perspectiva educativa y cultural*. Granada: Grupo Editorial Universitario.

SANTOS REGO, M. A. i LORENZO, M. M. (2009). «La participación de las familias inmigrantes en la escuela. Un estudio centrado en la procedencia». *Revista de Educación*, núm. 350, p. 277-300.

Legislació

Catalunya. Decret 202/1987, del 19 de maig, pel qual es regulen les associacions de pares d'alumnes. DOGC, núm. 854, del 19 de juliol de 1987, pp. 2472-2473.

Catalunya. Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació. DOGC, núm. 5422, del 16 de juliol de 2009, pp. 56589-56682.

Catalunya. Ordre EDU/123/2010, de l'1 de març, per la qual s'aproven les bases generals de les línies de subvencions i projectes del Departament d'Educació i les bases específiques dels programes que les integren, i s'obre la convocatòria pública per a l'any 2010. DOGC, núm. 5582, del 8 de març de 2010.

Catalunya. Decret 102/2010, de 3 d'agost, d'autonomia de centres educatius. DOGC, núm. 5686, del 5 d'agost de 2010, pp. 61485-61519.

Espanya. Ley 191/1964, de 24 de diciembre, de Asociaciones. BOE, núm. 311, de 28 de diciembre de 1964, pp. 17334-17336.

Espanya. Ley 14/1970, de 4 de agosto, General de Educación y Finanzamiento de la Reforma Educativa. BOE, núm. 187, de 6 d'agost de 1970, pp. 12525-12546.

Espanya. Constitución española. BOE, núm. 311, de 29 de diciembre de 1978, pp. 29313-29424.

Espanya. Ley Orgánica 5/1980, de 19 de junio, por la que se regula el Estatuto de Centros Escolares. BOE, núm. 154, de 27 de junio de 1980, pp. 14633-14636.

Espanya. Ley Orgánica 8/1985, de 3 de julio, reguladora del Derecho a la Educación. BOE, núm. 159, de 4 de julio de 1985, pp. 21015-21022.

Espanya. Real Decreto 1533/1986, de 11 de julio, por el que se regulan las asociaciones de padres de alumnos. BOE, núm. 180, de 29 de julio de 1986, pp. 26858-26859.

Espanya. Ley Orgánica 1/1990, de 3 de octubre de 1990, de Ordenación General del Sistema Educativo. BOE, núm. 238, de 4 de octubre de 1990, pp. 28927-28942.

Espanya. Ley Orgánica 9/1995, de 20 de noviembre, de la participación, la evaluación y el gobierno de los centros docentes. BOE, núm. 278, de 21 de noviembre de 1995, pp. 33651-33665.

Espanya. Ley Orgánica 10/2002, de 23 de diciembre, de Calidad de la Educación. BOE, núm. 307, de 24 de diciembre de 2002, pp. 45188-45220.

Espanya. Ley Orgánica 2/2006, de 3 de mayo, de Educación. BOE, núm. 106, de 4 de mayo de 2006, pp. 17158-17207.

Espanya. Proyecto de Ley Orgánica para la Mejora de la Calidad Educativa, aprovat el 17 de maig de 2013.

INFORMES BREUS

- 1 **Les desigualtats educatives a Catalunya: PISA 2003**
Ferran Ferrer (dir.), Gerard Ferrer i José Luis Castel
- 2 **El paper crucial del professorat. Atraure, preparar i mantenir professors de qualitat**
OCDE. Polítiques d'Educació i de Formació
- 3 **El procés de normalització d'estrangers 2005. Balanç i perspectives**
Maria Helena Bedoya Muriel i Eduard Solé Alamarja
- 4 **Itineraris de formació i inserció laboral dels joves a Catalunya**
Rafael Merino i Maribel Garcia
- 5 **Els imams de Catalunya: rols, expectatives i propostes de formació**
Jordi Moreras
- 6 **Sisena hora: una oportunitat o una dificultat per avançar?**
Joaquín Garín, Isabel Sánchez i Jesús Viñas
- 7 **Joves i política**
Núria Valls i Andrea Borison
- 8 **Els sistemes educatius als països d'origen de l'alumnat immigrat. Una aproximació**
Miquel Àngel Alegre, Ricard Benito i Sheila González
- 9 **Els plans educatius d'entorn: debats, balanç i reptes**
Miquel Àngel Alegre i Jordi Collet
- 10 **Formació i professionalització del professorat de secundària a Catalunya**
Gemma Tribó
- 11 **La desafecció política a Catalunya. Una mirada qualitativa**
Ismael Blanco i Pau Mas
- 12 **Històries d'immigració: la comprensió dels patrons de rendiment escolar dels joves immigrants nousvinguts**
Carola Suárez-Orozco i Marcelo Suárez-Orozco
- 13 **L'educació catalana a la premsa**
Jaume Carbonell i Sebarroja i Antoni Tort i Bardolet
- 14 **Simbologies en l'espai públic. Els debats sobre l'ús del *hijab* a Europa**
Jordi Moreras
- 15 **Actituds, comportament polític i xarxes organitzatives dels immigrants a la ciutat de Barcelona**
Laura Morales i Eva Anduiza (directores), Laia Jorba, Josep San Martín i Amparo González
- 16 **Les responsabilitats legals en les activitats educatives realitzades més enllà del temps lectiu**
Neus Soriano, Ramon Plandiura i Eva Izquierdo
- 17 **El salari de reserva de les dones desocupades a Catalunya**
Dídac Queralt Jiménez
- 18 **Models educatius familiars a Catalunya**
Javier Elzo Imaz (coordinador), María Teresa Laespada Martínez i Ana Martínez Pampliega
- 19 **L'escola del segle XXI. Una mirada des de la societat civil**
Mireia Civís i Zaragoza, Jordi Riera i Romaní, Annabel Fontanet i Caparrós i Elena S. Ojando i Pons
- 20 **Les persones en situació de sense llar de Barcelona: perfils, estat de salut i atenció sanitària**
Joan Uribe i Sara Alonso
- 21 **Crònica de la Llei d'Educació de Catalunya**
Ramon Farré Roure
- 22 **De l'acollida a la ciutadania: la formació de la població adulta immigrada**
Xavier Aranda, Miquel Casanovas, Alfons Formariz (coordinador) i Pep Vidal

- 23 **El reagrupament familiar a Catalunya, una aproximació qualitativa**
Rosalina Alcalde, Andreu Domingo, Diana López, Jordi Bayona i Amparo González
- 24 **Trajectòries sociolaborals de la població immigrada. Factors explicatius**
Saraí Samper, Raquel Moreno (D-CAS, Col·lectiu d'Analistes Socials)
- 25 **L'opinió dels catalans sobre la immigració**
Mónica Méndez Lago
- 26 **Continuar o abandonar. L'alumnat estranger a l'educació secundària**
Carles Serra i Josep Miquel Palaudàrias
- 27 **Impacte de la crisi econòmica en la immigració internacional a Catalunya l'any 2008**
Andreu Domingo i Albert Sabater
- 28 **De l'aula d'acollida a l'aula ordinària. Orientacions per a la transició**
Ricard Benito Pérez i Sheila González Motos
- 29 **Educació i ascens social a Catalunya**
Xavier Martínez Celorrio i Antoni Marín Saldo
- 30 **Mercat de treball i polítiques actives d'ocupació**
Maria Caprile Elola-Olaso i Jordi Potrony Hernando
- 31 **Els patis de les escoles: espais d'oportunitats educatives**
IPA Espanya, Associació Internacional pel Dret dels Infants a Jugar
Imma Marín (directora), Cris Molins, Maite Martínez, Esther Hierro i Xavier Aragay
- 32 **Canvis a curt termini en la identificació nacional a Catalunya**
María José Hierro Hernández
- 33 **Les llengües a Catalunya, 2001-2005**
Albert Fabà i Mireia Llaberia
- 34 **Conciliar per educar**
Esther Sánchez Torres. Amb les aportacions de Cristina Brullet, Dolors Comas d'Argemir, Miquel Martínez i Sara Pons
- 35 **Famílies, escola i èxit. Millorar els vincles per millorar els resultats**
Jordi Collet i Antoni Tort (coordinadors)
- 36 **Nous comportaments residencials a les llars catalanes**
Cristina López Villanueva
- 37 **Competències lectores i èxit escolar**
Aurora Rincón Bonet
- 38 **Les escoles *magnet*. Una aposta per l'excel·lència i l'equitat**
Aina Tarabini (coordinadora)
- 39 **Educació avui. Indicadors i propostes de l'Anuari 2011**
Bernat Albaigés i Miquel Martínez
- 40 **A les tres a casa? L'impacte social i educatiu de la jornada escolar contínua**
Elena Sintes Pascual
- 41 **Crisi, desigualtats i benestar vulnerable. Anàlisi longitudinal del PaD (2003-2009)**
Xavier Martínez Celorrio i Antoni Marín Saldo
- 42 **Educació, competències i mercat de treball. Els reptes de Catalunya a partir de l'estratègia de l'OCDE**
Queralta Capsada (coordinadora), Kathrin Hoeckel i Luis Ortiz
- 43 **Esport i valors. Avaluació del programa FutbolNet a Catalunya, 2012-2013**
Albert Julià Cano i Maria Prat Grau

L'AMPA, com a fórmula associativa de familiars d'alumnes a l'escola, és vigent avui? Quantes AMPA hi ha a Catalunya? Quina aportació fan a la vida dels centres educatius? Tenen espai els pares i mares en la presa de decisions i en la gestió escolar? Hi ha diferències entre els centres públics i privats? A partir de l'enquesta a 1.500 AMPA i directors de centres educatius, aquest informe analitza el funcionament, l'estructura i la participació a les AMPA i es pregunta sobre els reptes de futur de l'associacionisme de pares i mares al voltant de l'escola.

Informes breus #44

famílies amb
veu

«Famílies amb veu» és un projecte de recerca-acció que neix amb la intenció de conèixer i enfortir el paper de les famílies en el sistema educatiu.

ISBN: 978-84-15526-38-4

